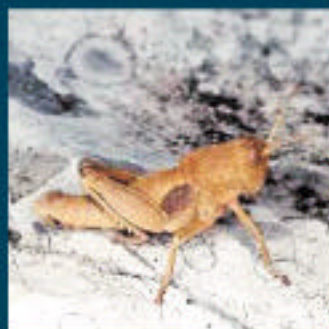

Atlas ortòpters de Catalunya

Josep Maria Olmo i Vidal

Atlas dels Ortòpters de Catalunya

Atles de Biodiversitat, n. 1

© Generalitat de Catalunya
Departament de Medi Ambient

Autor: Josep Maria Olmo-Vidal

Disseny: Richard Martín

Format de citació recomanat / Formato de citación recomendado / Recommended
citation format:

Olmo-Vidal, J. M., 2002. *Atlas dels Ortòpters de Catalunya/ Atlas de los Ortópteros de
Cataluña/ Atlas of Orthoptera of Catalonia*. CD-ROOM.

Generalitat de Catalunya. Departament de Mediambient. Barcelona. 460 p.

Internet data base: <http://www.gencat.net/mediamb/fauna/ortopters.htm>

Data de publicació i difusió: 13 de setembre de 2002.

ISBN: 84-393-5850-4

Dipòsit Legal: B-41383-2002

AGRAÏMENTS

Primerament voldria agrair la paciència que han tingut amb mi tota la meva família i amics durant aquests anys. A l'Esther i als meus fills Lluç i Adrià, els quals m'han ajudat des del primer moment. Als meus pares i al meu germà. Voldria també expressar el meu agraïment a la gent del Museu de Zoologia de Barcelona, especialment al Sr. Joan Vives, "Senyor Vives", el qual m'hagués agradat molt que hagués vist el llibre acabat. La influència que vaig tenir d'ell com a entomòleg i com a persona seria molt llarga d'explicar encara que sempre recordaré el seu entusiasme extrem per ensenyar i transmetre els seus coneixements a tothom. També al Sr. Espanyol que ens aconsellava sobre diversificar els nostres esforços a altres grups que no fossin els coleòpters i els lepidòpters, i en aquest cas així va ser. També agrair a Oleguer Escolà i a tot el personal del Museu durant tots aquests anys. D'aquesta època també recordo a amics com: Jordi Berthold, Sergi Berrocal, Oscar Arribas, Carles Hernando, Tomàs Yelamos, Amador Viñolas, Pep Muñoz, Toni Monleón, Xavier Fresneda i tants d'altres, amb els quals també vam fer campanyes entomològiques. També recordar i agrair la formació rebuda del Sr. Lagar, destacant la constància que sempre ha tingut i ens ha transmès a tots els entomòlegs que d'una manera o altra va formar. Després va arribar l'època del "Departament". Per raons difícils d'explicar i casualitats de la vida, vaig anar a parar al Departament de Vertebrats de Biologia Animal de la Universitat de Barcelona on vaig aprendre moltes coses i es va gestar la estructura de l'Atlas d'ortòpters. He d'agrair a tots els companys d'ictiologia per la seva comprensió i paciència, principalment a Enric Aparicio, Maria Josep Vargas, Anna Gili, Emilio, Gabriel Soler, Jorge Malo, Carmen Franco, Ramon Cugat, Adolf, Fredi, Àngels i Dolors. En aquest Departament també va ser on vaig ser assessorat pels companys d'herpetologia sobre la realització de l'atlas els quals ja n'havien fet un: Miguel Angel Carretero, Gustavo Llorente, Albert Montori i Xavier Santos. També a tots els altres amics d'aquest Departament: Pep Arcos, Jordi, Marc López, Marc Martí, Àlex, Santi Llacuna, Toni "Elvis", Santi Mañosa, Santi Palazón, Joan Real, Chema López, Jorge Cubo, Dani Oró, Cristina Sánchez, Mari Sans, Carmiña, Vera, Victor Bonet, Míla, Vito, Marc Bosc, Eduardo, Elena Rafat, David, Giovanna, Nacho, Teresa, Rosa, Dolors i tants d'altres que han anat passant i alguns que encara hi són amb tots ells vaig passar moments inoblidables i també amb tots els "profes". A l'Eduardo Mateos per facilitar-me la consulta del material de la Facultat. També m'agradaria ressaltar el suport de Juan Carlos Guix, en tots els moments difícils i els moments més divertits, sempre disposat a ajudar i escoltar-me. Als Parcs de Collserola, Garraf i Montnegre amb Francesc Llimona, Santi Llacuna i Toni Bombí, respectivament, per confiar en els ortòpters i en mi i per haver-me donat suport en tot moment. També a l'Anna Pla i Alfons Raspall. A l'Eloïsa Matheu amb la qual vam fer campanyes de gravació i em va iniciar en interpretar els sons dels ortòpters. També vull agrair a companys entomòlegs que m'han cedit exemplars i informació: Xavier Espadaler, Juli Pujade, Josep Joaquim Pérez de Gregorio, Xavier Vázquez, Albert Masó. Molt especialment a Javier Blasco de Pina de Ebro, pel seu ajut en els ortòpters estèpics. També a en Joan Estrada per haver-me acompanyat per les terres estèpiques de Catalunya. A en Heiko Bellman per la seva amabilitat en cercar-me material.

A Carles Solà i David Llucà per xerrar sobre els ortòpters llargament, dels quals he après moltes coses. A en Roland Palacios, Eva Piñero i Jacint Salabert per ajudar-me a "fer" quadrícules. A en Joan Barat, Miguel Carles-Tolrà, Arcadí Cervelló, Jordi Dantart, Carles Garcia de Castro, Àngel Lagar, Josep Martí, Josep Muñoz, Rafael Pujol i Albert Xaus per haver-me permès consultar les seves col·leccions. Ressaltar la gran amabilitat de Vicenta Llorente durant i després de la meva estada al Museo Nacional de Ciencias Naturales de Madrid i també a Isabel Izquierdo, d'aquesta mateixa institució.

També vull agrair a tot el cos dels Agents Rurals en especial als del Pallars Jussà i Sobirà i els de l'Alta Ribagorça. Al Miquel Palacín i al Joan Bardina pel seu interès i la participació en l'equip grill. Al Jesús Martín per acompanyar-me a fer les prospeccions pel Pallars. També amb els nous projectes que s'estan iniciant amb els ortòpters m'ha ajudat molta gent com en Jordi Canut i Josep Piqué. I als guardes de fauna: Gabriel Lampreabe, Xavier Agut, Juanjo, Sisco i també a en Xavier Perez-Tous. També més recentment a en Joaquim Gosalbez i Ares Jové de la Universitat de Barcelona.

Finalment al Servei de Fauna de Medi Ambient. A en Jordi Ruiz per haver confiat en el projecte i haver-me donat suport. A en Sisco Mañas per tot el seu ajut des d'un primer moment i per fer-me aixecar l'ànim en els moments més durs. A la Núria Gázquez pel seu gran ajut i el seu entusiasme que va mostrar pel projecte, també per la revisió acurada dels textos i pels seus consells. A en Richard Martín per les seves idees innovadores, pel seu inestimable ajut a la recta final d'aquest llibre i donar un altre aire a aquest tipus de treball. A tots els companys d'aquest servei i del Departament de Medi Ambient: Anna Agüera, Mar Hernández, Toni Batet, Maribel Pérez, Chema López, Ricard Casanovas, Dolors Casas, Santi Palazón, Carmeta, Elena, Begoña Rodríguez, Marta, Josep Maria Bonet, Emma Guinart, Xavier Leal, Lali Font, Fèlix Mascort, Ricard Gutiérrez, Montserrat Rubio, Manel Pomarol, Diego Garcia, Xavier Parellada, David Camps, Quim Bach, sense els quals hagués estat impossible que aquest Atlas s'hagués acabat i publicat. Moltes gràcies a tots.

INDEX

<i>PRESENTACIÓ</i>	2
<i>INTRODUCCIÓ</i>	3
<i>METODOLOGIA</i>	4
<i>PRESENTACIÓ DELS RESULTATS PER ESPÈCIE</i>	7
<i>ESTATUS</i>	7
<i>DESCRIPCIÓ</i>	8
<i>ECOLOGIA</i>	10
<i>DISTRIBUCIÓ</i>	13
<i>BIBLIOGRÀFIA</i>	14
<i>RESULTATS</i>	14
<i>ANÀLISI BIOGEOGRÀFIC I COMUNITATS D'ORTÒPTERS</i>	16
<i>ASPECTES CLIMÀTICS I VEGETACIÓ</i>	18
<i>RELACIÓ DE LES ESPÈCIES TROBADES</i>	22
<i>RELACIÓ DE LES 27 ESPÈCIES NOVES PER A CATALUNYA</i>	28
<i>FITXES DE LES ESPÈCIES</i>	34
<i>BIBLIOGRÀFIA</i>	195

PRESENTACIÓ

Catalunya és un país situat estratègicament, des d'un punt de vista biogeogràfic, a cavall dels ambients medioeuropeus i mediterranis, banyada pel mar Mediterrani, i estenen-se des d'ambients alpins d'alta muntanya fins a estepes subdesèrtiques.. A diferència d'altres països, amb flors i faunes compostes per molt poques espècies, la nostra natura es caracteritza per la seva elevada diversitat i gaudim d'un entorn format per formes de vida molt variades, adaptades a condicions ben diferents. La nostra societat, mitjançant universitats, instituts, administracions, especialistes i naturalistes, ha fet un gran esforç per anar diagnosticant aquestes espècies. Però molt d'aquest coneixement resta en revistes i llibres d'abast restringit, o disperses en un gran nombre de publicacions. La majoria de les vegades, es concentren a zones concretes del territori i, sovint, fins i tot les espècies no han estat descobertes encara.

Ens calen eines que facilitin la conservació i gestió d'aquestes espècies. Quines són?, on són? Quants individus hi ha? En quins hàbitats? Quins són els seus requeriments?. Aquestes són preguntes cabdals per tal d'escometre una planificació correcta del territori, dels espais naturals, de les activitats humanes en general. D'aquí l'interès del Departament de Medi Ambient per crear aquesta nova col·lecció de llibres, els *Atles de biodiversitat*. En la línia clàssica dels atles de distribució, però amb l'aportació de diagnosticar les espècies presents a casa nostra, il·lustrar-les, donar apunts sobre les seves necessitats de conservació i estudiar com s'associen les diferents espècies i els ambients més notables a Catalunya, aquesta nova línia pretén proporcionar uns llibres d'ús ampli: per al científic, per a l'afecionat, per al planificador del territori i de la gestió dels hàbitats, per al projectista de grans obres, per a les administracions i, en general, per als ciutadans en general. Aquesta obra enceta un marc que permetrà aglutinar els treballs realitzats a Catalunya, i redirigir-ne els esforços. Constitueix una col·lecció on s'aniran concretant la flora i fauna catalanes. A hores d'ara ja s'han iniciat les actuacions per als propers grups que sortiran en aquesta sèrie.

L'*Atlas dels Ortòpters de Catalunya*, n'és la primera entrega. Animals sovint oblidats, però d'una importància considerable ecològica i amb un nombre important de formes noves descobertes a Catalunya, aquest primer Atlas, dedicat a un grup de no vertebrats, és una satisfacció doble. Primer perquè és reflex d'una ampliació decidida dels àmbits d'actuació en matèria de conservació de la fauna a aquests grups tradicionalment més oblidats. Segon perquè posa de manifest, un cop més, l'extraordinària diversitat de formes a casa nostra. Ni més ni menys que 161 espècies de llagostes, saltamartins, grills, someretes i cadells. La seva contribució resta ben palesa, amb mapes ben detallats que ens n'indiquen la procedència i on els podem trobar. No tinc cap dubte que l'aparició d'aquesta col·lecció representarà un abans i un després en la història dels coneixements de les plantes i els animals de casa nostra.

Ramon Espadaler i Parcerisas
Conseller de Medi Ambient

INTRODUCCIÓ

La península Ibérica es caracteritza per presentar una fauna d'ortòpters molt rica i diversa amb unes 300 espècies conegudes, un terç de les quals són endèmiques. Es tracta d'una zona de gran interès biogeogràfic perquè és el pont d'unió entre les faunes ortopterològiques d'Europa i Àfrica. Catalunya es troba situada en aquest nexa d'unió entre les faunes de Europa i les d'influència africana, separades per la barrera del Pirineu, on trobem el límit de distribució meridional i septentrional de diverses espècies d'ortòpters.

Fins a l'època actual, els estudis sobre els ortòpters de Catalunya han estat molt puntuals. A finals del segle XIX va aparèixer l'únic catàleg conegut (MARTORELL I PEÑA 1879), els treballs de Cuní i Martorell i posteriorment els de Navàs a principis del segle XX. S'ha de tenir en compte que tots aquests autors també estudiaven altres grups d'insectes. Més tard, als treballs de Morales-Agacino (1942 i 1944) van ser recopilades totes les referències de la revisió que va fer aquest ortopteròleg del material dipositat al Museu de Zoologia de Barcelona (MZB), recol·lectat per personal del Museu i col·laboradors entre el anys 1915 i 1935. Aquesta informació ha estat l'única base per a les poques referències dels ortòpters de Catalunya en els treballs posteriors, amb un buit considerable de recol·leccions i estudis durant un període aproximat de 60 anys. També s'ha de tenir en compte que a Catalunya es troben, entre d'altres, 20 espècies endèmiques, d'algunes de les quals només es coneixen els exemplars tipus recollits a principis de segle. Malgrat això, el 1982 apareix el *Catàleg d'Ortòpters de la península Ibèrica* recopilant aquestes cites amb poques aportacions noves.

En treballs sistemàtics d'àmbit peninsular es fa referència de tot aquest material pertanyent a Catalunya dipositat en diferents institucions per diversos autors (CLEMENTE ET AL. 1989 b, 1990 b i c; LLORENTE 1982; LLORENTE & PINEDO 1990; LLORENTE & PRESA 1981 i 1983; PINEDO 1984, 1985 a i b i PRESA & LLORENTE 1979), entre d'altres, encara que les publicacions sobre estudis exclusius d'ortòpters a Catalunya van aparèixer més tard (OLMO-VIDAL 1990, 1992, 1994, 1999, 2000 a, b, c, 2001, OLMO-VIDAL & LLIMONA 2000 i OLMO-VIDAL & HERNANDO 2000), i destaquen la descripció de dues espècies noves per a la ciència: *Ctenodecticus thymi* del Montsec i *Petaloptila pyrenaica* del Pirineu central. Tota aquesta informació ens ha servit de referència per considerar les espècies citades fins abans de la realització d'aquest Atlas com a presents a Catalunya.

Finalment, hem de tenir en compte que a nivell mundial l'ordre dels ortòpters està representat per unes 17.000 espècies, repartides principalment pels tròpics, de les quals trobem un total de 900 espècies a l'Europa occidental, la major part presents a la península Ibèrica i Itàlia, que presenten les faunes més riques. Si comparem les 161 espècies presents a Catalunya respecte al nombre d'espècies d'altres zones, veiem que aquest nombre és molt alt. Per exemple, el nombre d'espècies presents a França és de 202 espècies, per un territori 17 vegades més gran que Catalunya i a l'Espanya peninsular 313 espècies amb una superfície semblant a la de França. Contrastant amb aquestes dades trobem que a Alemanya hi ha 84 espècies, a Finlàndia 38 espècies i Anglaterra i Irlanda hi ha tant sols 31 espècies. El fet que Catalunya presenti un nombre proporcionalment alt d'espècies d'ortòpters és com a conseqüència de la seva situació geogràfica i per la gran diversitat d'hàbitats que presenta.

L'*Atlas dels ortòpters de Catalunya* és el tercer recull d'aquestes característiques que es publica a Europa, després dels Atlas d'ortòpters de Suïssa i el de Gran Bretanya.

La finalitat d'aquesta publicació és catalogar el nombre d'espècies d'ortòpters presents a Catalunya i determinar la seva distribució, amb l'objectiu de realitzar una primera contribució al coneixement d'aquest grup d'insectes a Catalunya.

El coneixement de la distribució dels ortòpters a una àrea determinada és un dels primers passos per poder arribar a conèixer altres aspectes, com són els ecològics i biogeogràfics relacionats amb aquest grup.

METODOLOGIA

Per elaborar aquest Atlas s'han utilitzat els procediments habituals en la realització d'aquest tipus de treball. S'ha definit l'àrea d'estudi que comprèn el territori polític de Catalunya, amb un total de 366 quadrícules considerades de 10 x 10 km. A partir de les fonts d'informació utilitzades s'han pres dades de l'espècie, el nombre d'exemplars, la data, la localitat i el recol·lector, les quals formen un registre informatitzat o cita. A més a més, s'han pres dades de l'hàbitat, comunitat vegetal, alçada, hora de recol·lecció i climatologia, en els casos on aquesta informació estava disponible. La finalitat principal d'aquests registres és determinar la presència d'una espècie determinada en una quadrícula UTM representada per un punt.

Una primera font d'informació ha estat l'estudi del material dipositat en col·leccions entomològiques, el gruix de les quals està format per la col·lecció d'ortòpters del Museu de Zoologia de Barcelona (MZB). D'altres col·leccions públiques consultades han estat

la col·lecció d'ortòpters del Museo Nacional de Ciencias Naturales a Madrid (MNCN) i la col·lecció d'artròpodes del Departament de Biologia Animal de la Universitat de Barcelona (UB). La major part del material d'ortòpters d'aquestes col·leccions presents a Catalunya està datat de principis del segle XX, la qual cosa contrasta amb les col·leccions privades consultades posteriorment on el material ha estat recol·lectat principalment durant el darrers 20 anys. La relació de les col·leccions privades consultades és la següent:

- Joan Barat, Gavà.
- Miguel Carles-Tolrà, Barcelona.
- Arcadi Cervelló, Barcelona.
- Jordi Dantart, Barcelona
- Carles Garcia de Castro, Sant Celoni.
- Àngel Lagar, Barcelona.
- Josep Martí, Barcelona.
- Josep Muñoz, Girona.
- Rafael Pujol, Barcelona.
- Albert Xaus, Sant Joan Despí.

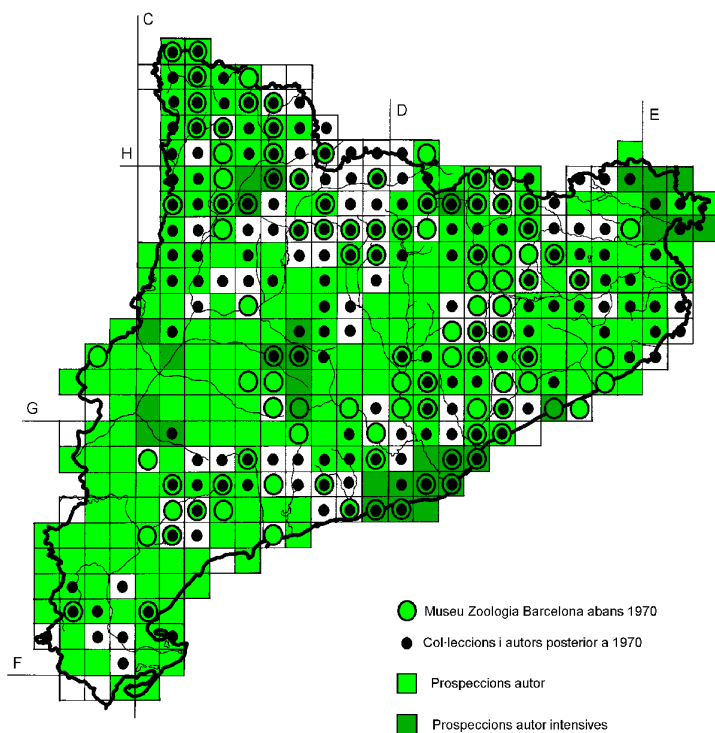
Encara que totes aquestes col·leccions han representat una aportació inestimable per a la realització d'aquest Atlas, cal destacar la col·lecció entomològica de Joan Barat amb 682 registres. En aquesta col·lecció es troben diverses cites noves del grup dels ensífers i dues espècies endèmiques a Catalunya, de les quals només es coneixia el material tipus descrit a principis del segle XX, com són *Steropleurus panteli* i *Ephippigerida asella*, retrobades recentment per Joan Barat. Aquestes dues espècies figuraven al *libro rojo* com a possiblement extingides o espècies amb una situació sistemàtica poc clara (GANGWERE ET AL. 1985). Una altra de les col·leccions importants ha estat la de l'entomòleg Josep Muñoz, on es troben 321 registres de celífers i ensífers els quals també han estat incorporats a la base de dades de l'Atlas.

D'altra banda, la col·lecció i el mostreig de camp de l'autor representa la base principal d'informació d'aquest Atlas. Aquest mostreig de camp comprèn un total de 268 quadrícules mostrejades amb un total de 6.552 registres, la qual cosa representa un 73 % del total de quadrícules considerades, dissenyat en funció de la informació prèvia disponible. S'ha fet un mínim d'un mostreig per quadrícula, escollint una parcel·la representativa de 30 x 30 m. El mostreig consisteix a recórrer la parcel·la durant 30

minuts mitjançant captura directa, utilitzant un salabre de 20 x 15 cm d'obertura i 40 cm de mànega, per l'àrea d'estudi, per tal de determinar les diferents espècies que hi ha. Les anotacions de camp s'han fet en fitxes de recol·lecció i posteriorment s'han incorporat a la base de dades. També s'anotaven les espècies de plantes predominants a cada parcel·la per poder comparar l'estructura de les poblacions d'ortòpters amb el tipus de vegetació.

S'ha de tenir en compte que en les dades obtingudes figuren algunes quadrícules més mostrejades que d'altres. Per tal d'obtenir unes dades més comparables entre cada espècie i entre cada quadrícula, s'ha utilitzat una metodologia de mostreig amb un mateix esforç de captura, la qual té com a finalitat obtenir el mínim nombre de quadrícules sobremostrejades possible. D'aquesta manera la distribució real de les espècies s'ajusta més a la realitat i no es veu tan alterada per la informació prèvia, d'aquesta manera les dades de distribució d'una espècie es poden comparar amb les d'una altra, així com es pot fer amb la riquesa específica de les diferents quadrícules. Per tot això, cal tenir en compte la distribució de la informació a les diferents quadrícules, a l'hora de treure conclusions. Cal destacar la poca informació obtinguda de la depressió Central i els altiplans i conques centrals, probablement com a conseqüència de la tendència general dels entomòlegs a visitar zones de muntanya.

FIGURA 1.

Aquest mostreig s'ha complementat amb estudis faunístics i ecològics d'algunes àrees protegides (Parc Metropolità de Collserola, Parc Natural del Garraf i Parc Natural de Montnegre i Corredor) i estudis ecològics a l'Alt Empordà, el Segrià, la Noguera, la Segarra i el Pallars Sobirà, en els quals s'ha utilitzat la mateixa metodologia però amb un seguiment més llarg i intensiu de les parcel·les. D'entre aquests estudis ecològics cal destacar alguns projectes d'investigació sobre la dieta de vertebrats on els ortòpters formaven part de la dieta d'alguns insectívors: xoriguer petit (*Falco naumanni*), perdiu roja (*Alectoris rufa*) i gall fer (*Tetrao urogallus*). Els resultats d'aquests projectes han servit per complementar la distribució d'algunes espècies d'ortòpters i així definir les àrees potencials d'alimentació d'aquestes aus. Les quadrícules que pertanyen a les àrees d'estudi d'aquests projectes han estat incorporades a la base de dades de l'Atlas.

Una tercera font d'informació ha estat la bibliogràfica, que en aquest cas ha estat molt escassa, amb pocs treballs, tots d'àmbit general (CLEMENTE ET AL. 1989 b, 1990 b i c; LLORENTE 1982; LLORENTE & PINEDO 1990; LLORENTE & PRESA 1981 i 1983; PINEDO 1984, 1985 a i b i PRESA & LLORENTE 1979), on la pràctica totalitat d'aquest material, dipositat en el MNCN i el MZB, ha estat revisat per l'autor d'aquest Atlas.

També s'hi van incorporar les espècies que es van poder determinar dels arxius fotogràfics d'Amador Viñoles i Eduardo Mateos.

Finalment, amb tota aquesta informació s'ha configurat una base de dades on s'han incorporat tots aquests registres obtinguts de les col·leccions públiques i privades, les recol·leccions, els arxius fotogràfics i una part molt petita de la bibliografia.

Tota aquesta informació queda reflectida en els mapes de distribució de les diferents espècies.

PRESENTACIÓ DELS RESULTATS PER ESPÈCIE

El format de presentació s'ha realitzat mitjançant una plana per espècie per tal de facilitar la visualització de la informació. També s'inclou un mapa de distribució i un text dividit en els apartats següents:

1. ESTATUS

Ens mostra la situació de l'espècie tant a nivell sistemàtic, com pel que fa a aspectes de conservació. S'han considerat les cites anteriors a 1970 respecte a les posteriors, per establir si una espècie es troba en regressió o no. Es considera en regressió si les cites anteriors a 1970 superen el 40 % del total de quadrícules on està present l'espècie. També s'hi han inclòs les abundàncies, tot considerant els mostrejors realitzats per l'autor com a base per establir les diferents categories. Es tindrà en compte el valor més

alt d'exemplars detectats d'una espècie de totes les quadrícules mostrejades. En el cas que alguna espècie no hagi estat mai trobada en aquests mostrejos, se'n considerarà el nombre d'exemplars presents a les col·leccions consultades.

S'estableixen 5 categories.

Espècie molt "rara": 1 exemplar per mostreig

Espècie "rara": 2 a 5 exemplars per mostreig

Espècie poc abundant: 6 a 10 exemplars per mostreig.

Espècie abundant: 11 a 15 exemplars per mostreig.

Espècie molt abundant: més de 16 exemplars per mostreig.

És fa constància també de les sinonímies més freqüents.

2. DESCRIPCIÓ

No es donen descripcions de les genitalies, ni dels cants de les espècies, aspectes que són molt importants a l'hora de diferenciar-les però que comporta una inversió de temps important. Totes les descripcions fan referència a exemplars adults, sinó s'especifica el contrari. Quant a la nomenclatura queda reflectida a les figures 2, 3 i 4.

FIGURA 2. *Platycleis affinis* (femella).

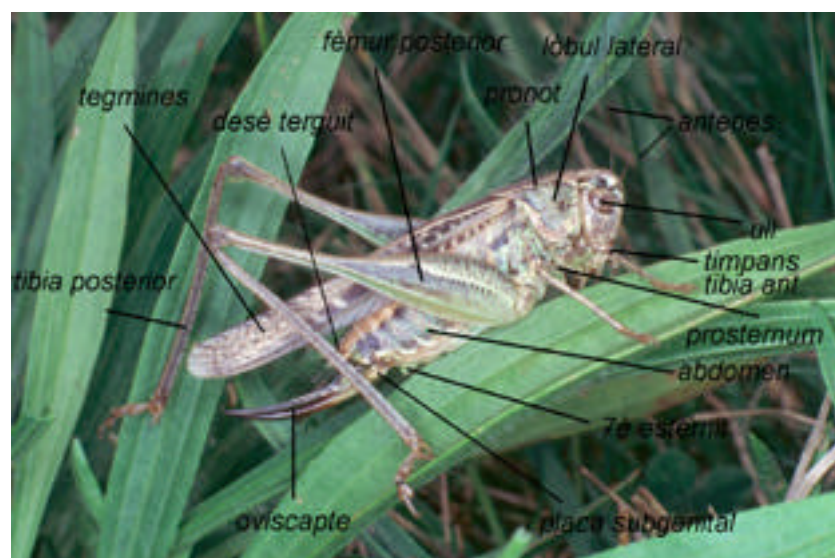

FIGURA 3. *Steropleurus perezii* (mascle).

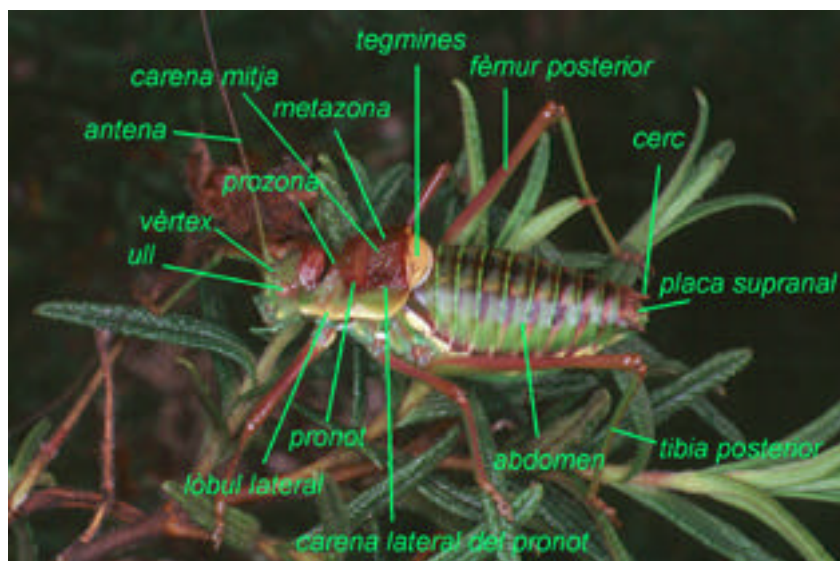
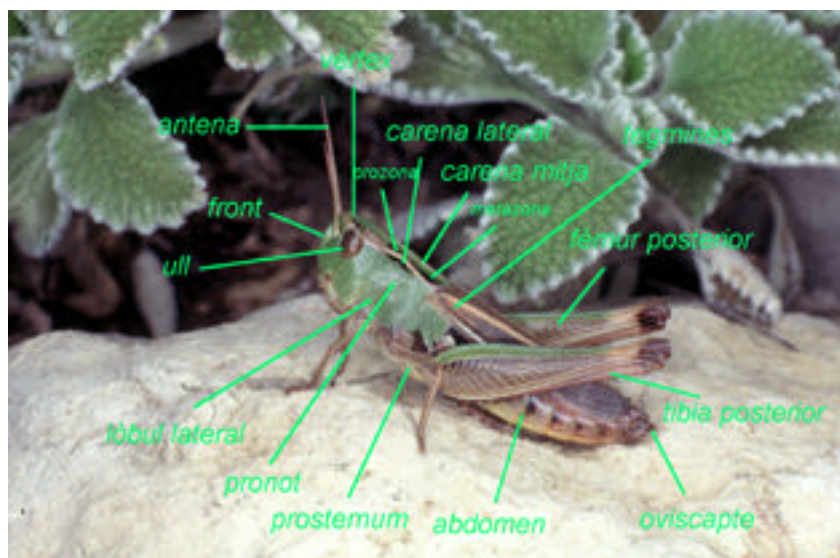

FIGURA 4. *Stenobothrus fischeri* (femella).

3. ECOLOGIA

Per tal d'incloure més informació sobre els hàbitats on han estat localitzades les diferents espècies, s'han pres una sèrie de comunitats vegetals a partir de la *Flora Manual dels Països Catalans* (BOLÓS et al., 1990), establint unes categories adequades a les comunitats d'ortòpters. És a dir, no totes les categories que hi ha considerat coincideixen amb les categories botàniques a Catalunya. Dels 12 grups principals que s'han tingut en compte, s'han especificat els diferents subgrups en el cas de bosc, bosquina i prats que són els grups probablement més diversos.

Les comunitats considerades són les següents:

1. Bosc.

1.1 Bosc de ribera. Comunitat forestal prop de rius i llacs. Vernedes i salzedes.

1.2. Pineda seca.

1.2.1. Pineda mediterrània. Pot ser de pi blanc (*Pinus halepensis*), de pi pinyer (*Pinus pinea*) i de pi pinastre (*Pinus pinaster*).

1.2.2. Pineda submediterrània. Pot ser de pi roig (*Pinus sylvestris*) i de pinassa (*Pinus nigra*).

1.3. Pineda de pi negre. Silicícola d'estepes i brucs a l'estatge subalpí.

1.4. Bosc caducifoli. Roureda, fageda.

1.5. Bosc perennifoli esclerofil·le. Alzinar.

2. Bosquina (comunitats vegetals dominades per arbusts).

2.1. Màquia. Comunitat arbustiva esclerofil·la d'entre 3 i 4 m, densa i ombrívola. A Catalunya trobem la màquia litoral (*Quercus-Lentiscetum*), dominada pel llentiscle (*Pistacia lentiscus*), el garric (*Quercus coccifera*) i el margalló (*Chamaerops humilis*).

2.2. Garriga (*Quercetum cocciferae*). Comunitat arbustiva dominada pel garric (*Quercus coccifera*). Generalment sobre substrat calcari. Aproximadament 1 m d'alçada.

2.2. Brolla.

2.2.1. Brolla calcícola de romaní. Esclarissades i poc altes (0,5 a 1 m). Domini de romaní (*Rosmarinus officinalis*) i farigola o timó (*Thymus vulgaris*).

2.2.2. Brolla silicícola d'estepes i brucs. Domini d'estepes (*Cistus*). Més alta i densa que les brolles calcícoles.

2.2.3. Timoneda. És esclarissada i hi predomina el timó o farigola (*Thymus vulgaris*).

a. timoneda gipsícola. De zones guixoses dominades per la trincola (*Gypsophila hispanica*).

b. timoneda de farigola

2.2.4. Brolla xeroacàntica. Zones culminals de les altes muntanyes mediterrànies.

2. 3. Landa. Considerarem les landes de gódua (*Sarothamnus scoparius*) i falguera aquilina (*Pteridium aquilinum*) de l'estatge montà, de fins a 2 m d'alçada, freqüents al Pirineu i a les muntanyes del sistema transversal fins al Montseny.

2. 4. Bardissa. Molt denses, pròpies de marges de bosc, dominats entre d'altres per esbarzers (*Rubus ulmifolius*), aranyoners (*Prunus spinosa*) i arç blanc (*Crataegus monogyna*).

2. 5. Boixeda. Dominades pel boix (*Buxus sempervirens*). Representen un estadi degradat de les rouredes.

2. 6. Matoll de ginebró. Dominats pel ginebró (*Juniperus communis ssp. nana*) i es troben al Pirineu entre els 1.900 i 2.400 m i a les cotes més altes del Montseny (1.700 m).

2.7. Jonceda. Gramenet embosquinat calcícola baix (20-40 cm), dominades per la jonça (*Aphyllanthes monspeliensis*).

2. 8. Vorada herbosa de bosc humit. Plantes herbàcies grans de vorades del bosc humit a la muntanya mitjana plujosa.

2. 9. Salicornar herbaci (*Suaedo-Salicornietum europaeae*).

3. Prat i herbassar

3.1. Prat sec o subhumit mediterrani

3.1.1. Fenassar. Prats mediterranis de fenàs de marge (*Brachypodium phoenicoides*).

3.1.2. Prat sabanoide. Dominat per l'abellatge (*Hyparrhenia hirta*).

3.1.3. Llistonar. Dominat per llistó (*Brachypodium retusum*).

3.1.4. Pradell. Dominats per plantes anuals, de sòl prim

3.1.5. Erm continental. Propi de les planes de l'Ebre, de caràcter estèpic. Agrupament herbaci esclarissat dominat per gramínies.

3.2. Prat montà.

3.2.1. Pastura humida i subhumida. Prat típic de l'estatge montà, florit a la primavera i verd tot l'estiu.

3.2.2. Prat de dall amb herbes altes de fulles amples als sòls profunds i amb aigua abundant de l'estatge montà.

3.3. Prat alpi i subalpi. De 1.600 a 2.300 m i de 2.300 a 3.000 m respectivament.

3.4. Prat humit de la plana empordanesa.

3.5. Herbassar de riba. Presents a les vores fangoses dels rius. Dominats per l'herba presseguera (*Polygonum persicaria*) i el gram d'aigua (*Paspalum distichum*). Són comunitats mediterrànies.

3.6. Herbassar alt d'aiguamoll. Plantes herbàcies que viuen a sòls amb un grau elevat d'humitat. Hi són comunes el malví (*Althaea officinalis*) i el lliri groc (*Iris pseudacorus*).

4. Duna litoral. Vegetació dels sorralers costaners.

5. Canyissar (*Phragmites australis*). Dominades principalment per canyissos (*Phragmites australis*) i bogues (*Typha sp.*).

6. Salicornar. Herbacis i subarbustius.

7. Jonquera (halòfila i no halòfila).

8. Codolar fluvial.

9. Conreu.

10. Guaret i marge. Inclou també camps de conreu abandonats com per exemple camps d'ametllers, vinyes abandonades.

11. Jardí urbà.

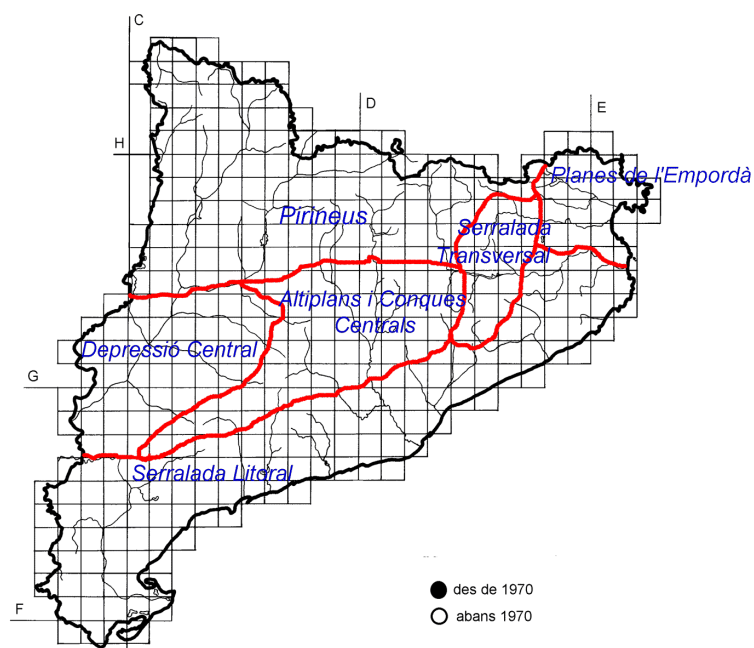
12. Cova. Ambients troglòfics.

Després de les comunitats, s'especifiquen els rangs d'altitud on s'inclou la cita. Si no s'especifica el contrari aquesta cita correspon als mostrejos realitzats per l'autor de l'Atlas. Finalment, en aquest apartat apareix l'època d'aparició dels adults a Catalunya.

4. DISTRIBUCIÓ

Per tal d'interpretar les distribucions dels ortòpters a Catalunya s'han establert territoris a partir també dels criteris botànics establerts a la *Flora Manual dels Països Catalans* (BOLÒS et al., 1990), representats per 7 zones (figura 5), encara que la categoria de zona costanera no queda representada en aquesta figura per ser una franja litoral molt estreta. Aquests criteris estan determinats en funció de geografia física (relleu, clima, sòl, vegetació...) i creiem que engloben les principals distribucions dels ortòpters a Catalunya.

FIGURA 5. Territoris de distribució en funció de criteris botànics.

1. **Pirineu.** Pirineu pròpiament o zona axial, principalment silícia, amb algunes elevacions que superen els 3.000 m, Prepirineu (Pirineu perifèric) en gran part calcari. En sentit transversal, d'est a oest, podem distingir Pirineu oriental i Pirineu central separats pel riu Segre.
2. **Planes de l'Empordà.** Terres baixes litorals. planes de l'Empordà, té un clima mediterrani marítim, ventós, d'hivern relativament fred i d'estiu sec. També s'anomena territori ruscínic.
3. **Serralada Transversal.** Territori olositànic, muntanya baixa i mitjana que enllaça els Pirineu amb les muntanyes catalanídiques septentrionals.
4. **Altiplans i conques centrals.** Territori auso-segàrric, de la Plana de Vic a la Segarra i a la Conca de Barberà. Ambient mediterrani de tendència continental. Sòls en general calcaris. Es divideix en un sector oriental o ausònic i un sector occidental o segàrric.
5. **Depressió Central.** Territori sicòric, plana occidental que és l'extrem oriental de la depressió de l'Ebre. Les condicions són mediterrànies continentals i molt seques. Els sòls són sempre calcaris i a vegades salins o gipsacis (guixosos).
6. **Serralada Litoral.** Catalanídic, s'extenen paral·leles al litoral mediterrani, des del Ter als Ports de Tortosa-Beceit. Clima marítim, però varia des de condicions temperades i humides fins a ambients càlids i secs.
7. **Zona costanera.** Litoral mediterrani.

Posteriorment hi figura la distribució a nivell mundial de forma sintetitzada.

5. BIBLIOGRAFIA

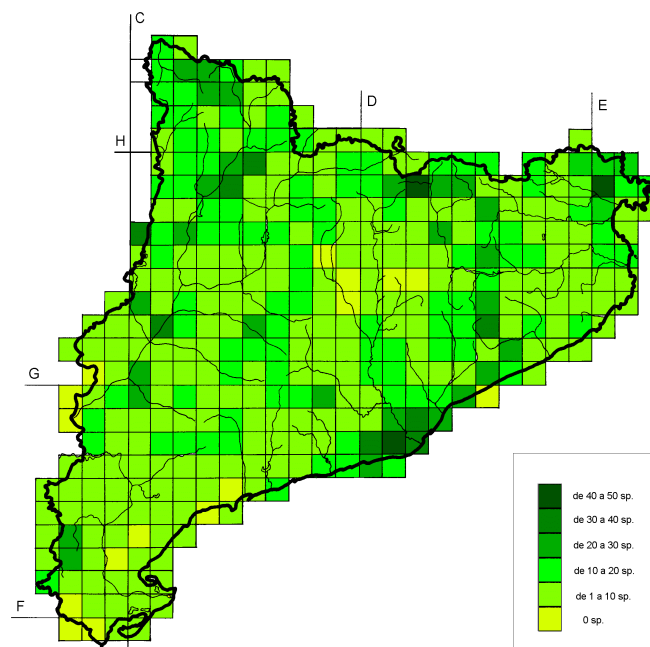
En aquest apartat s'han tingut en compte les referències bibliogràfiques on se cita l'espècie en qüestió, de les quals tenim constància.

RESULTATS

Les primeres referències de les espècies d'ortòpters a Catalunya van aparèixer al catàleg de Martorell i Peña (1887) amb 57 espècies. Posteriorment, en el *Catàleg d'ortòpters de la Península Ibèrica* (HERRERA 1982), es va incrementar aquest nombre fins a 105 espècies i aquesta llista ha augmentat fins a 135 en diferents treballs anteriors a la realització d'aquest Atlas. Per tal de considerar el nombre d'espècies que hi ha, s'ha

seguit el criteri de no tenir en compte les espècies citades per Herrera com a presents al Pirineu, sense més especificacions, ja que no es podia assegurar la seva presència a Catalunya. D'altra banda, algunes cites que figuren en aquests treballs, no s'han pogut constatar, com per exemple *Oedipoda miniata* que és citada de Catalunya. Considerem que aquesta espècie pròpia de les Balears (OLMO-VIDAL 1993 i GANGWERE & LLORENTE 1992), probablement va ser confosa amb formes d'ales vermelles de *Oedipoda charpentieri*. En aquest Atlas trobem un total de 161 espècies d'ortòpters presents a Catalunya on se'n citen 27 de noves per a aquest territori. D'entre les espècies noves sorprèn la presència de les de distribució àmplia com *Gryllus campestris*, la qual no havia estat citada encara de forma concreta per a Catalunya. La distribució del nombre d'espècies per quadrícula ens indica les àrees que tenen una riquesa més important (figura 6), encara que s'ha de tenir en compte la quantitat d'informació obtinguda de cada quadrícula. S'observa que, a nivell general, les zones amb una riquesa en espècies més alta són la zona costanera central, la serralada Transversal i els Prepirineu central. Encara que algunes d'aquestes zones coincideix amb quadrícules que tenen més informació, també coincideix amb zones de poca alçada, de clima mediterrani i amb hàbitats ben conservats.

FIGURA 6. Distribució del nombre d'espècies per quadrícula UTM 10 x 10 Km.

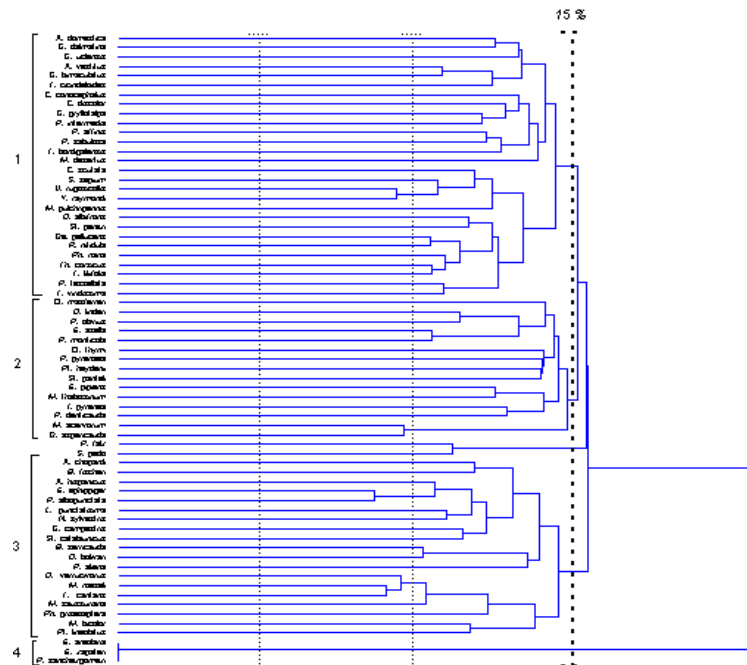

ANÀLISI BIOGEOGRÀFIC I COMUNITATS D'ORTÒPTERS

Per tal d'interpretar les relacions entre les diferents espècies i les seves distribucions s'ha utilitzat l'índex de Jaccard. Posteriorment s'han elaborat dendrogrames utilitzant el mètode d'associació UPGMA, amb els quals es poden establir diferents grups respecte a les distribucions de les espècies d'ortòpters. En aquesta anàlisi no s'han inclòs les espècies que hi ha a una sola quadrícula.

Respecte als ensifers (figura 7), prenent com a límit d'agregació la distància del 15 % es formen 4 grups característics. Un primer grup (4) està format per les espècies pròpies dels Ports de Tortosa-Beceit, format per 3 espècies: *Ephippigerida areolaria*, *Ephippigerida zapateri* i *Pycnogaster sanchezgomezi*. Una altra espècie que es podria trobar per la seva distribució en aquest grup és *Steropleurus ortegai*, però s'ha exclòs de l'anàlisi per trobar-se fins al moment en una única quadrícula. Els grups següents estan formats per espècies que es distribueixen principalment pel Pirineu i serralada Transversal (3), d'entre les quals cal destacar espècies relacionades per la seva àmplia distribució com són: *Ephippiger ephippiger* i *Platycleis albopunctata*. Dins d'aquest grup trobem *Antaxius hispanicus*, del qual s'ha ampliat amb noves cites la seva distribució inicial que restava poc coneguda i només restringida al Pirineu. També cal destacar la relació entre les espècies únicament pirinenques, com són: *Decticus verrucivorus*, *Metrioptera roeseli* i *Tettigonia cantans*. Un altre grup són les espècies de zones interiors (2), on trobem algunes espècies endèmiques de Catalunya de distribució restringida com són: *Ctenodecticus masferreri*, *Ctenodecticus thymi*, *Dolichopoda linderi*, *Platystolus obvius*, *Ephippigerida asella*, *Petaloptila pyrenaea* i *Steropleurus panteli*. Espècies d'àmbit mediterrani (1) on destaca un subgrup format per 5 espècies pròpies de la mediterrània occidental: *Cyrtaspis scutata*, *Sepian sepium*, *Uromenus rugosicollis*, *Yersinella raymondi* i *Metaplastes pulchripennis*, les quals es distribueixen principalment per la part septentrional de la serralada Litoral i serralada Transversal. Resten dues espècies amb poques localitzacions i de distribució dispersa: *Platycleis falx* i *Saga pedo*.

FIGURA 7. Dendrograma dels ensífers utilitzant el mètode UPGMA.

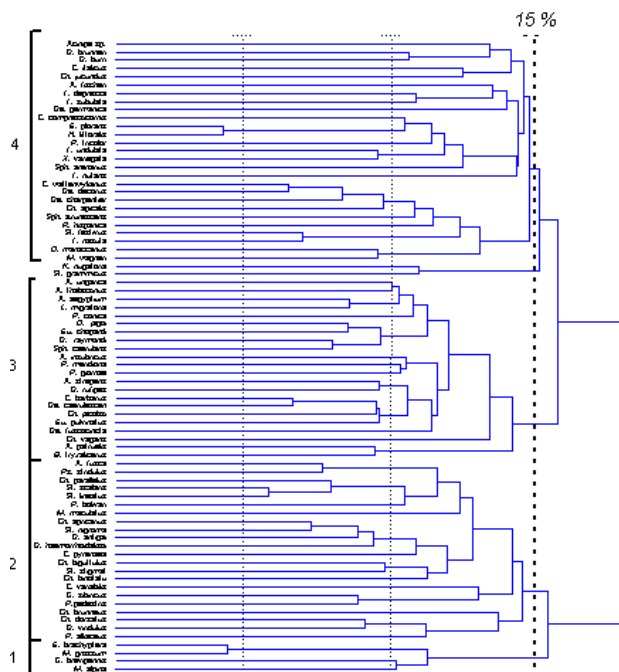
Pel que fa als caelifers (figura 8), prenent com a límit també el 15 % de distància euclidiana es formen 5 grups. Un primer grup (1) format per només 5 espècies que viuen únicament al Pirineu: *Euthystira brachyptera*, *Mecosthetus grossus*, *Gomphoceridius brevipennis* i *Miramella alpina*. Un segon grup (2) més ampli està format per espècies presents al Pirineu i serralada Transversal, on trobem amb una forta relació amb les seves distribucions *Stauroderus scalaris* i *Stenobothrus liniatus*. Seguidament trobem un grup amb espècies d'àmbit principalment mediterrani (3), amb espècies de distribució àmplia i espècies amb una distribució més restringida. Dins d'aquest grup destaquen dues espècies fortament associades, com són *Brachycrotaphus tryxalicerus* i *Acrotylus patruelis*, les quals es distribueixen per la zona litoral en ambients ocupats per prats sabanoides d'albellatge. També hi trobem fortament relacionades *Calliptamus barbarus* i *Oedipoda caerulescens*, que són les espècies de celífers més àmpliament distribuïts a Catalunya. Un altre grup és el format per espècies d'àmbit mediterrani més meridional (4), amb l'excepció d'algunes espècies (*Oedipoda*

germanica i *Chorthippus vagans*). En aquest grup destaquen *Heteracris littoralis* i *Eyprepocnemis plorans*, com dues espècies molt associades presents únicament al litoral. També *Calliptamus wattenwylanus* i *Oedaleus decorus* presenten distribucions disjunctes molt similars. Cal destacar també les distribucions de dos endemismes ibèrics: *Ocnerodes brunneri* i *Omocestus burri*, els quals es distribueixen per les zones de brolles de romaní presents a la part meridional de Catalunya, fet ja recollit en estudis anteriors (OLMO-VIDAL 2000 a).

Finalment hi trobem un grup (5) format per únicament 2 espècies: *Kurtharzia nugatoria* i *Stenobothrus grammicus*, amb poques localitzacions.

Encara que en la distribució de les espècies hi influeixen en els factors biogeogràfics, els factors climàtics condicionen aquestes distribucions. Cal destacar les distribucions de les espècies troglòfiles que estan menys afectades pel clima i més pels aspectes biogeogràfics.

FIGURA 8. Dendrograma dels celífers utilitzant el mètode UPGMA.

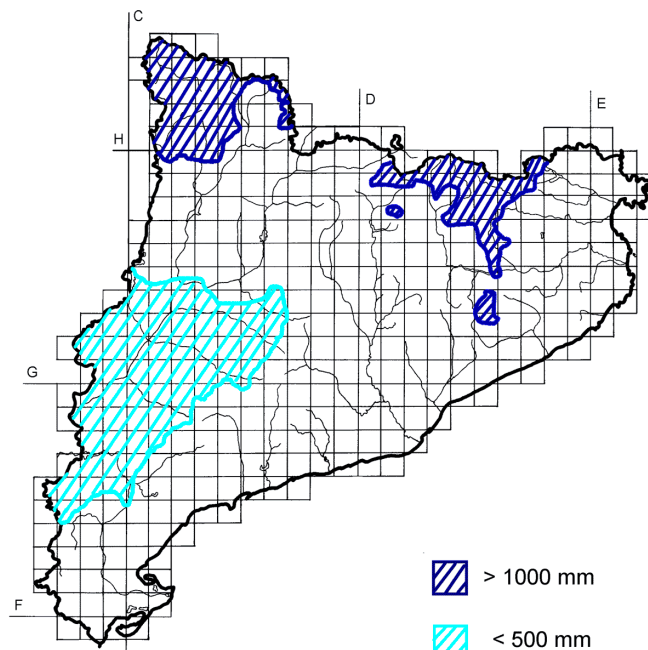

ASPECTES CLIMÀTICS I VEGETACIÓ

A nivell general sembla que la pluviometria és el factor que determina més la distribució de les espècies d'ortòpters a Catalunya. Per tal de simplificar els resultats

només s'han diferenciat les pluviositats que superen els 1.000 mm. que delimiten dues àrees separades al Pirineu i la serralada Transversal i les que estan per sota dels 500 mm., que delimita una única àrea a la depressió Central i part occidental de les conques centrals (figura 9).

FIGURA 9. Pluviositat a Catalunya.

Entre el grup de les espècies que es troben per sobre dels 1.000 mm., hi trobem:

Metrioptera saussuriana, *Pholidoptera griseoptera*, *Polysarcus denticauda*, *Pteronemobius lineolatus*, *Tettigonia cantans*, *Chorthippus apricarius*, *Stetophyma grossus*, *Omocestus viridulus* i *Stenobothrus stigmaticus*.

Dins d'aquest grup trobem espècies que estan lligades a aquesta pluviometria però que en les seves distribucions influeixen també altres factors com poden ser l'altitud i els aspectes biogeogràfics. Per exemple, espècies que únicament es troben a la Val d'Aran on hi ha unes pluviositats altes, però que les raons d'aquestes distribucions també poden ser biogeogràfiques. És el cas de *Metrioptera buyssoni*, *Phaneroptera falcata* i *Euchorthippus declivus*.

Altres espècies com *Chorthippus parallelus*, la qual es troba en el rang de pluviositats superior als 1.000 mm., es troba fora d'aquest rang a l'Empordà en prats inundats

interiors on les pluviositats no són tant altes, però probablement les característiques d'aquest tipus d'hàbitat s'ajusten a les exigències d'aquesta espècie.

Entre el grup que es troba per sota dels 500 mm., hi trobem *Chorthippus apicalis* com a espècie més restringida a aquesta pluviometria.

Uns dels patrons més interessants ha estat la penetració d'espècies mediterrànies per la Vall de la Noguera Pallaresa fins als Pirineu, com són *Oedaleus decorus*, *Steropleurus perezii*, *Tylopsis liliifolia* i *Omocestus raymondi*, probablement com a conseqüència d'aspectes climàtics lligats a l'orografia del terreny.

D'altres espècies no tenen pràcticament exigències i es distribueixen per tot Catalunya com per exemple *Calliptamus barbarus* i *Oedipoda caerulescens*. També hi trobem espècies que viuen en àrees per sota dels 500 mm. de pluviositat, en distribucions disjunctes a les planes de l'Empordà d'un costat i depressió i conques centrals per un altre. Aquestes espècies són *Platycleis affinis*, *Platycleis intermedia*, *Calliptamus wattenwylanus*, probablement també influïdes per la temperatura (figura 10).

A més a més dels aspectes climàtics, cal considerar aspectes d'altitud (figura 11), comentat per cada espècie, i aspectes de vegetació. Evidentment tots aquests aspectes reflecteixen les relacions entre tots aquests factors.

Des del punt de vista de la vegetació cal destacar *Brachycrotaphus tryxalicerus*, espècie que només viu als prats sabanoides d'albellatge (*Hyparrhenia hirta*), aquests prats només es troben en zones de temperatures altes i amb un grau d'humitat alt, en zones properes a la costa. Per tant, en aquest cas ens trobem amb una espècie lligada a la vegetació però indirectament també lligada a un tipus de clima concret.

Un altre cas seria el de *Heteracris littoralis*, espècie que viu únicament a les dunes litorals. Aquest tipus d'hàbitat presenta unes comunitats vegetals característiques, però també estan lligades a una climatologia determinada.

FIGURA 10. Distribució de les temperatures a Catalunya.

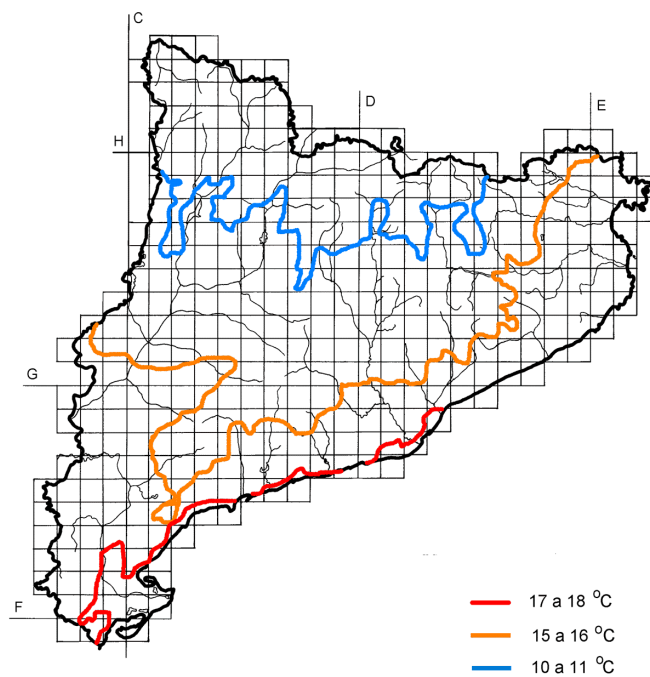
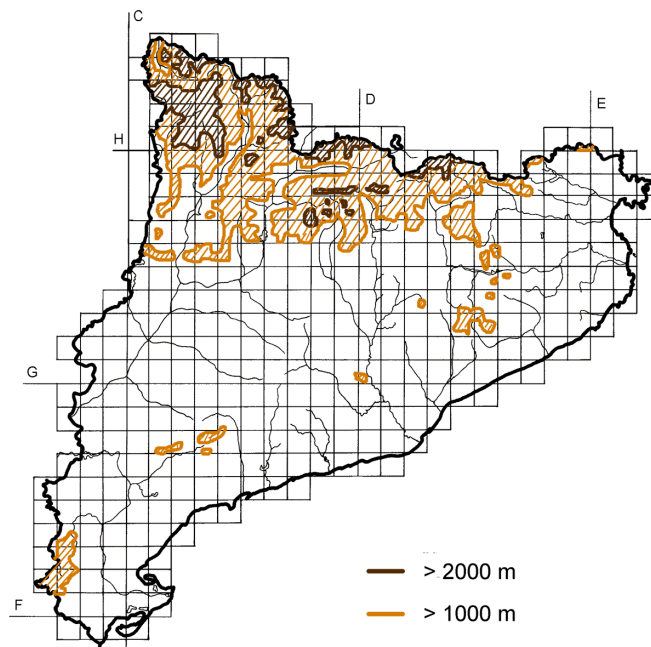

FIGURA 11. Distribució de les altituds a Catalunya.

LA RELACIÓ DE LES ESPÈCIES TROBADES ÉS LA SEGÜENT:Ordre *ORTHOPTERA*Subordre *ENSIFERA*Família *Tettigoniidae*Subfamília *Phaneropterinae*

1. *Phareroptera falcata*
2. *Phaneroptera nana*
3. *Tylopsis liliifolia*
4. *Isophya pyrenea*
5. *Barbitistes serricauda*
6. *Barbitistes fischeri*
7. *Metaplastes pulchripennis*
8. *Leptophyes punctatissima*
9. *Odontura aspericauda*
10. *Polysarcus denticauda*
11. *Polysarcus scutatus*

Subfamília *Meconeminae*

12. *Meconema thalassinum*
13. *Cyrtaspis scutata*

Subfamília *Conocephalinae*

14. *Conocephalus conocephalus*
15. *Conocephalus discolor*

Subfamília *Copiphorinae*

16. *Ruspolia nitidula*

Subfamília *Tettigoniinae*

17. *Tettigonia viridissima*
18. *Tettigonia cantans*

Subfamília *Decticinae*

19. *Decticus verrucivorus*
20. *Decticus albifrons*

21. *Platycleis falx*
22. *Platycleis intermedia*
23. *Platycleis affinis*
24. *Platycleis sabulosa*
25. *Platycleis albopunctata*
26. *Platycleis tessellata*
27. *Metrioptera saussuriana*
28. *Metrioptera buyssoni*
29. *Metrioptera bicolor*
30. *Metrioptera roeselii*
31. *Sepiana sepium*
32. *Pholidoptera griseoptera*
33. *Yersinella raymondi*
34. *Ctenodecticus masferreri*
35. *Ctenodecticus thymi*
36. *Thyreonotus corsicus*
37. *Antaxius hispanicus*
38. *Antaxius chopardi*

Subfamília *Saginae*

39. *Saga pedo*

Subfamília *Ephippigerinae*

40. *Ephippiger ephippiger*
41. *Ephippigerida areolaria*
42. *Ephippigerida asella*
43. *Ephippigerida zapateri*
44. *Steropleurus martorellii*
45. *Steropleurus perezi*
46. *Steropleurus panteli*
47. *Steropleurus catalaunicus*
48. *Steropleurus ortegai*
49. *Uromenus rugosicollis*
50. *Platystolus monticola*
51. *Platystolus obvius*
52. *Pycnogaster sanchezgomezi*

Família *Raphidophoridae*53. *Dolichopoda linderi*54. *Dolichopoda bolivari*Família *Gryllidae*Subfamília *Gryllinae*55. *Gryllus campestris*56. *Gryllus bimaculatus*57. *Acheta domesticus*58. *Melanogryllus desertus*59. *Tartarogryllus bordigalensis*60. *Eugryllodes pipiens*61. *Gryllomorpha dalmatina*62. *Gryllomorpha uclensis*63. *Petaloptila aliena*64. *Petaloptila pyrenea*Subfamília *Nemobiinae*65. *Pteronemobius heydenii*66. *Pteronemobius lineolatus*67. *Nemobius sylvestris*Subfamília *Mogoplistinae*68. *Mogoplistes brunneus*69. *Arachnocephalus vestitus*Subfamília *Myrmecophilinae*70. *Myrmecophilus acervorum*Subfamília *Trigonidiinae*71. *Trigonidium cicindeloides*Família *Oecanthidae*72. *Oecanthus pellucens*Família *Gryllotalpidae*73. *Gryllotalpa gryllotalpa*Subordre *CAELIFERA*Família *Tridactylidae*74. *Xya variegata*

Família *Tetrigidae*75. *Paratettix meridionalis*76. *Tetrix subulata*77. *Tetrix ceperoi*78. *Tetrix bolivari*79. *Tetrix undulata*80. *Tetrix nutans*81. *Tetrix depressa*Família *Pyrgomorphidae*82. *Pyrgomorpha conica*Família *Pamphagidae*Subfamília *Akicerinae*83. *Prionotropis flexuosa*Subfamília *Pamphaginae*84. *Acinipe sp.*85. *Kurtharzia nugatoria*86. *Ocnerodes brunneri*Família *Catantopidae*Subfamília *Cyrtacanthacridinae*87. *Anacridium aegyptium*88. *Schistocerca gregaria*Subfamília *Catantopinae*89. *Pezotettix giornae*90. *Podisma pedestris*91. *Miramella alpina*92. *Bohemanella frigida*93. *Cophopodisma pyrenaea*Subfamília *Calliptaminae*94. *Calliptamus italicus*95. *Calliptamus barbarus*96. *Calliptamus wattenwylanus*97. *Paracaloptenus bolivari*Subfamília *Eyprepocnemidinae*98. *Eyprepocnemis plorans*

99. *Heteracris littoralis*Família *Acrididae*Subfamília *Oedipodinae*

- 100. *Psophus stridulus*
- 101. *Locusta migratoria*
- 102. *Oedaleus decorus*
- 103. *Celes variabilis*
- 104. *Oedipoda caerulea*
- 105. *Oedipoda germanica*
- 106. *Oedipoda fuscocincta*
- 107. *Oedipoda charpentieri*
- 108. *Sphingonotus caeruleus*
- 109. *Sphingonotus azureus*
- 110. *Sphingonotus arenarius*
- 111. *Mioscirtus wagneri*
- 112. *Acrotylus insubricus*
- 113. *Acrotylus patruelis*
- 114. *Acrotylus fischeri*
- 115. *Aiolopus thalassinus*
- 116. *Aiolopus strepens*
- 117. *Stethophyma grossum*
- 118. *Paracinema tricolor*
- 119. *Calephorus compressicornis*
- 120. *Parapleurus alliaceus*

Subfamília *Acridinae*

- 121. *Acrida ungarica*
- 122. *Truxalis nasuta*

Subfamília *Gomphocerinae*

- 123. *Brachycrotaphus tryxalicerus*
- 124. *Chrysochraon dispar*
- 125. *Euthystira brachyptera*
- 126. *Stauroderus scalaris*
- 127. *Chorthippus apricarius*
- 128. *Chorthippus brunneus*

129. *Chorthippus bigutullus*
130. *Chorthippus mollis*
131. *Chorthippus binotatus*
132. *Chorthippus apicalis*
133. *Chorthippus vagans*
134. *Chorthippus dorsatus*
135. *Chorthippus parallelus*
136. *Chorthippus jucundus*
137. *Chorthippus jacobsi*
138. *Euchorthippus declivus*
139. *Euchorthippus pulvinatus*
140. *Euchorthippus chopardi*
141. *Stenobothrus lineatus*
142. *Stenobothrus stigmaticus*
143. *Stenobothrus nigromaculatus*
144. *Stenobothrus fischeri*
145. *Stenobothrus festivus*
146. *Stenobothrus grammicus*
147. *Omocestus haemorrhoidalis*
148. *Omocestus raymondi*
149. *Omocestus burri*
150. *Omocestus viridulus*
151. *Omocestus rufipes*
152. *Omocestus antigai*
153. *Omocestus navasi*
154. *Gomphocerus sibiricus*
155. *Gomphoceridius brevipennis*
156. *Myrmeleotettix maculatus*
157. *Dociostaurus maroccanus*
158. *Dociostaurus jagoi*
159. *Arcyptera fusca*
160. *Arcyptera brevipennis*
161. *Ramburiella hispanica*

LA RELACIÓ DE LES 27 ESPÈCIES NOVES PER A CATALUNYA ÉS LA SEGÜENT:

Phaneroptera falcata

Salardú, Naut Aran (Val d'Aran), UTM: 31TCH23, 1268 m, -7-1934, 1 **E**, F. Español leg., UB coll.

Isophya pyreneae

La Pobla de Lillet (Berguedà), UTM: 31TDG17, 1.600 m., 5-8-1991, 1 **G** i 1 **E**, J. Barat leg.; Castell de l'Areny (Berguedà), UTM: 31TDG17, 1.460 m, 6-8-1991, 1 **G**, J. Barat leg.; Fígols i Alinyà (Alt Urgell), UTM: 31TCG66, 1.280 m, 17-8-1995, 1 **E**, J. Barat leg.; Puigsagordi, Centelles (Osona), UTM: DG31T32, 950 m, 14-6-1985, 1 **G**; Ribera Barrados, Val d'Aran, UTM: 31TCH13, 1-7-1989, 1 **G**, J. & E. Vives leg.; Olzinelles, Sant Celoni (Vallès Oriental), UTM: 31TDG61, 253 m, 4-6-1998, 1 **G** i 1 **E**.

Barbitistes serricauda

El Pont de Suert (Alta Ribagorça), UTM: 31TCG19, 1.270 m, 27-7-1996, 1 **G**, J. Barat leg.; Baix Pallars (Pallars Sobirà), UTM: 31TCG48, 1.560 m., 28-7-1992, 2 **GG** i 2 **EE**, J. Barat leg.; Odèn (Solsonès), UTM: 31TCG76, 1.330 m, 1-8-1991, 1 **E**, J. Barat leg.; La Coma i La Pedra (Solsonès), UTM: 31TCG87, 1.640 m, 3-8-1991, 1 **G**, J. Barat leg.; Les Valls d'Aguilar (Alt Urgell), UTM: 31TCG48, 1420 m, 28-7-1992, 1 **G**, J. Barat leg.; Baix Pallars (Pallars Sobirà), UTM: 31TCG38, 1.250 m, 5-8-1992, 1 **G**, J. Barat leg.; Espot (Pallars Sobirà), UTM: 31TCH31, 1.760 m, 22-8-1992, 1 **E**, J. Barat leg.; Fígols i Alinyà (Alt Urgell), UTM: 31TCG66, 1.280 m, 30-8-1997, 1 **E**, J. Barat leg.; La Vansa i Fornols (Alt Urgell), UTM: 31TCG77, 1.450 m, 11-9-1998, 1 **G**, J. Barat leg.; Bellmunt, Sant Pere de Torelló (Osona), UTM: 31TDG46, 1.246 m, 21-7-1922, 1 **E**, Codina leg. MZB coll.; Sant Llorenç de Morunys (Solsonès), UTM: 31TCG86, 925 m, 28-7-1909, 1 **G**, MZB leg.; "Tuixent", Josa i Tuixén (Alt Urgell), UTM: 31TCG87, 1.207 m, 23-7-1920, 1 **G**, MZB leg.; Pla d'Aiats, Santa Maria de Corcó (Osona), UTM: 31TDG55, 1.303 m, 21-7-1922, 1 **G**, MZB leg.; Camí del Prat de Santuari de Cabrera, Santa Maria de Corcó (Osona), UTM: 31TDG55, 950 m, 29-7-1922, 3 **GG** i 1 Nimfa, A. Codina leg., MZB coll.; Planoles (Ripollès), UTM: 31TDG28, -8-2000, 1.136 m, 1 **G**; Comarmada, Gombrèn (Ripollès), UTM: 31TDG28, 14-9-1987, 1 **G**; Pont de l'Inglà, Bellver de Cerdanya (Baixa Cerdanya), UTM: 31TCG98, 6-8-1991, 1 **G**.

Polysarcus denticauda

Naut Aran (Val d'Aran), UTM: 31TCH23, 1.500 m, 29-7-1995, 1 **G**, J. Barat leg.; Vielha e Mijaran (Val d'Aran), UTM: 31TCH23, 1.700 m, 2-8-1995, 1 **G**, J. Barat leg.; Naut Aran (Val d'Aran), UTM: 31TCH23, 1.900 m, 2-8-1995, 1 **G**, J. Barat leg.; Bonabé, Alt Àneu (Pallars Sobirà), UTM: 31TCH43, 1.552 m, 15-6-1993, 1 **G**, 1 **E** i 1 nimfa; Artiga de Lin (Val d'Aran) UTM: 31TCH13, 23-6-1995, 1 **G**, J. Muñoz leg.

Polysarcus scutatus

Farrera (Pallars Sobirà), UTM: 31TCH50, 1.680 m, 3-8-1992, 1 **G**, J. Barat leg.

Platycleis falx

Timoneda d'Alfès, Alfès (Segrià), UTM: 31TCG00, 236 m, 12-6-2001, 1 **G** i 1 **E**; Sant Antolí (Segarra), UTM: 31TCG50, 580 m, 19-7-1999, 1 **G**; Vilaiüt (Alt Empordà), UTM: 31TEG08, 75 m, -8-2000, 1 **G**.

Platycleis affinis

Os de Balaguer (Noguera), UTM: 31TCG03, 463 m, 17-6-1995, 1 **E**; Menàrguens (Noguera), UTM: 31TCG12, 210 m, 1 **E**; Roses (Alt Empordà), UTM: 31TEG18, 5 m J. Barat leg.; Delfià (Alt Empordà), UTM: 31TEG08, 70 m, 22-7-1996, 1 **G**, 10-7-1997, 1 **E**; Lo Torricot, La Sentiu de Sió (Noguera), UTM: 31TCG23, 290 m, 14-6-1999; Sanaiüja (Segarra), UTM: 31TCG63, 1 **E**, 28-6-1999, 1 **E**, -8-2000, 3 **GG** i 1 **E**; Seró (Noguera), UTM: 31TCG43, 460 m, 21-7-1999, 1 **E**; Els Plans de Sió (Segarra),

UTM: 31TCG42, 20-7-1999, 1 **E** no capturada; Les Pallargues (Segarra), UTM: 31TCG52, 20-7-1999, 1 **E**; Castellnou d'Olugues (Segarra), UTM: 31TCG51, 1 **G** i 4 **EE**, 4-7-2000; Sant Antolí (Segarra), UTM: 31TCG60, 11-7-2000, 2 **GG** i 1 **E**; Tàrrega (Urgell), UTM: 31TCG41, 14-7-2000, 1 **E**; Verdú (Urgell), UTM: 31TCG40, 14-7-2000, 1 **G**; Golmés (Pla d'Urgell), UTM: 31TCG20, 14-7-2000, 1 **G**; Preixana (Urgell), UTM: 31TCG30, 328 m, 14-7-2000, 1 **G**; Montgai (Noguera), UTM: 31TCG32, 274 m, 18-7-2000, 1 **E**; La Sentiu de Sió (Noguera), UTM: 31TCG22, 18-7-2000, 1 **E**; Almatret (Segrià), UTM: 31TBF87, 485 m, 28-7-2000, 1 **G**, no capturat; Freixenet (Segarra), UTM: 31TCG61, 670 m, 26-7-2000, 1 **E**.

Metrioptera saussuriana

Bonabé (Pallars Sobirà), UTM: 31TCH43, 1.552 m, 16-9-1992, 1 **G**; Collet de les Barraques, Planoles (Ripollès), UTM: 31TDG28, 1.900 m, 25-8-1990, 1 **G** i 2 **EE**; Coll d'Ares, Molló (Ripollès), UTM: 31TDG59, 9-8-1999, 1 **G** i 1 **E**; Farrera (Pallars Sobirà), UTM: 31TCH60, 1.550 m, 26-8-1991, 1 **G** i 1 **E**; La Vall d'en Bas (Garrotxa), UTM: 31TDG55, 1.100 m, 4-9-1993, 1 **G** i 1 **E**, J. Barat leg.; Montagut (Garrotxa), UTM: 31TDG68, 1.450 m, 15-8-1994, 1 **G**, J. Barat leg.; Pardines (Ripollès), UTM: 31TDG38, 1.380 m, 17-8-1994, 1 **G** i 1 **E**, J. Barat leg.; Molló (Ripollès), UTM: 31TDG49, 1.900 m, 22-8-1994, 1 **E**, J. Barat leg.; Naut Aran (Val d'Aran), UTM: 31TCH23, 1.500 m, 22-7-1995, 1 **G**, J. Barat leg.; Naut Aran (Val d'Aran), UTM: 31TCH32, 1.770 m, 30-7-1995, 1 **G** i 1 **E**, J. Barat leg.; Naut Aran (Val d'Aran), UTM: 31TCH22, 1.700 m, 3-8-1995, 1 **G**, J. Barat leg.; Naut Aran (Val d'Aran), UTM: 31TCH33, 1.640 m, 8-8-1995, 1 **G** i 1 **E**, J. Barat leg.; La Guingueta d'Àneu (Pallars Sobirà), UTM: 31TCH41, 1.780 m, 20-8-1995, 1 **E**, J. Barat leg.; Espot (Pallars Sobirà), UTM: 31TCH31, 1.760 m, 22-8-1995, no capturada, observació J. Barat; Vielha e Mijaran (Val d'Aran), UTM: 31TCH12, 1.360 m, 25-7-1997, no capturada, observació J. Barat; Adrell, La Torre de Capdella (Pallars Sobirà), UTM: 31TCG39, 1.086 m, 20-9-1992, 1 **E**.

Metrioptera buyssoni

Toran (Val d'Aran), UTM: 31TCH24, 1.000 m, 28-9-1985, 2 **GG** i 1 **E**; Canejan (Val d'Aran), UTM: 31TCH24, 1.030 m, 1-8-1995, 2 **EE**, J. Barat leg.

Metrioptera bicolor

Farrera (Pallars Sobirà), UTM: 31TCH60, 1.600 m, 26-8-1991, 1 **G** i 1 **E**, J. Barat leg.; La Guingueta d'Àneu (Pallars Sobirà), UTM: 31TCH42, 1.460 m, 12-8-1992, 3 **GG** i 2 **EE**, J. Barat leg.; Montagut (Garrotxa), UTM: 31TDG68, 1.450 m, 15-8-1994, 1 **G** i 1 **E**, J. Barat leg.; Molló (Ripollès), UTM: 31TDG58, 1.010 m, 19-8-1994, 2 **GG**, J. Barat leg.; Setcases (Ripollès), UTM: 31TDG49, 1.540 m, 22-8-1994, 1 **G**, J. Barat leg.; Vielha (Val d'Aran), UTM: 31TCH23, 1.450 m, 5-8-1995, 1 **G**, J. Barat leg.; Nevà, Toses (Ripollès), UTM: 31TDG28, 1.260 m, 30-8-1987, 1 **G** i 3 **EE**; Planoles (Ripollès), UTM: 31TDG28, 1.136 m, 31-8-1987, 1 **G**, 6-9-1987, 1 **G** i 1 **E**, 8-10-1988, 1 **G**, 15-8-1993, 3 **GG**, 29-8-1994, 1 **G**; Toses (Ripollès), UTM: 31TDG18, -8-2001, 2 **GG** no capturats.

Metrioptera roeselii

Farrera (Pallars Sobirà), UTM: 31TCH50, 1680 m, 3-8-1992, 1 **E**, J. Barat leg.; Naut Aran (Val d'Aran), UTM: 31TCH33, 1640 m, 6-8-1992, 2 **GG**, J. Barat leg.; La Guingueta d'Àneu (Pallars Sobirà), UTM: 31TCH42, 1460 m, 12-8-1992, 1 **G** i 1 **E**, J. Barat leg.; Naut Aran (Val d'Aran), UTM: 31TCH32, 1770 m, 30-7-1995, 1 **G**, J. Barat leg.; Naut Aran (Val d'Aran), UTM: 31TCH22, 1450 m, 30-7-1995, 1 **E**, J. Barat leg.; Vielha e Mijaran (Val d'Aran), UTM: 31TCH12, 1460 m, 31-7-1995, 1 **G** i 2 **EE**, J. Barat leg.; Canejan (Val d'Aran), UTM: 31TCH24, 1030 m, 1-8-1995, 1 **G** i 1 **E**, J. Barat leg.; Canejan (Val d'Aran), UTM: 31TCH14, 1380 m, 1-8-1995, 1 **G**, J. Barat leg.; Lladorre (Pallars Sobirà), UTM: 31TCH52, 1300 m, 21-8-1995, 1 **G** i 1 **E**, J. Barat leg.; Varradós (Val d'Aran), UTM: 31TCH23, 5-8-1987, 1 **E**, X. Freneda leg.; Alins (Pallars Sobirà), UTM: 31TCH61, 1048 m, 15-9-1993, 1 **E**; Bonabé

(Pallars Sobirà), UTM: 31TCH43, 1552 m, 10-9-1992, 1 **G**; Ribera de Cardós (Pallars Sobirà), UTM: 31TCH51, 23-7-1929, MZB coll.; Artiga de Lin (Val d'Aran), UTM: 31TCH13, 1550 m, -9-2000, 1 **G**.

Pholidoptera griseoptera

St. Hilari Sacalm (Selva), UTM: 31TDG53, 990 m, 4-8-1993, 1 **G** i 1 **E**, J. Barat leg.; Vilaller (Alta Ribagorça), UTM: 31TCH11, 1.300 m, 14-8-1993, 1 **E**, J. Barat leg.; La Vall d'en Bas (Garrotxa), UTM: 31TDG55, 1.100 m, 4-9-1993, 1 **G** i 1 **E**, J. Barat leg.; Vielha e Mijaran (Val d'Aran), UTM: 31TCH12, 1.460 m, 31-7-1995, 2 **EE**, J. Barat leg.; Canejan (Val d'Aran), UTM: 31TCH24, 1.030 m, 1-8-1995, 1 **G**, J. Barat leg.; Vielha e Mijaran (Val d'Aran), UTM: 31TCH23, 1.520 m, 2-8-1995, 1 **G**, J. Barat leg.; Naut Aran (Val d'Aran), UTM: 31TCH33, 1.640 m, 8-8-1995, 1 **E**, J. Barat leg.; Montesquiú (Ripollès), UTM: 31TDG36, 590 m, 20-10-1992, 1 **G**, G. Giribert leg. UB coll.; Santa Fe del Montseny, Fogars de Montclús (Vallès Oriental), UTM: 31TDG52, 1.050 m, 19-10-1986, 1 **G**; Cal Pereire, Montellà i Martinet (Baixa Cerdanya), UTM: 31TCG99, 1.450 m, -8-1999, 1 **E**, UB leg.; Planoles (Ripollès), UTM: 31TDG28, 1.136 m, 6-9-1987, 2 **EE**; M de D. Bastanist (Baixa Cerdanya), UTM: 31TCG98, 1.250 m, 17-9-1991, 1 **G**, M Rovira leg.; Susqueda (Selva), UTM: 31TDG64, 281 m, 30-7-1996, 1 **G**; Setcases (Ripollès), UTM: 31TDG49, 1.275 m, 3 **GG**, MZB coll.; Osor (Selva), UTM: 31TDG64, 340 m, 25-8-1986, 1 **G** i 1 **E**, Muñoz leg.; Castell de l'Areny (Berguedà), UTM: 31TDG17, 954 m, 17-8-1990, 1 **G** i 1 **E**, J. Muñoz leg.; Sant Privat d'en Bas (Garrotxa), UTM: 31TDG56, 540 m, 18-10-1991, 1 **E**, J. Muñoz leg.; Ribes de Freser (Ripollès), UTM: 31TDG38, 908 m, 9-9-1986, 1 **E**, J. Muñoz leg.; Campdevànol (Ripollès), UTM: 31TDG37, 738 m, 16-10-1989, 2 **EE**, J. Muñoz leg.

Antaxius chopardi

Capolat, UTM:31TDG95, 16-VIII-1995, 1 **G**, J. Barat leg.; Castellar de N'Hug, UTM:31TDG28, 15-8-1995, 1 **E**, J. Barat leg.; Navès, UTM:31TCG86, 15-8-1981, 1 **G** i 1 **E**, J. Barat leg.; Tagamanent, UTM:31TDG42, 11-9-1992, 3 **GG** i 2 **EE**, J. Barat leg.; Turó de l'Home, UTM:31TDG52, 1 h., 3-9-1989, 1 **E**; Gombren, UTM:31TDG28, 1 m, 15-8-1995, J. Barat leg.; La Vajol, UTM:31TDG89, 13-8-1995, 2 **GG** i 1 **E**, J. Barat leg.; Montagut, UTM:31TDG68, 15-8-1994, 1 **G**, J. Barat leg.; Maçanet de Cabrenys, UTM:31TDG79, 13-8-1995, 1 **G**, J. Barat leg.; Santa Pau, Garrotxa, UTM:31TDG66, 10-12-1994, 2 **EE**; Ogassa, UTM:31TDG37, 14-8-1995, 1 **E**, J. Barat leg.; Núria, Ripollès, UTM:31TDG39, 20-8-1919, 1 **E**, MZB coll.; Planoles (Ripollès), UTM:31TDG28, 26-10-1980, 1 **E**; 5-9-1987, 1 **G**; 6-9-1987, 1 **G**; 15-9-1990, 1 **E**; 5-10-1991, 4 **GG** i 3 **EE**; Santa Maria de Besora, UTM:31TDG36, 19-10-1920, 1 **G**, Codina leg., MZB coll.; Alins, Pallars Sobirà, UTM:31TCH61, 4-7-1994, 1 **E**; Santa Coloma, Andorra, UTM:31TCH70, 15-8-1993, 1 **G** i 1 **E**, J. Pujade leg.

Ephippigerida zapateri

La Sénia (Montsià), UTM: 31TBF61, 1.210 m, 23-7-1992, 1 nimfa, J. Barat leg.; Tortosa (Baix Ebre), UTM: 31TBF72, 1.300 m, 22-8-1992, 3 **GG** i 2 **EE**, J. Barat leg.; Roquetes (Baix Ebre), UTM: 31TBF72, 23-8-1992, 1 **E**, J. Barat leg.

Steropleurus ortegai

Roquetes (Baix Ebre), UTM: 31TBF72, 1.420 m, 23-8-1992, 1 **G**, J. Barat leg.; La Sénia (Montsià), UTM: 31TBF61, 1.230 m, 10-8-1994, 1 **G**, J. Barat leg.

Platystolus monticola

Baix Pallars (Pallars Sobirà), UTM: 31TCG48, 1.550 m, 30-7-1990, 1 **G** i 1 **E**, J. Barat leg.; Les Vall de Valira (Alt Urgell), UTM: 31TCH60, 1.600 m, 16-8-1990, 1 **G**, J. Barat leg.; Motferrer i Castellbò (Alt Urgell), UTM: 31TCG59, 2.040 m, 27-8-1991, no capturat, observ. J. Barat; Llavorsí (Pallars Sobirà), UTM: 31TCH50, 1.570 m, 10-8-1992, 1 nimfa, J. Barat leg.; Conca de Dalt (Pallars Jussà), UTM: 31TCG47, 1.900 m, 17-8-1995, 1 **E**, J. Barat leg.; Montferrer i Castellbó (Alt Urgell), UTM: 31TCG58, 1.580 m, 19-8-1995, 1 **E**, J. Barat leg.; Llessui, Sort (Pallars Sobirà), UTM: 31TCH40, 1.409 m, 15-9-

1992, 6 **GG** i 2 **EE**; Puigforniu, Soriguera (Pallars Sobirà), UTM: 31TCG49, 1.113 m, 25-7-2001, 1 **G** i 1 **E**.

Pycnogaster sanchezgomezi

Tortosa (Baix Ebre), UTM: 31TBF72, 1.270 m, 19-6-2000, 1 **E**, J. Barat leg.; La Senia (Montsià), UTM: 31TBF61, 1.230 m, **GG** cantant no capturats, 10-8-1994, observació J. Barat.

Gryllus campestris

Sant Feliu de Codines (Vallès Oriental), UTM: 31TDG31, 473 m, 27-6-1999, 1 nimfa; La Cendrosa, Ivars d'Urgell (Pla d'Urgell), UTM: 31TCG21, 265 m, 26-10-1999, 1 nimfa, F. Mañas leg.; Serra de Catllaràs, La Pobla de Lillet (Berguedà), UTM: 31TDG17, 21-6-1976, 1 **G** i 1 **E**, J. Muñoz leg.; Arbucies (Selva), UTM: 31TDG53, 295 m, 2-7-1983, 1 **E**, M i R. Pujol; Castissent (Pallars Jussà), 820 m, 1 nimfa; Prats, Prats i Sansor (Baixa Cerdanya), UTM: 31TDG09, 1.118 m, 1 nimfa; Serrat de Broculús, Viu de Llevata (Alta Ribagorça), UTM: 31TCG19, 1.234 m, **GG** cantant no capturats, 27-5-1999; Perves (Alta Ribagorça), UTM: 31TCG29, 1.180 m, 1 Nimfa, 27-5-1999; Queralbs (Ripollès), UTM: 31TDG39, 1.230 m, **GG** cantant no capturats, 3-8-1999; Vallfogona de Ripollès (Ripollès), UTM: 31TDG47, 966 m, 21-5-1985, 1 **E**, J. Muñoz leg.; Vilamanya (Ripollès), UTM: 31TDG38, 1.290 m, 11-7-1888, 1 **G**, J. Muñoz leg.; Planoles (Ripollès), UTM: 31TDG28, 1.136 m, (sense data), 2 **EE**; Refugi Serrat de les Esposes, Bellver de Cerdanya (Baixa Cerdanya), UTM: 31TCG99, 1.400 m, -9-1999, 3 nimfes, UB coll.; Torre de Sant Romà, Montellà i Martinet (Baixa Cerdanya), UTM: 31TCG98, 1.400 m, -9-1999, 3 nimfes, UB coll.; Roca Carbassa, La Seu d'Urgell (Alt Urgell), UTM: 31TCG78, 1.400 m, -9-1999, 3 Nimfes, UB coll.; La Seu d'Urgell (Alt Urgell), UTM: 31TCG79, 692 m, -9-1999, 3 nimfes, UB coll.; Puig Aguilar, Guixers (Solsonès), UTM: 31TCG86, 1 nimfa, -9-1987; Vilaüt (Alt Empordà), UTM: 31TEG08; Delfià (Alt Empordà), UTM: 31TEG09; Sant Pere de Torelló (Osona), UTM: 31TDG45, 31-7-1996, 1 nimfa; Collada de Boixols (Pallars Jussà), UTM: 31TCG56, 1 nimfa, 17-9-1999; Collada de Comallonga (), UTM: 31TCG28, 1 nimfa, 20-9-1999; Barruera (Alta Ribagorça), UTM: 31TCH10, 1.130 m, 25-5-1987, 1 **G** i 1 **E**, X. Fresneda leg; Gerri de la Sal (Pallars Sobirà), UTM: 31TCG48, 591 m, 1 nimfa, 27-6-2001; Coll del Canto (Pallars Sobirà), UTM: 31TCG59, **GG** cantant no capturats, 6-7-2001.

Acheta domesticus

Planoles (Ripollès), UTM: 31TDG28, 1.136 m, 2-9-1991, 1 **E**; St. Joan Despí (Baix Llobregat), UTM: 31TDF28, 10 m, (sense data completa), 1980, 1 **E**, A. Xaus leg.; Bellaterra (Vallès occidental), UTM: 31TDF29, 200 m, 2-7-1976, 1 **E**, J. Muñoz leg.; La Masó, Creixell (Tarragonès), UTM: 31TCF56, 50 m, 2-7-1996, 1 nimfa; Vilabella (Alt Camp), UTM: 31TCF66, 254 m, 28-6-1996, 1 nimfa.

Myrmecophilus acervorum

El Papiol, Baix Llobregat, UTM: 31TDF18, MZB coll.; Sant Cugat, Vallès Occidental, UTM: 31TDF29, X. Espadaler obs. personal;

Prionotropis flexuosa

Timoneda d'Alfès, Alfès (Segrià), UTM:31TCG00, 214 m, 14-5-1999.

Sphingonotus azurescens

Menàrguens (Noguera), UTM:31TCG12, 210 m, 26-7-1996, 1 **E**; Sanatüja (Segarra), UTM: 31TCG63, 413 m, 8-7-1999, 2 **GG**; Castellfollit de Riubregós (Anoia), UTM: 31TCG72, 483 m, 1-9-1999, 1 **G**; Montgai (Noguera), UTM: 31TCG32, 274 m, 18-7-2000, 6 **GG**; Seròs (Segrià), UTM: 31TBF89, 102 m, 28-7-2000, 1 **G** i 1 **E**; Plana de l'Orgobé, La Granja d'Escarp (Segrià), UTM: 31TBF88, 79 m, 28-7-2000, 1 **G**; Almatret (Segrià), UTM: 31TBF87, 485 m, 28-7-2000, 1 **G**; Mas de Melons, Artesa de Lleida (Segrià), UTM: 31TCF09, 202 m, 26-7-1996, 1 **G**.

Sphingonotus arenarius

Els Muntanyans, Torredembarra (Tarragonès), UTM: 31TCF65, 4 m, 24-8-2000, 1 **E**; Castissent (Pallars Jussà), UTM: 31TCG06, 550 m, 2 **GG** i 2 **EE**.

Mioscirtus wagneri

Utxesa, Torres de Segre (Segrià), UTM: 31TBF99, 150 m, 21-6-1996, 3 **GG** i 1 **E**; Alcarràs (Segrià), UTM: 31TBG90, 130 m, 21-6-1996, 2 **GG**; Menàrguens (Noguera), UTM: 31TCG12, 210 m, 26-7-1996, 3 **GG** i 2 **EE**; Torreribera, Lleida (Segrià), UTM:31TCG00, 200 m, 5-7-2002, A. Renon leg.

Chrysochraon dispar

Bonabé, Alt Àneu (Pallars Sobirà), UTM: 31TCH43, 1.552 m, 16-9-1992, 1 **E**.

Euchorthippus declivus

Val d'Aran, -7-1909, 2 **EE**, M Llenàs leg. (MZB).

Dociopterus maroccanus

Menàrguens (Noguera), UTM: 31TCG12, -7-1996, 1 **E** (en restes disgregades en niu de xoriguer petit, *Falco naumanni*); cap Norfeu, Roses (Alt Empordà), UTM: 31TEG17, 4-8-2000, 1 **E**; Coll del Pení, Roses (alt Empordà), UTM: 31TEG18, 28-6-2002, 3 **EE**.

*Altres cites interessants són:**Metaplastes pulchripennis*

Begues (Baix Llobregat), UTM: 31TDF17, 450 m, 4-7-1992, 1 **E**, J. Barat leg.; Begues (Baix Llobregat), UTM: 31TDF17, 450 m, 11-7-1992, 1 **G**, J. Barat leg.; Vilalba Sasserra (Vallès Oriental), UTM: 31TDG50, 490 m, 29-6-1996, 1 **G** i 1 **E**, J. Barat leg.; Sant Celoni (Vallès Oriental), UTM: 31TDG61, 600 m, 20-7-1996, 1 **G** i 2 **EE**.

Ephippigerida areolaria

Roquetes (Baix Ebre), UTM: 31TBF72, 1.420 m, 23-8-1992, 2 **GG**, J. Barat leg.; Mont Caro, Tortosa (Baix Ebre), UTM: 31TBF72, 1.420 m, 1-7-2000, 2 **EE**, 13-8-2000, 1 **G**.

Ephippigerida asella

Conca de Dalt (Pallars Jussà), UTM: 31TCG47, 1.195 m, 18-8-1995, 1 **G** i 1 **E**, J. Barat leg.; Les Valls d'Aguilar (Alt Urgell), UTM: 31TCG58, 1.440 m, 31-7-1990, 1 **G** i 1 **E**, 18-8-1995, 2 i 2 **EE**, J. Barat leg.; Les Valls d'Aguilar (Alt Urgell), UTM: 31TCG48, 1.440 m, 28-7-1992, 1 **G** i 2 nimfes, J. Barat leg.; Odèn (Solsonès), UTM: 31TCG76, 1.330 m, 1-8-1991, 1 **G** i 1 **E**, J. Barat leg.; Fígols i Alinyà (Alt Urgell), UTM: 31TCG66, 1.280 m, 17-8-1995, 2 **GG** i 2 **EE**, 30-8-1997, 1 , J. Barat leg.; El Miracle (Solsonès), UTM: 31TCG74, 840 m, -9-1906, 1 **E** (Holotipus), L. Navás leg. MZB coll.

Steropleurus panteli

La Morera de Montsant (Priorat), UTM: 31TCF27, 1.020 m, 28-8-2000, 1 **E**, J. Barat leg.

Platystolus obvius

El Pont de Suert (Alta Ribagorça), UTM: 31TCG19, 1.400 m, 28-7-1990, 1 **G** i 1 **E**, J. Barat leg.; Conca de Dalt (Pallars Jussà), UTM: 31TCG47, 1.820 m, 18-8-1991, 1 **E**, J. Barat leg.; Cabó (Alt Urgell), UTM: 31TCG47, 1.900 m, 18-8-1991, 1 **G**, J. Barat leg.; Les Valls d'Aguilar (Alt Urgell), UTM: 31TCG48, 1.440 m, 28-7-1992, 1 **G** i 1 **E**, J. Barat leg.; St. Esteve de la Sarga (Pallars Jussà), UTM: 31TCG15, 1.510 m, 29-7-1992, 1 **G** cantant no capturat, observ. J. Barat; El Pont de Suert (Alta Ribagorça), UTM: 31TCG29, 1.280 m, 14-8-1993, 1 ex. no capturat, observ. J. Barat; Les Valls d'Aguilar (Alt Urgell), UTM: 31TCG58, 1.430 m, 18-8-1995, 2 **GG** i 1 **E**, J. Barat leg.; El Pont de Suert (Alta Ribagorça), UTM: 31TCG18, 1.480 m, 28-7-1996, ex. fotografiats, no capturats, observ. J. Barat; Vilanova de Meià (Noguera), UTM: 31TCG35, 1.290 m, 14-9-1996, **GG** cantant, observ. J. Barat; Llimiana (Pallars Jussà), UTM: 31TCG25, 1.450 m, 14-9-1996, 1 **G** i 1 **E**, J. Barat leg.; Tremp (Pallars Jussà), UTM: 31TCG17, 1.400 m, 14-9-1997, 1 **G**, J. Barat leg.; Sarroca de Bellera (Pallars Jussà), UTM: 31TCG29, 1.490 m, 11-9-2000, 1 **G** i 1 **E**; Organyà (Alt Urgell), UTM: 31TCG67, 560 m, (sense data), 1 **G** Faura leg., UB

coll.; Durro (Alta Ribagorça), UTM: 31TCH20, 1.384 m, 8-9-1987, 1 **G** i 2 **EE**, X. Fresneda leg.; Corroncui, El Pont de Suert (Alta Ribagorça), UTM: 31TCG29, 1.400 m, 21-9-1999, 1 **G**.

Mogoplistes brunneus

Vall de Sant Just, Collserola, Sant Just Desvern (Baix Llobregat), UTM: 31TDF28, 5 **EE**, tramples *pitfall*, V. Bonet leg.

Kurtharzia nugatoria

Alfara de Carles (Baix Ebre), UTM: 31TBF82, 337 m, 1-5-1987, 1 **E**, 15-4-1992, 1 **E**, 3-9-1999, 1 **E**, X. Vázquez leg.; Lo Portell, Alfara de Carles (Baix Ebre), UTM: 31TBF72, 26-6-1997, 1 **G**; Paüls (Baix Ebre), UTM: 31TBF83, 378 m, 19-6-1993, 1 **G** i 1 **E**, J. Barat leg.; La Sénia (Montsià), UTM: 31TBF71, 399 m, 25-6-1994, 1 **E**, J. Barat leg.; Mola de Catí, Tortosa (Baix Ebre), UTM: 31TBF, 13-10-1986, 3 nimfes; Tortosa (Baix Ebre), UTM: 31TBF72, 30-8-1992, 1 **E**, J. Barat leg.; Coll de Membrano, Horta de Sant Joan (Terra Alta), UTM: 31TBF73, 22-6-2000, 1 **G** i 1 **E**; Mont Caro, Tortosa (Baix Ebre), UTM: 31TBF72, 1.420 m, 23-6-2000, 1 **G**.

Miramella alpina

Pleta de Casau (Val d'Aran), UTM: 31TCH13, 1.600 m, 22-9-1985, 1 **G**; Salt del Pish, Vielha e Mijaran (Val d'Aran), UTM: 31TCH23, 1.600 m, 1 **G** i 1 **E**, J. Muñoz leg.; Toran (Val d'Aran), UTM: 31TCH24, 1.035 m, 28-9-1985, 2 **GG** i 2 **EE**.

Heteracris littoralis

Punta de la Banya, Sant Carles de la Ràpita (Montsià), UTM: 31TCE09, 7-10-1990, 1 **E**; Sant Jordi, L'Ametlla (Baix Ebre), UTM: 31TCF13, 6-11-1995, 1 **G**; Estany Podrit, Montroig, L'Ametlla (Baix Ebre), UTM: 31TCF24, 6-11-1994, 1 ; Els Muntanyans, Torredembarra (Tarragonès), UTM: 31TCF65, 24-8-2000, 3 **GG** i 1 **E**; Platja de la Marquesa, Deltebre (Baix Ebre), UTM: 31TCF11, 18-10-1995, 1 **E**; Can Tunis, Delta de Llobregat (Baix Llobregat), UTM: 31TDF27, -10-1908, M Llenàs leg., MZB coll.

Calephorus compressicornis

Prat de Llobregat (Baix Llobregat), UTM: 31TDF27, F. Ferrer leg. MZB coll.; Cal Nani, Delta de Llobregat (Baix Llobregat), UTM: 31TDF27, 31-10-1988, 1 **E**, 8-8-1989, 1 **G**, 8-9-1989, 1 **E**; Menàrguens (Noguera), UTM: 31TCG12, 26-7-1996, 2 **GG**; Aiguamolls de l'Empordà, UTM: 31TEG07, 27-7-1999, 2 **GG** i 2 **EE**; Els Muntanyans, Torredembarra (Tarragonès), UTM: 31TCF65, 24-8-2000, 3 **GG** i 1 **E**; Vilaut (Alt Empordà), UTM: 31TEG08, 3-8-1999, Parany plat florícola, D. Giralt leg.

Arcyptera brevipennis

Ager (Noguera), UTM: 31TCG15, 18-8-1996, 1 **G** i 2 **EE**.

Stenobothrus festivus

Artesa de Lleida (Segrià), UTM: 31TCF09, 280 m, 21-6-1996, 1 **E**; Menàrguens (Noguera), UTM: 31TCG12, 290 m, 7-6-1996, 1 **E**, 19-6-1997, 2 **EE**, 10-6-1998, 2 **GG** i 1 **E**; Timoneda d'Alfès, Alfès (Segrià), UTM: 31TCG00, 214 m, 1-5-1997, 4 **GG** i 2 **EE**; Basturs (Pallars Jussà), UTM: 31TCG36, 659 m, 28-6-2001, 1 **E**.

Stenobothrus fischeri

Mont Caro, Tortosa (Baix Ebre), UTM: 31TBF72, 1.420 m, 26-6-1997, 3 **GG** i 1 **E**.

Stenobothrus grammicus

Os de Balaguer (Noguera), UTM: 31TCG03, 463 m, 7-6-1996, 1 **E**, 10-6-1998, 1 **G** i 1 **E**; Montcaro UTM: 31TBF72, 26-6-1997, 1 **G**, 22-6-2000, 3 **GG** i 3 **EE**; Vilamajor (Noguera), UTM: 31TCG14, 19-6-1997, 5 **EE**.

FITXES DE LES ESPÈCIES:***Phaneroptera falcata* (Poda, 1761)****Presència**

1 quadrícula (0,2 %).

Descripció

Cos: 12 a 18 mm. Color verd. Els òrgans de vol presenten una configuració paraptera, això vol dir que les ales són més llargues que les tegmines, les quals arriben fins als genolls dels fèmurs posteriors. Antenes quatre vegades més llargues que el cos. Els cercs del mascle són llargs i corbats cap endins. Placa subgenital del mascle aproximadament igual d'ampla a la base que a l'apex. Oviscapte molt ample en forma de falç.

Ecologia

Trobada a 1.268 m (Salardú, Naut Aran, Val d'Aran, UTM: 31TCH23, UB). Es desconeix les seves preferències a l'àrea d'estudi. Per les dades bibliogràfiques es tracta d'una espècie present a zones arbustives. És una espècie fitòfaga. Realitza la posta entre les parts superior i inferior de les fulles. Presència dels adults al juliol.

Distribució

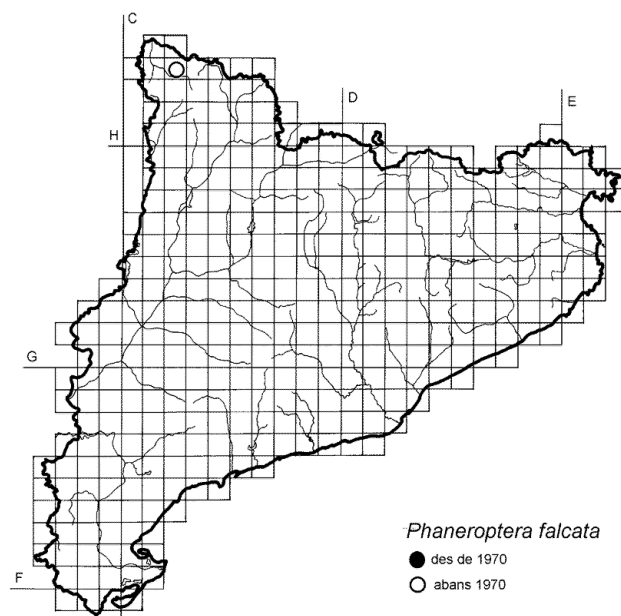
Només s'ha trobat a la Val d'Aran. Europa i Àsia.

Estatus

Primera vegada que se cita a Catalunya. Espècie molt rara.

Bibliografia

Antognoli & Zettel 1996; Bailey & Rentz 1990; Bellmann & Luquet 1995, pàg. 76 ; Chopard 1938 i 1951, pàg. 84; Defaut 1999, pàg.7; Harz 1969, pàg. 15; Herrera 1982, pàg. 5 i 1985; Nagy 1983 i 1987; Pinedo & Llorente 1988; Ragge & Reynolds, pàg. 111; Thorens 1984 i 1986 a; Uvarov 1948.

Phaneroptera nana (Fieber, 1853)

Presència

60 quadrícules (16,3 %).

Descripció

Cos: 13 a 15 mm. Color verd, amb petits punts vermellosos per tot el cos. S'assembla molt a *Phaneroptera falcata*. Els lòbuls laterals del pronot una mica més alts que amples. En canvi a *Ph. falcata* són una mica més amples que alts. Cercs del mascle llargs i corbats cap endins. Placa subgenital del mascle estreta a l'àpex i oviscapte de la femella en visió lateral no tant en angle recte com en *Phaneroptera falcata*.

Ecologia

És present a: bosc de ribera, prat sabanoide, guaret, marge, bardissa, garriga, brolla silicícola d'estepes i brucs, brolla calcícola de romaní, timoneda gipsícola i jardins urbans. Trobada des dels 6 m (El Prat de Llobregat, Baix Llobregat, UTM: 31TDF27) fins als 1.150 m (Monistrol de Montserrat, Bages, UTM: 31TDG00, J. Barat coll.). Igual que *Ph. falcata* realitza la posta entre les parts superior i inferior de les fulles. Presència dels adults de juliol a novembre.

Distribució

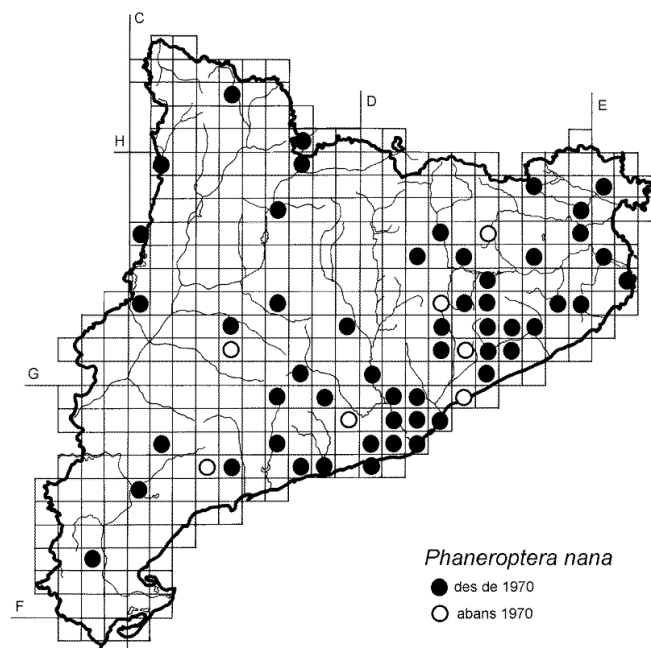
Pirineu, Prepirineu, planes de l'Empordà, serralada Transversal, altiplans i conques centrals, serralades litorals i costa mediterrània. Europa, nord d'Àfrica i Àsia Central.

Estatus

Sinonímia: *Phaneroptera quadripunctata*. Espècie poc abundant.

Bibliografia

Aguirre & Pascual 1988; Alonso & Herrera 1982; Baccetti 1963; Baccetti et al. 1995; Badih et al. 1997; Bailey & Rentz 1990; Barranco & Pascual 1993; Bellmann & Luquet 1995, pàg. 78; Chopard 1943, pàg. 101 i 1951, pàg. 86; Defaut 1999, pàg.7; Eiroa & Novoa 1987; Gangwere & Llorente 1992; Gangwere & Spiller 1995; Gómez et al. 1991; Harz 1969, pàg. 15; Herrera 1982, pàg. 5 i 1985; Llorente 1980; Lock 1999; Martorell i Peña 1879; Marty 1969; Massa 1998; Nagy 1983 i 1987; Naskrecki & Ünal 1995; Olmo 1990; Olmo-Vidal 1997 b, 2000 a i c; Olmo-Vidal & Llimona 2000; Pardo et al. 1990, 1991 i 1993 a i b; Pinedo 1988; Pinedo & Llorente 1987 i 1988; Ragge 1968 i 1980; Ragge & Reynolds, pàg. 111; Schmidt 1989; Ünal 2000; Uvarov 1934.

Tylopsis liliifolia (Fabricius, 1793)

Presència

81 quadrícules (22,1 %).

Descripció

Cos: 13 a 23 mm. Pot ser de color verd o de color marró clar. Antenes cinc vegades la longitud del cos. Ulls sobresortits. Pronot més llarg que ample amb els lòbuls laterals rectangulars, més llargs que alts. Timpans de les tíbies anteriors allargats a diferència del gènere *Phaneroptera* on són ovalats. Potes molt llargues. Ales més llargues que les tegmines. Cercs del mascle llargs que decreixen progressivament des de la base fins a l'apex. Oviscapte molt curt i corbat. Placa subgenital de la femella amb dues incisions al marge posterior, les quals formen tres lòbuls amb un de central punxegut i més sortit. Les nimfes dels primers estadis presenten unes protuberàncies en forma d'espines.

Ecologia

És present a: bosc de ribera, brolla calcícola de romaní, brolla silicícola d'estepes i brucs, garriga, guaret i marge, conreu cerealístic, bardissa i prat sabanoide. Viu des dels 20 m (Montgat, Maresme, 31TDF49, MZB coll.) fins als 1.280 m (Fígols i Alinyà, Alt Urgell, UTM: 31TCG66, J. Barat coll.). Presència dels adults de juliol a octubre.

Distribució

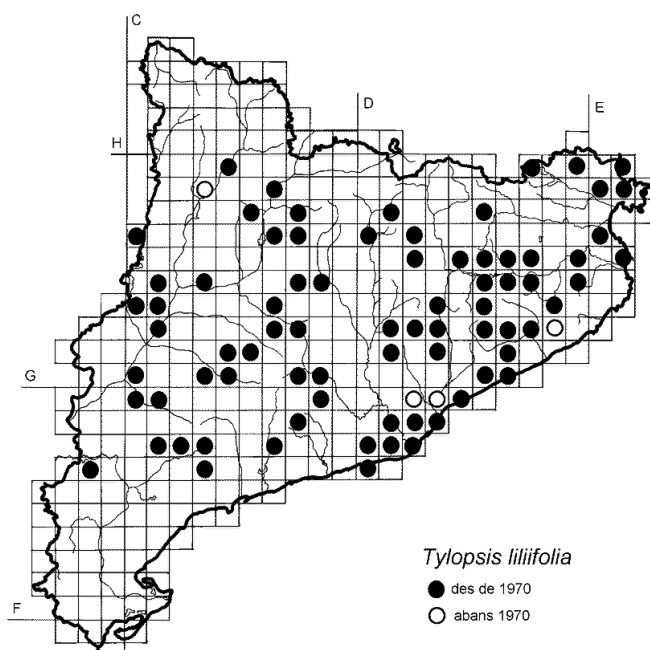
Prepirineu, planes de l'Empordà, serralada Transversal, altiplans i conques centrals, depressió Central, serralades litorals i zona costanera. Europa meridional, nord d'Àfrica (Algèria, Tunísia), Àsia menor i Central.

Estatus

Sinonímia: *Tylopsis thymifolia*. Espècie poc abundant.

Bibliografia

Baccetti 1963; Bailey & Rentz 1990; Bellmann & Luquet 1995, pàg. 82; Chopard 1938, 1943 i 1951, pàg. 82; Cuní i Martorell 1887; Defaut 1999, pàg.7; Harz 1969, pàg. 17; Herrera 1982, pàg. 6; Llorente 1980; Martorell i Peña 1879; Marty 1969; Massa 1998 Naskrecki & Ünal 1995; Olmo-Vidal, 2000 a, b i c, 2001 a; Olmo-Vidal & Llimona 2000; Ponel & Hebrard 1988; Ragge & Reynolds, pàg. 114; Ragge 1964, 1968 i 1980; Schmidt 1989; Szijj 1992; Ünal 2000; Uvarov 1934 i 1948.

Isophya pyrenea (Serville, 1839)

Presència

5 quadrícules (1,3 %)

Descripció

Cos: 16 a 26 mm. Color verd amb petits punts negres per tot el cos. Pronot una mica aixecat a la metazona als mascles. Tegmines molt reduïdes, igual de llargues que el pronot o una mica més als mascles i aproximadament la meitat de curtes que el pronot a les femelles. Cercs del mascle corbats a l'apex i creuats per sobre de la placa subgenital amb una petita dent a la punta. Oviscapte amb l'extrem corbat cap amunt i denticulat a l'apex amb dents grans i separades. Placa subgenital de la femella de forma trapezoidal, molt més ampla que llarga amb el marge posterior continu sense incisions, només una mica ondulat.

Ecologia

És present a: roureda i alzinar. S'ha trobat sobre flors. Trobada des dels 253 m (Olzinelles, Sant Celoni, Vallès Oriental, UTM: 31TDG61) fins als 1.600 m (La Pobla de Lillet, Berguedà, UTM: 31TDG17, J. Barat coll.). Presència dels adults de juliol a octubre.

Distribució

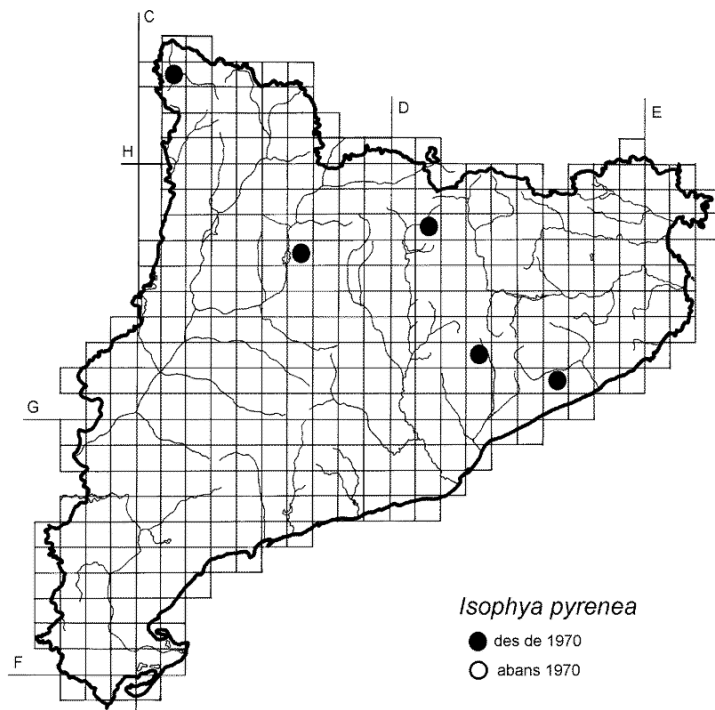
Pirineu, Prepirineu, altiplans i conques centrals i part nord de les serralades litorals. Europa central i meridional.

Estatus

Primera vegada que se cita a Catalunya. Espècie molt rara.

Bibliografia

Bailey & Rentz 1990; Bellmann & Luquet 1995, pàg. 84; Chopard 1938 i 1951, pàg. 90; Defaut 1999, pàg. 8; Harz 1969, pàg. 40; Herrera 1982, pàg. 6; Ingrisch 1991; Marty 1961 i 1969; Nagy 1987; Ragge & Reynolds, pàg. 118.

Barbitistes serricauda (Fabricius, 1798)

Presència

14 quadrícules (3,8 %).

Descripció

Cos: 15 a 20 mm. Mascle de color verd, amb les potes i els cercs vermells. Femelles de color verd o marró. Els cercs del mascle són corbats i es creuen darrera de la placa subgenital, la qual és ampla i amb una carena mitjana poc elevada. Placa subgenital del mascle ampla amb una incisió profunda al marge posterior. Oviscapte amb la vora superior corbada a la part terminal.

Ecologia

És present a: roureda, boixeda i vorada herbosa de bosc humit. S'ha trobat tant caminant per terra com enfilat a la vegetació. Viu des dels 925 m (Sant Llorenç de Morunys, Solsonès, UTM:31TCG86, MZB leg.) fins als 1.760 m (Espot, Pallars Sobirà, UTM: 31TCH31, J. Barat coll.). Presència dels adults de juliol a setembre.

Distribució

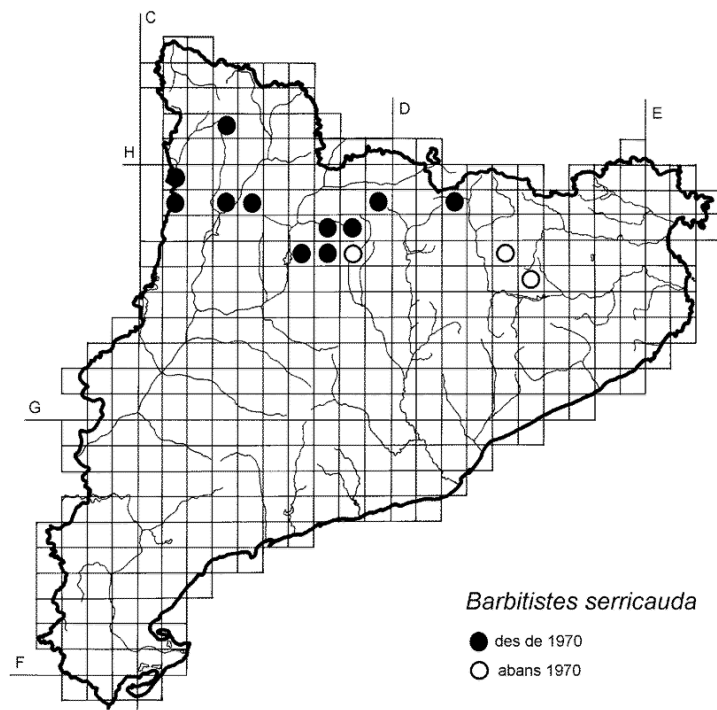
Pirineu i Prepirineu. Europa central, nord d'Itàlia i Iugoslàvia, Sud-est d'Ucraïna.

Estatus

Primera vegada que se cita a Catalunya. Espècie molt rara.

Bibliografia

Bailey & Rentz 1990; Bellmann & Luquet 1995, pàg. 86; Chopard 1951, pàg. 91; Defaut 1999, pàg. 8; Gangwere et al. 1985; Harz 1969, pàg. 7; Herrera 1982, pàg. 6; Marty 1969; Nagy 1987; Ragge & Reynolds, pàg. 120; Thorens 1984; Thorens 1986 a.

Barbitistes fischeri (Yersin, 1854)

Presència

22 quadrícules (6,0 %).

Descripció

Cos: 20 a 25 mm. Coloració general variable, des del verd fins al marró. Tegmines curtes. Placa subgenital del mascle amb una carena longitudinal molt aixecada. Cercs del mascle llargs i corbats creuant-se per sota de la placa subgenital. Oviscapte amb l'extrem corbat cap amunt i dentat. Femella molt semblant a la de *B. serricauda*. Segons les observacions de Joan Barat les femelles de *B. fischeri* tenen a la base de les làmines ventrals de l'ovipositor en contacte amb la placa subgenital, un lòbul arrodonit o durícia i a *B. serricauda* en aquesta zona trobem només un plec lateral sense formar durícia.

Ecologia

És present a: boixeda, bosc de ribera i prat montà. Nimfes sobre vegetació alta i adults trobats sobre vegetació més baixa o caminant per terra.. Viu des de 110 m (La Rierada, Molins de Rei, UTM:31TDF18) fins als 1.720 m (Toses, Ripollès, UTM: 31TDG18, J. Barat leg.). Presència dels adults de juliol a setembre.

Distribució

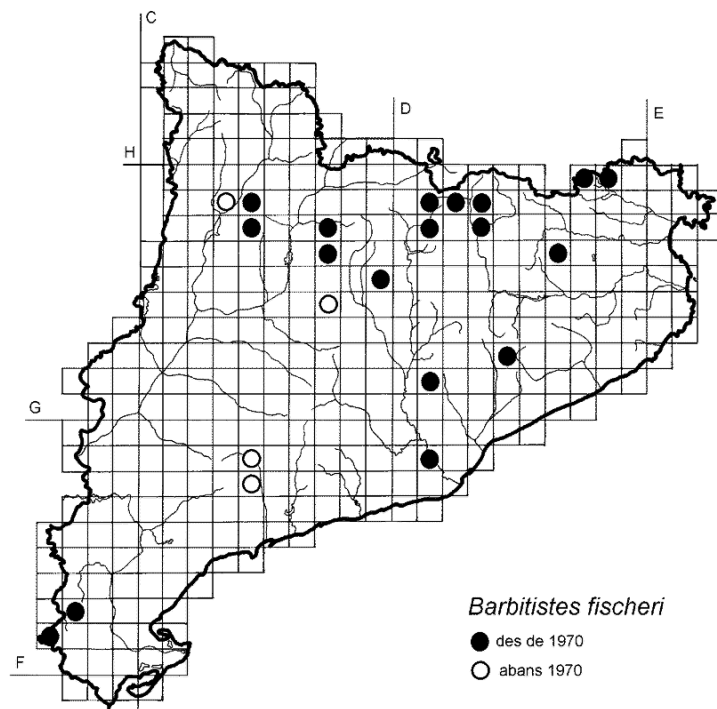
Pirineu, Prepirineu, serralada Transversal, altiplans i conques centrals i serralades litorals. Europa meridional.

Estatus

Espècie rara.

Bibliografia

Bailey & Rentz 1990; Bellmann & Luquet 1995, pàg. 90; Chopard 1938 i 1951, pàg. 93; Defaut 1999, pàg. 8 ; Gómez et al. 1991; Harz 1969, pàg. 74; Herrera 1982, pàg. 7; Marty 1961 i 1969; Navás 1910; Olmo-Vidal 2000 a; Pardo et al. 1991 i 1993 Presa et al. 1983; Ragge & Reynolds, pàg. 122.

Metaplastes pulchripennis (Costa, 1863)

Presència

7 quadrícules (1,9 %).

Descripció

Cos: 16 a 21 mm. Pronot aproximadament el doble de llarg que ample. Epiprocte del mascle amb una protuberància a cada costat. Cercs del mascle corbats acabat en una petita dent terminal. Placa subgenital del mascle acabada en punta quasi tan llarga com els cercs en visió dorsal, amb dues projeccions a cada costat d'una evaginació triangular. A més a més, aquesta placa presenta una carena mitjanana aixecada, la qual té petites dents a la part apical. Les tegmines del mascle són molt curtes i arriben al segon tèrguit abdominal. A la femella les tegmines pràcticament queden amagades sota el pronot. Làmina subgenital de la femella trapezoidal, més ampla que llarga amb una incisió ample a l'apex i dos tubercles laterals. Oviscapte gruixut, recte a la base i corbat a l'apex amb dents terminals separades.

Ecologia

És present a: bosc de ribera. Trobada des dels 184 m (Gualba, Vallès Oriental, UTM: 31TDG52) fins als 1.000 m (Els Cortals, Sant Hilari Sacalm, UTM: 31TDG53, J. Muñoz coll.). Presència dels adults al juliol.

Distribució

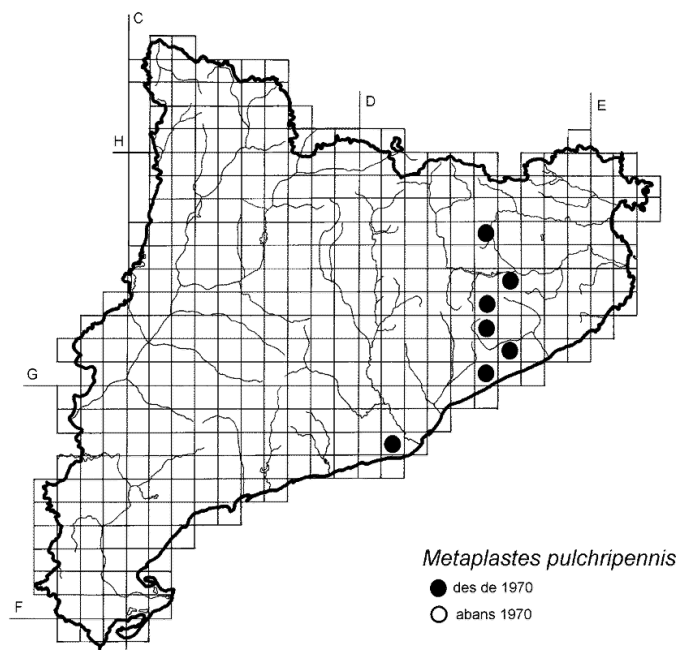
Serralada Transversal i nord de la serralada Litoral. Citat per Herrera de Montserrat. Europa meridional.

Estatus

Espècie molt rara.

Bibliografia

Bailey & Rentz 1990; Chopard 1951, pàg. 95; Defaut 1999, pàg. 8; Harz 1969, pàg. 82; Herrera 1982, pàg. 7.

Leptophyes punctatissima (Bosc, 1792)

Presència

44 quadrícules (12,0 %).

Descripció

Cos: 10 a 17 mm. Color del cos verd amb puntets vermell fosc. Pronot proporcionalment curt. Èlitres reduïts arribant al marge posterior del segon tèrguit abdominal als mascles i aproximadament a la meitat d'aquest tèrguit a les femelles. Cercs del mascle quasi rectes a la part basal i recorbats cap a l'interior a la part apical, molt més curts que la placa subgenital. Placa subgenital del mascle llarga, estrenyent-se cap a la vora apical que és recta, sense carena mitjanana aixecada. L'oviscapte de la femella és molt pla i ample en forma de falç, una mica serrat, però sense dents grans a l'apex. Placa subgenital de la femella triangular i acabada en punta.

Ecologia

És present a: bosc de ribera, landa, bardissa, boxeda i vorada herbosa de bosc humit. Es troba a partir dels 110 m (La Rierada, Molins de Rei, Baix Llobregat, UTM: 31TDF18) fins als 1.720 m (Montferrer i Castellbò, Alt Urgell, 31TCH50, J. Barat coll.). Presència dels adults de juliol a octubre.

Distribució

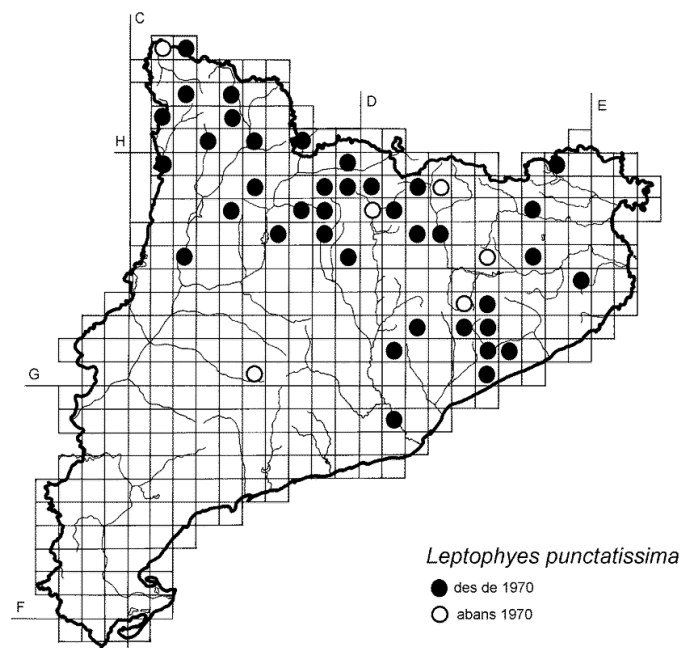
Pirineu, Prepirineu, serralada Transversal, altiplans i conques centrals i nord de les serralades litorals. Europa.

Estatus

Espècie poc abundant.

Bibliografia

Baccetti 1963 i 1992; Bailey & Rentz 1990; Bellmann & Luquet 1995, pàg. 94; Burgos & Herrera 1986; Chopard 1938 i 1951, pàg. 88; Defaut 1978, 1999, pàg. 9; Haes & Harding 1997; Harz 1969, pàg. 86; Herrera & Larumbe 1992; Herrera 1982, pàg. 7 i 1985; Isern-Vallverdú & Pardo 1990; Marshall & Haes 1988; Olmo-Vidal 2000 a; Pinedo 1988; Pinedo & Llorente 1988; Preston-Mafham 1990; Ragge & Reynolds, pàg. 122; Schmidt 1989; Thorens 1984 i 1986 a.

Odontura aspericauda (Rambur, 1839)

Presència

2 quadrícules (0,5 %).

Descripció

Cos: 10 a 18 mm. Vèrtex solcat dorsalment. Cercs del mascle gairebé rectes, corbats a l'apex. Placa subgenital del mascle amb una carena mitjanana. Oviscapte gruixut, corbat gradualment i amb dents separades a les dues vores de l'apex. Placa subgenital de la femella trapezoïdal, aproximadament igual d'ampla que llarga i amb una petita incisió a l'apex.

Ecologia

És present a: màquia de margalló. Trobada des dels 177 m (Vallirana, Baix Llobregat, UTM: 31TDF18, MZB coll.) fins als 375 m (Costes de Vallgrassa, Garraf, Begues, UTM: 31TDF07). Presència dels adults a l'abril.

Distribució

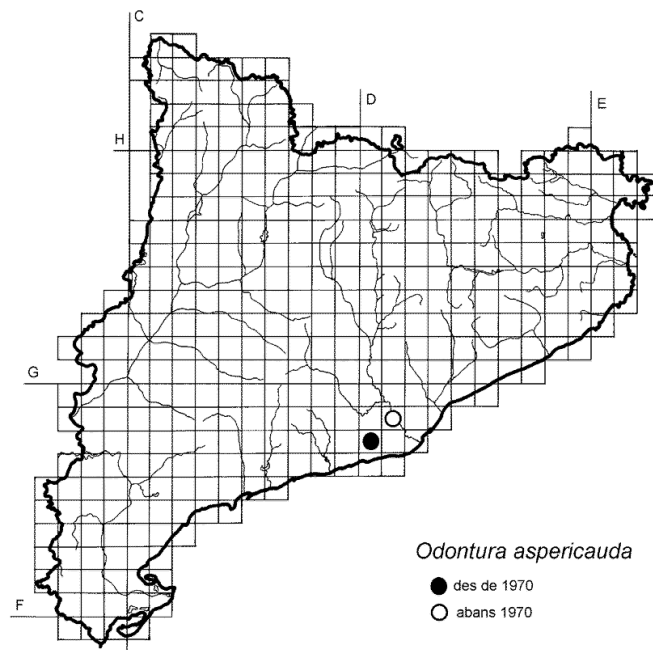
Serralada Litoral: fins ara només trobada al Massís del Garraf. Península Ibèrica.

Estatus

En regressió. Espècie molt rara.

Bibliografia

Aguirre & Pascual 1988; Aguirre et al. 1987; Arcos & Pascual 1988; Barranco & Pascual 1993; Beiro et al. 1998; Gómez et al. 1991; Harz 1969, pàg. 90; Herrera 1982, pàg. 8; Llorente & Pinedo 1990; Morales-Agacino 1943; Olmo-Vidal 2000 c; Pardo et al. 1991 i 1993; Pascual 1978 a, b, c i d.

Polysarcus denticauda (Charpentier, 1825)

Presència

3 quadrícules (0,8 %).

Descripció

Cos: 24 a 44 mm. Vèrtex en visió superior, tres vegades més ample que el primer article de les antenes. Vora posterior del pronot recte. Èlitres molt reduïts, a la femella pràcticament amagats sota el pronot. El mascle presenta una placa subgenital llarga amb els extrems recorbats cap amunt i en visió dorsal més llarga que els cercs. Oviscapte allargat, denticulat a l'extrem. Placa subgenital de la femella arrodonida a l'apex.

Ecologia

És present a: prat montà. Trobada des dels 1500 m (Bonabé, Alt Àneu, Pallars Sobirà, UTM: 31TCH43) fins als 1.900 m (Naut Aran, Val d'Aran, UTM: 31TCH23, J. Barat coll.). Presència dels adults de juny a agost.

Distribució

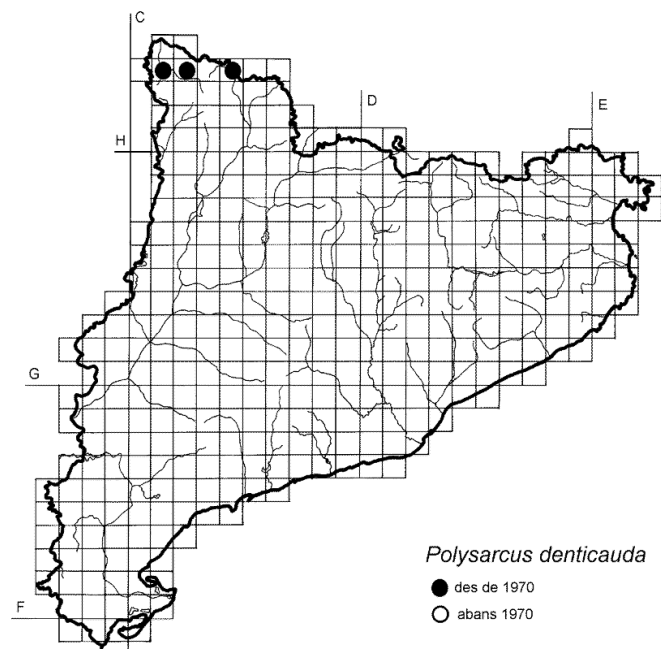
Pirineu. Fins ara només trobat al Pirineu central. Muntanyes d'Europa: Càrpats, Balcans, Pirineu, Abruzzes.

Estatus

Primera vegada que se cita a Catalunya. Sinonímia: *Orphanina denticauda*. Espècie rara.

Bibliografia

Antognoli & Zettel 1996; Baccetti 1954 i 1963; Bailey & Rentz 1990; Bellmann & Luquet 1995, pàg. 100; Chopard 1951, pàg. 96; Defaut 1999, pàg. 9; Harz 1969, pàg. 168; Herrera 1982, pàg. 8; La Greca 1975 i 1985; Nagy 1983 i 1987; Ragge & Reynolds, pàg. 128.

Polysarcus scutatus (Brunner, 1882)

Presència

1 quadrícula (0,2 %).

Descripció

Cos: 33 a 37 mm. Vèrtex en visió superior, dues vegades més ample que el primer article de les antenes. Vora posterior del pronot arrodonida. Cercs del mascle corbats cap endins i acabats en punta, els quals depassen la placa subgenital. Placa subgenital de la femella acabada en punta a l'àpex. Espècie semblant a *P. denticauda*, de la qual es separa entre d'altres caràcters, per la diferent amplada del vèrtex.

Ecologia

És present a: pastura humida. Trobada als 1.680 m (Farrera, Pallars Sobirà, UTM: 31TCH50, J. Barat coll.). Trobat un únic mascle a l'agost.

Distribució

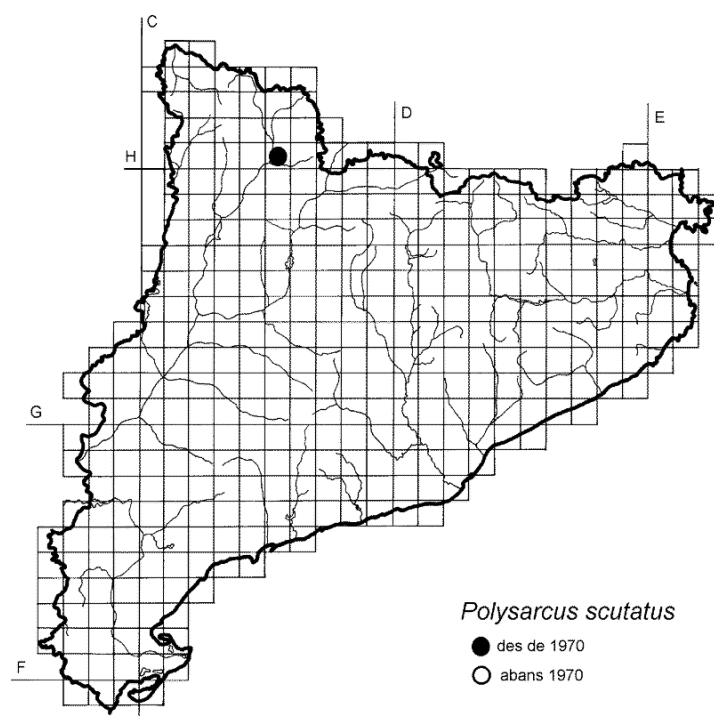
Pirineu. Fins ara només trobat al Pirineu central. Zones muntanyoses de l'Europa meridional: Pirineu, Alps. Sèrvia i nord de Grècia . nord d'Àfrica (Algèria).

Estatus

Primera vegada que se cita a Catalunya. Espècie molt rara.

Bibliografia

Bellmann & Luquet 1995, pàg. 76; Chopard 1951, pàg. 97; Defaut 1999, pàg. 9; Harz 1969, pàg. 169; Herrera 1982, pàg. 9; La Greca 1994; Ragge & Reynolds, pàg. 131.

Meconema thalassinum (De Geer, 1773)

Presència

9 quadrícules (2,4 %).

Descripció

Cos: 12 a 15 mm. Color verd amb una banda longitudinal groga a sobre del pronot i amb dues taques negres a la metazona. Carena del pronot només una mica marcada a la metazona. Tegmines més llargues que l'abdomen. Desè tergut del mascle curt, amb la placa subgenital gran amb els estils curts. Placa subgenital de la femella aguda a l'apex. Cercs del mascle llargs. Oviscapte llarg lleugerament corbat cap amunt i sense dents a l'extrem, a diferència de *Cyrtaspis scutata* que sí que el té dentat.

Ecologia

És present a: roureda. Durant la nit és atreta per la llum artificial. Trobada des dels 590 m (Montesquiú, Ripollès, UTM: 31TDG36, UB coll.) fins als 1.136 m (Planoles, Ripollès, UTM: 31TDG28). Presència dels adults d'agost a octubre.

Distribució

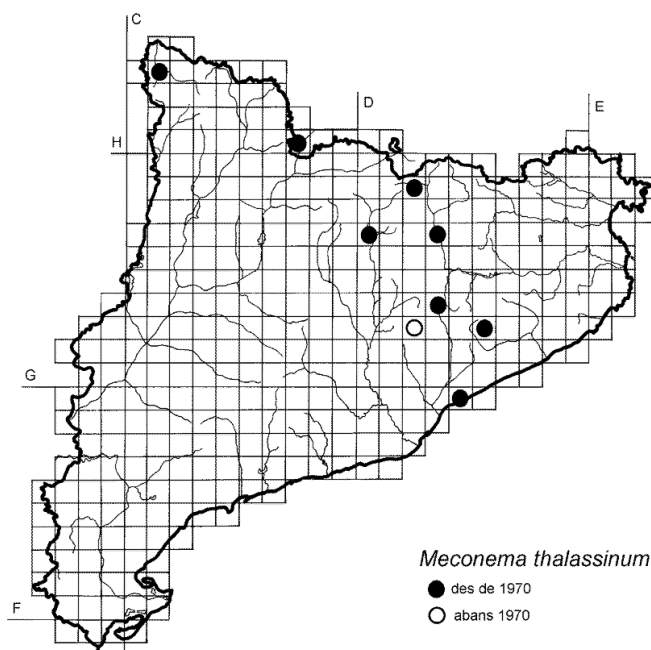
Pirineu, Prepirineu, serralada Transversal, altiplans i conques centrals (sector oriental) i nord de la serralada Litoral. Europa. Nord de la Península Ibèrica, Itàlia, Montenegro, sud d'Escandinàvia, Gran Bretanya.

Estatus

Sinonímia: *Meconema thalassina*. Espècie molt rara.

Bibliografia

Baccetti 1963; Bailey & Rentz 1990; Bellmann & Luquet 1995, pàg. 102; Chopard 1938 i 1951, pàg. 99; Defaut 1999, pàg. 9; Haes & Harding 1997; Harz 1969, pàg. 171; Herrera 1982, pàg. 9; Marshall & Haes 1988; Nagy 1987; Pinedo & Llorente 1983 i 1988; Ponel & Hebrard 1988; Preston-Mafham 1990; Ragge & Reynolds, pàg. 136; Schmidt 1989; Thorens 1984 i 1986 a; Vahed 1996.

Cyrtaspis scutata (Charpentier, 1825)

Presència

14 quadrícules (3,8 %).

Descripció

Cos: 13 a 20 mm. Pot ser de color verd o marró clar. Pronot proporcionalment molt gran, el qual amaga les tegmines als dos sexes. Fèmurs posteriors curts i amples. Cercs del mascle llargs. Placa subgenital del mascle amb una incisió al marge. Oviscapte corbat cap amunt, dentat a l'apex, a diferència de *Meconema thalassinum* que el té llis.

Ecologia

És present a: bosc de ribera i alzinar humit. Trobada des dels 30 m (Sta. Cristina d'Aro, Baix Empordà, UTM: 31TDG92) fins als 900 m (Barranc del Tillar, muntanyes de Prades, Vimbodí, Conca de Barberà, UTM: 31TCF37, J. Solé coll.). Presència dels adults de juliol a octubre.

Distribució

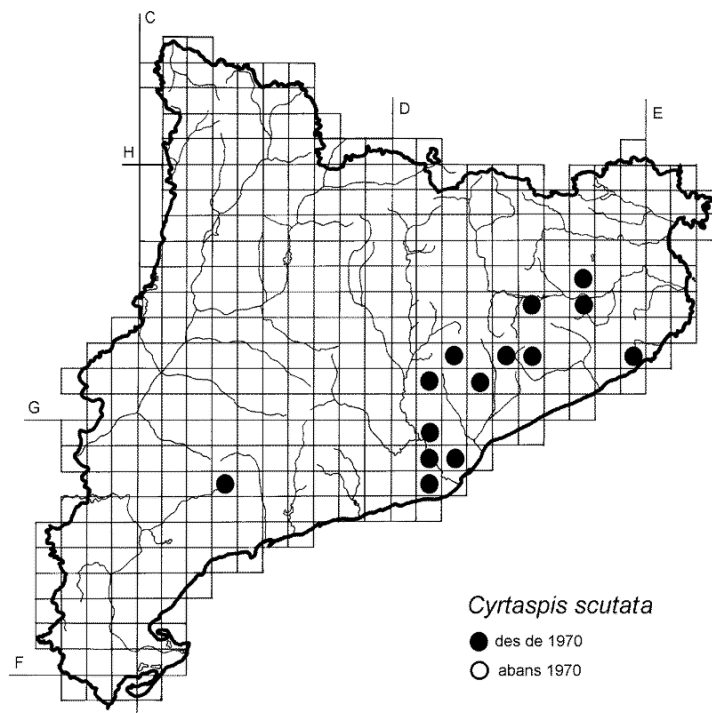
Serralada Litoral. Europa meridional i nord d'Àfrica.

Estatus

Sinonímia: *Cyrtaspis variopicta*. Espècie rara.

Bibliografia

Bellmann & Luquet 1995, pàg. 76; Chopard 1938, 1943, pàg. 110 i 1951, pàg. 101; Defaut 1999, pàg. 10; Harz 1969, pàg. 173; Herrera 1982, pàg. 9; Olmo-Vidal 2000 a; Pinedo & Llorente 1983 i 1988; Schmidt 1989; Vahed 1996.

Conocephalus conocephalus (Linnaeus, 1767)

Presència

11 quadrícules (3,0 %).

Descripció

Cos: 12 a 19 mm. Color verd amb una banda fosca que s'estén dorsalment pel tot el cos. Els lòbuls laterals del pronot tenen al marge posterior una estructura ovalada que coincideix amb l'obertura del timpà. A *C. conocephalus* és allargada i a *C. discolor* és arrodonida i globulosa. Desè terguit abdominal del mascle amb una incisió oval profunda. Prostèrnum sense espines a diferència de *C. discolor* que té dues espines en aquesta estructura. Cercs del mascle cònics dentats a la part interna prop de la base amb les dents dirigides cap a la part anterior del cos. Oviscapte llarg i recte, amb les vores llises. Placa subgenital de la femella més llarga que ampla, recte al marge posterior.

Ecologia

És present a: herbassar de riba. Trobada des dels 6 m (El Prat de Llobregat, Baix Llobregat, UTM: 31TDF27) fins als 443 m (Olot, Garrotxa, UTM: 31TDG57, MZB coll.). Generalment es troba a sobre de gramíneas en zones inundades. Presència dels adults de juliol a octubre.

Distribució

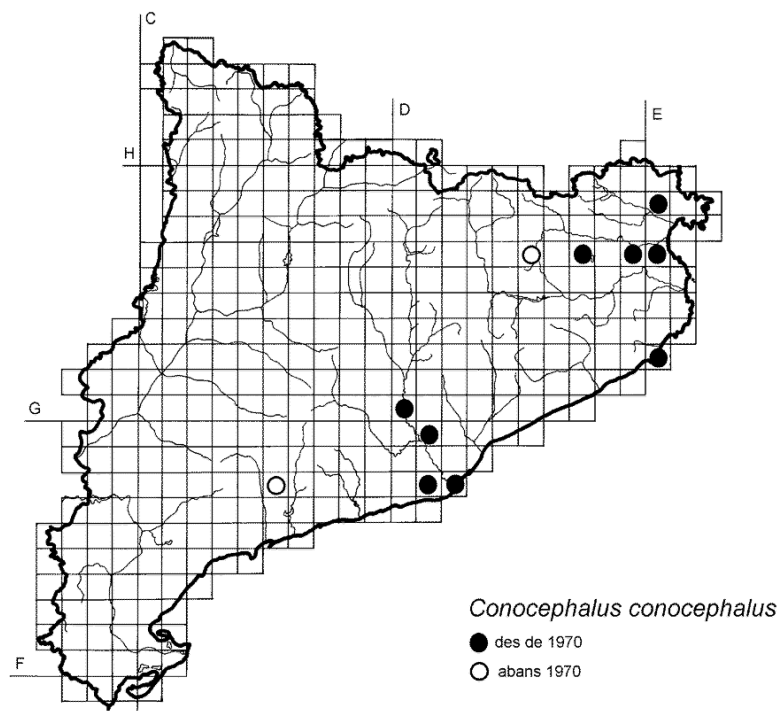
Planes de l'Emporda i zona costanera. Penetra cap a l'interior a través dels trams baixos dels rius. Europa meridional i Àfrica.

Estatus

Espècie rara.

Bibliografia

Bailey & Rentz 1990; Chopard 1943, pàg. 112 i 1951, pàg. 103; Defaut 1999, pàg. 10; Gangwere & Llorente 1992; Gómez et al. 1991; Harz 1969, pàg. 184; Herrera 1982, pàg. 10; Massa 1998; Naskrecki & Únal 1995; Olmo 1990; Pardo et al. 1991 i 1993; Pinedo 1984; Ragge & Reynolds, pàg. 138; Schmidt 1989.

Conocephalus discolor (Thunberg, 1815)

Presència

25 quadrícules (6,8 %).

Descripció

Cos: 12 a 19 mm. Color verd amb una banda marró al llarg de tot el cos. Prostèrnum amb dues espines. Lòbuls laterals del pronot amb la vora posterior arrodonida amb una callositat oval. Desè terguit abdominal amb dos lòbuls al marge posterior, separats per una petita incisió. Cercs del mascle cònics dentats a la part interna al terç apical. Oviscapte llarg i lleugerament corbat cap amunt, amb les vores lleugerament serrades. Placa subgenital de la femella trapezoïdal, amb el marge posterior amb una incisió ampla molt poc profunda.

Ecologia

És present a: herbassar de riba, herbassar alt d'aiguamoll, jonquera, prat humit de la plana empordanesa i prat montà. Trobada des dels 5 m (Sant Pere Pescador, Alt Empordà, UTM: 31TEG07) fins als 1.136 m (Planoles, Ripollès, UTM: 31TDG28). Presència dels adults de juliol a octubre.

Distribució

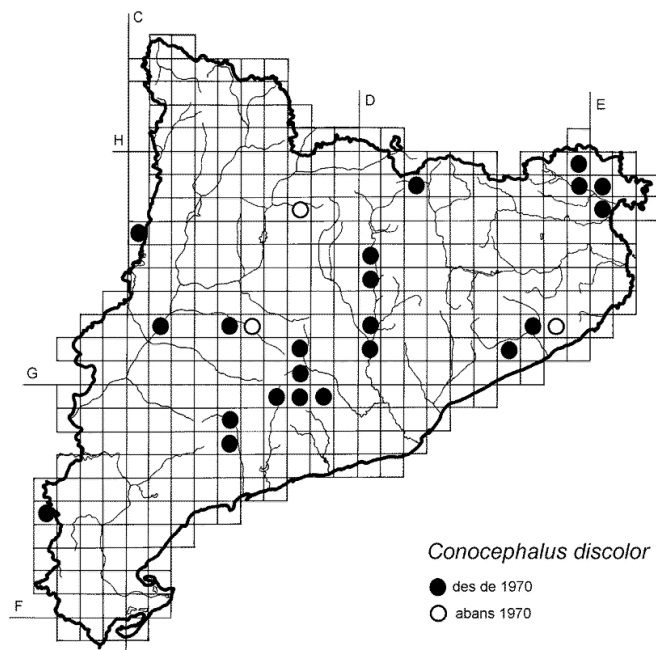
Pirineu (part oriental), Prepirineu, planes de l'Empordà, altiplans i conques centrals, serralada Litoral i zona costanera. Europa i nord d'Àfrica.

Estatus

Sinonímia: *Conocephalus fuscus*. Espècie rara.

Bibliografia

Alonso & Herrera 1982; Baccetti 1992; Bailey & Rentz 1990; Bellmann & Luquet 1995, pàg. 106; Burgos & Herrera 1986; Chopard 1938, 1943, pàg. 113 i 1951, pàg. 104; Defaut 1999, pàg. 10; Eiroa & Novoa 1987; Gómez et al. 1991; Haes & Harding 1997; Harz 1969, pàg. 188; Herrera 1982, pàg. 10 i 1985; Herrera & Larumbe 1992; Lock 1999; Marshall & Haes 1988; Nagy 1983 i 1987; Naskrecki & Únal 1995; Pardo et al. 1990; Pardo et al. 1991 i 1993a, b; Pinedo & Llorente 1988; Pinedo 1984 i 1988; Ponel & Hebrard 1988; Ragge & Reynolds 1998, pàg. 140; Uvarov 1934.

Ruspolia nitidula (Scopoli, 1786)

Presència

60 quadrícules (16,3 %).

Descripció

Cos: 20 a 33 mm. Cap molt cònic. Color verd o marró. Cercs del mascle curts i eixamplats a l'apex, corbats, amb 2 dents petites apicals. Placa subgenital amb dues carenes, amb la vora posterior que presenta una incisió. Oviscapte quasi tant llarg com la longitud del cos.

Ecologia

És present a: bosc de ribera, canyissar, pastura humida i subhumida, prat humit de la plana empordanesa, jonquera, herbassar de riba i herbassar alt d'aiguamoll. Viu des dels 6 m (El Prat de Llobregat, Baix Llobregat, UTM: 31TDF27) fins als 1.200 m (Turó del Castellar, Fogars de Montclús, Vallès Oriental, 31TDG52). Presència dels adults de juliol a octubre.

Distribució

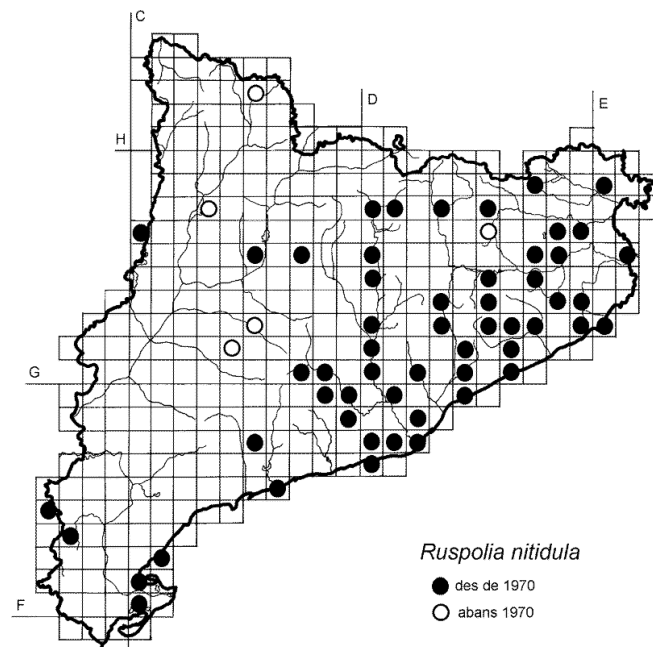
Pirineu, Prepirineu, planes de l'Empordà, serralada Transversal, altiplans i conques centrals, serralada Litoral i zona costanera. Europa meridional i nord d'Àfrica.

Estatus

Sinonímia: *Homorocoryphus nitidulus*. Espècie poc abundant.

Bibliografia

Aguirre & Pascual 1988; Baccetti 1963; Bailey & Rentz 1990; Bellmann & Luquet 1995, pàg. 109; Bland et al. 1996; Braun et al. 1995; Burgos & Herrera 1986; Chopard 1951, pàg. 106; Defaut 1978 i 1999, pàg.11; Eiroa & Novoa 1987; Gangwere & Llorente 1992; Gómez et al. 1991; Hartley et al 2000; Harz 1969, pàg. 192; Herrera 1982, pàg. 11 i 1985; Herrera & Larumbe 1992; Llorente 1968 i 1980; Lock 1999; Massa 1998; Nagy 1983 i 1987; Olmo 1990; Olmo-Vidal 2000 a i c; Pardo et al. 1991 i 1990; Pinedo 1984; Pinedo & Llorente 1987 i 1988; Ragge & Reynolds 1998, pàg. 146; Schmidt 1989; Szijj 1992; Ünal 2000.

Tettigonia viridissima (Linnaeus, 1758)

Presència

97 quadrícules (26,5 %).

Descripció

Cos: 28 a 42 mm. Color generalment verd, ocasionalment marró. Pronot amb una banda longitudinal bruna, situada al mig, en els exemplars verds. Tegmines molt més llargues que els fèmurs posteriors en repòs. Cercs del mascle llargs amb una dent interna prop de la base. Oviscapte llarg quasi com el cos, lleugerament corbat cap avall. Placa subgenital de la femella el doble de llarga que ampla, amb dues carenes laterals molt marcades i paral·leles en tot el seu recorregut i una incisió profunda però molt estreta al marge apical. Aquesta incisió forma dos lòbuls que pràcticament es toquen a la base.

Ecologia

És present a: Bosc de Ribera, landa, bardissa, boixeda, vorada herbosa de bosc humit, fenassar, pastura humida i subhumida, prat de dall, prat humit de la plana empordanesa, canyissar, jonquera, conreu, herbassar de riba, herbassar alt d'aiguamoll i guaret i marge. Viu des dels 15 m (Torredembarra, Tarragonès, 31TCF65, J. Muñoz coll.) fins als 1.830 m (Farrera, Pallars Sobirà, 31TCH60, J. Barat coll.). Presència dels adults de juny a setembre.

Distribució

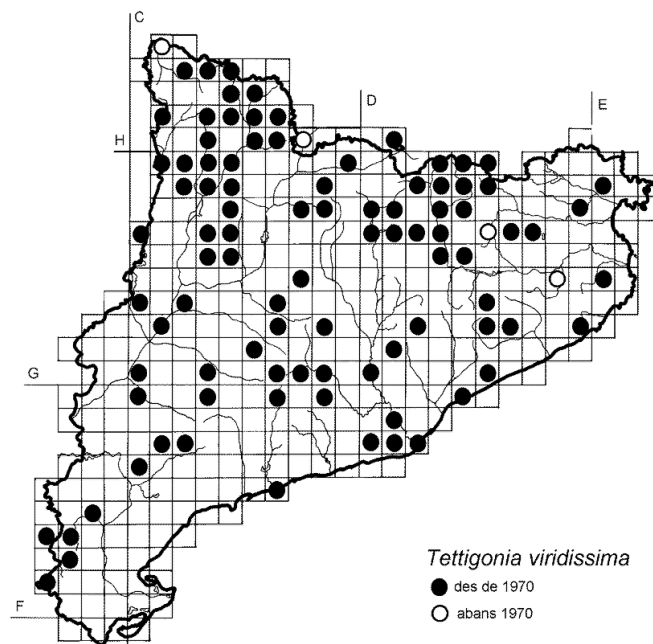
Tot Catalunya. Europa i nord d'Àfrica.

Estatus

Sinonímia: *Locusta viridissima*. Espècie poc abundant.

Bibliografia

Alonso & Herrera 1982; Antognoli & Zettel 1996; Arcos & Pascual 1988; Baccetti 1963 i 1992; Baccetti et al. 1995; Bailey & Rentz 1990; Beiro et al. 1998; Bellmann & Luquet 1995, pàg. 110; Burgos & Herrera 1986; Chapman & Joern 1990; Chopard 1938, 1943, pàg. 116 i 1951, pàg. 107; Cuní i Martorell 1887; Defaut 1999, pàg. 11; Dreux 1961; Eiroa & Novoa 1987; Fischer et al. 1996; Gangwere & Llorente 1992; Gómez et al. 1991; Haes & Harding 1997; Harz 1969, pàg. 196; Hernández et al. 1998; Herrera & Larumbe 1992; Herrera 1982, pàg. 12 i 1985; Isern-Vallverdú & Pardo 1990; Llorente 1980; Lock 1999; Marshall & Haes 1988; Martorell i Peña 1879; Marty 1969; Nagy 1983 i 1987; Naskrecki & Ünal 1995; Olmo-Vidal 2000 a; Pardo et al. 1991 i 1993 a, b; Pascual 1978 a, b, c i d; Pinedo 1985 i 1988; Pinedo & Llorente 1988; Ponel & Hebrard 1988; Pulido 1990; Ragge & Reynolds 1998, pàg. 148; Schiemenz 1981; Schmidt 1989; Thorens 1984 i 1986 a; Ünal 2000; Uvarov 1934.

Tettigonia cantans (Fuessly, 1775)

Presència

14 quadrícules (3,8 %).

Descripció

Cos: 23 a 33 mm. Color verd. Cercs del mascle molt llargs amb una dent interna molt a prop de la base, poc visible superiorment. Tegmines aproximadament igual de llargues que els fèmurs posteriors en repòs. Oviscapte recte, més llarg que les tegmines. És una espècie semblant a *T. viridissima* però a *T. cantans* les tegmines són més curtes arribant tot just a la llargada dels fèmurs posteriors i en el cas de les femelles a *T. cantans* l'oviscapte queda al descobert, en canvi a *T. viridissima* queda cobert per les tegmines en tota la llargada. Placa subgenital de la femella semblant a la de *T. viridissima*, però les dues carenes longitudinals estan més separades a la base per després fer-se paral·leles en el seu recorregut. La incisió del marge no és tan profunda i estreta, de manera que els lòbuls estan separats.

Ecologia

És present a: vorada herbosa de bosc humit, pastura humida i subhumida i prat de dall. Trobada des dels 630 m (Les, Val d'Aran, 31TCH14, MZB coll.) fins als 1.770 m (Naut Aran, Val d'Aran, 31TCH32, J. Barat coll.). Presència dels adults de juliol a agost.

Distribució

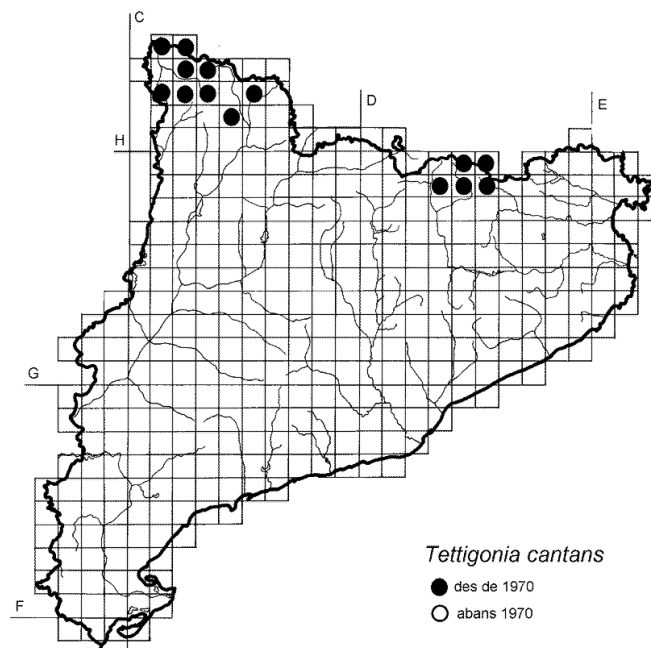
Pirineu. En dos nuclis, un al Pirineu central (Pallars Sobirà i Val d'Aran) i l'altre nucli al Pirineu oriental (Ripollès). Europa i Àsia.

Estatus

Sinonímia: *Locusta cantans*. Espècie rara.

Bibliografia

Baccetti 1954 i 1963; Bailey & Rentz 1990; Bellmann & Luquet 1995, pàg. 112; Chopard 1938 i 1951, pàg. 109; Defaut 1978 i 1999, pàg.11; Dreux 1961; Harz 1969, pàg. 197; Herrera 1982, pàg. 12; La Greca 1975, 1985 i 1994; Martorell i Peña 1879; Marty 1961 i 1969; Pinedo 1985; Preston-Mafham 1990; Ragge & Reynolds 1998, pàg. 153; Schiemenz 1981; Schmidt 1989.

Decticus verrucivorus (Linnaeus, 1758)

Presència

29 quadrícules (7,9 %).

Descripció

Cos: 24 a 44 mm. Color molt variable, de verd a marró fosc. Cercs amb una dent interna al mig. Desè terguit del mascle amb una incisió que arriba a la meitat de la longitud total del terguit. Oviscapte lleugerament corbat cap amunt, una mica denticulat a l'apex. Placa subgenital de la femella triangular amb una incisió quadrangular a l'apex, la qual forma dos petits lòbuls.

Ecologia

És present a: prat alpí i subalpí i prat de dall. Trobada a altituds relativament baixes a la Val d'Aran: 630 m (Les, UTM: 31TCH14, MZB coll.); 906 m (Canejan, 31TCH14, J. Muñoz coll.) fins als 2.430 m (Soriguera, Pallars Sobirà, UTM: 31TGC59). Presència dels adults de juliol a agost.

Distribució

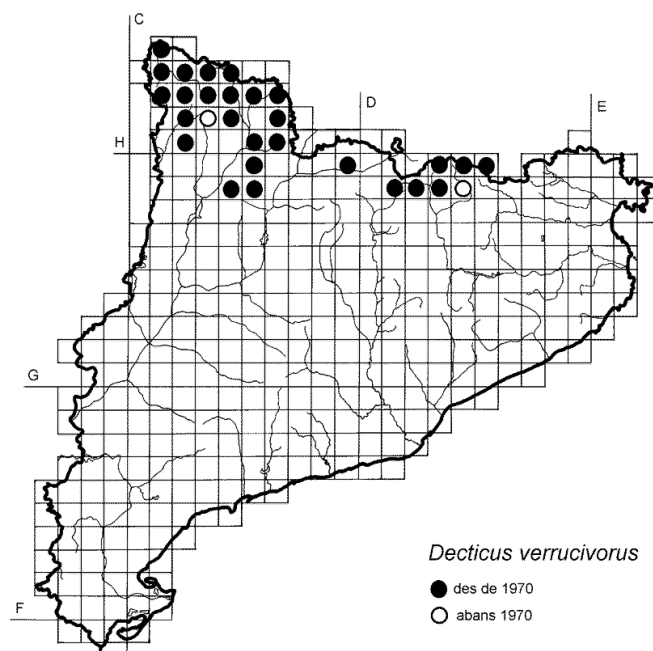
Pirineu i Prepirineu central. Europa i Àsia.

Estatus

Espècie poc abundant.

Bibliografia

Alonso & Herrera 1982; Antognoli & Zettel 1996; Baccetti 1954; Bailey & Rentz 1990; Bellmann & Luquet 1995, pàg. 114; Burgos & Herrera 1986; Cherrill & Brown 1997; Chopard 1951, pàg. 153; Defaut 1978 i 1999, pàg. 12; Dreux 1961; Fischer et al. 1996; Haes & Harding 1997; Harz 1969, pàg. 213; Herrera 1982, pàg. 13 i 1985; Herrera & Larumbe 1992; Isern-Vallverdú 1990; Isern-Vallverdú & Pardo 1990; Kleukers 1990; La Greca 1975 i 1985; Marshall & Haes 1988; Martorell i Peña 1879; Marty 1961 i 1969; Mossot & Ewald 1994; Nagy 1983 i 1987; Pinedo & Llorente 1988; Preston-Mafham 1990; Ragge & Reynolds 1998, pàg. 157; Schmidt 1989; Ünal 2000.

Decticus albifrons (Fabricius, 1775)

Presència

48 quadrícules (13,1 %).

Descripció

Cos: 32 a 38 mm. Color marró clar amb taques negres. Cercs del mascle dentats a la base amb la dent poc visible des de sobre en quedar amagada a sota del desè tèrguit, el qual és quadrangular i presenta una petita incisió. Oviscapte llarg amb dents a l'àpex. Placa subgenital de la femella quadrangular amb una petita incisió arrodonida.

Ecologia

És present a: bardissa, fenassar, prat humit de la plana empordanesa, jonquera i guaret i marge. Viu des quasi arran de mar a 6 m (Llançà, Alt Empordà, 31TEG19) fins als 1.020 m (Montblanc, Baix Camp, 31TCF37). Presència dels adults de juliol a octubre.

Distribució

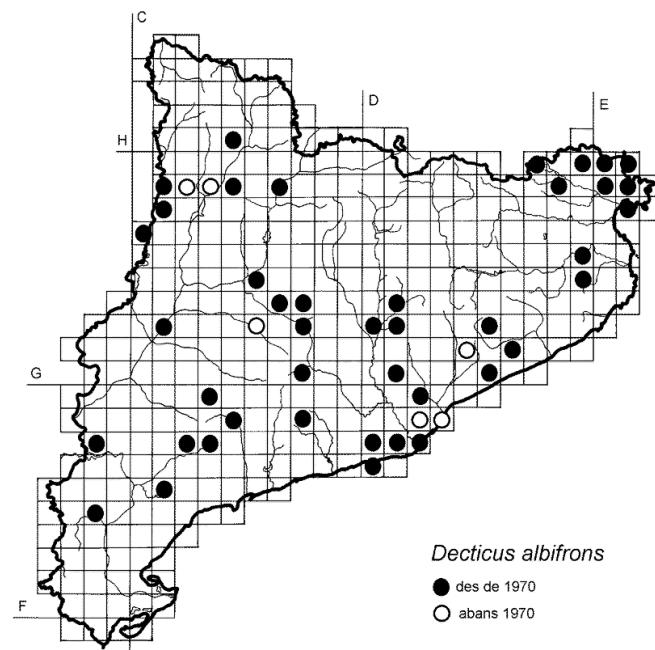
Prepirineu, planes de l'Empordà, altiplans i conques centrals (sector occidental), depressió Central, serralada Litoral i zona costanera. Europa, nord d'Àfrica i Àsia.

Estatus

Espècie poc abundant.

Bibliografia

Aguirre et al. 1987; Baccetti et al. 1995; Bailey & Rentz 1990; Barranco & Pascual 1993; Bellmann & Luquet 1995, pàg. 116; Bland et al. 1996; Burgos & Herrera 1986; Chopard 1938, 1943, pàg. 130 i 1951, pàg. 84; Cuní i Martorell 1887; Defaut 1999, pàg. 12; Gangwere & Llorente 1992; Gómez et al. 1991; Gómez-Ladrón de Guevara & Presa 1990; Harz 1969, pàg. 216; Herrera 1982, pàg. 14; Lock 1999; Martorell i Peña 1879; Marty 1961 i 1969; Massa 1998; Naskrecki & Ünal 1995; Olmo 1990; Olmo-Vidal 2000 c; Pardo et al. 1991 i 1993; Pascual 1975, 1978 a, b, c i d; Pinedo 1988; Pulido 1990; Ragge & Reynolds 1998, pàg. 162; Ünal 2000.

Platycleis falx (Fabricius, 1775)

Presència

3 quadrícules (0,8 %).

Descripció

Cos: 25 a 27 mm. Color marró. Cercs del mascle acabats de forma cònica amb la dent interna situada a la part mitjanana. Setè esternit de la femella amb un tubercle gran. Sisè terguit una mica aixecat vist de perfil. Placa subgenital de la femella amb una incisió ampla, la qual forma dos lòbuls arrodonits. Oviscapte curt i molt ample, corbat cap amunt. És una espècie molt semblant a *P. affinis*. Els mascles d'ambdues espècies són pràcticament impossibles de diferenciar morfològicament, només es poden separar pel cant i per la genitalia interna. En general, aquestes dificultats s'estenen a tot el gènere *Platycleis* en el qual és recomanable l'estudi de les femelles per diferenciar les espècies.

Ecologia

És present a: prat humit de la plana empordanesa i guaret i marge. Trobada des dels 75 m (Vilaüt, Pau, Alt Empordà, 31TEG08) fins als 580 m (Sant Antolí, Ribera d'Ondara, Segarra, 31TCG60). Presència dels adults de juny a agost.

Distribució

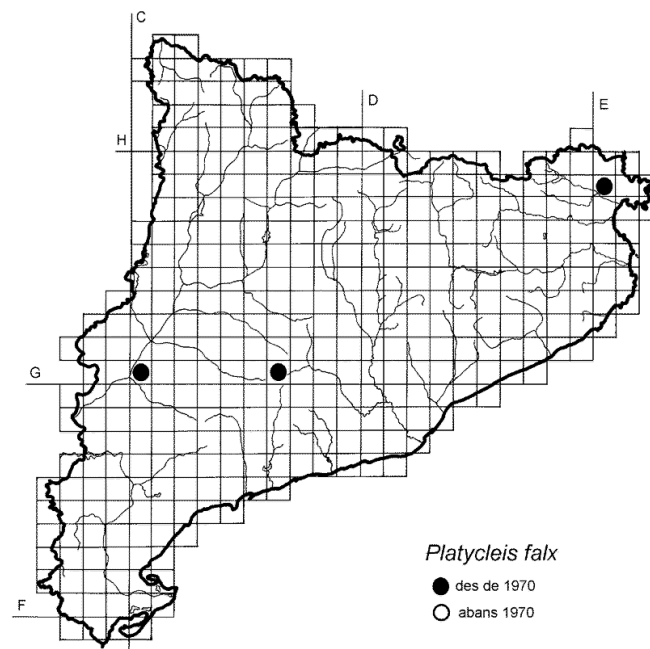
planes de l'Empordà i altiplans i conques centrals (sector occidental). Europa meridional i nord d'Àfrica.

Estatus

Primera vegada que se cita a Catalunya. Espècie rara.

Bibliografia

Baccetti et al. 1995; Bailey & Rentz 1990; Bellmann & Luquet 1995, pàg. 125; Bland et al. 1996; Chopard 1943, pàg. 137 i 1951, pàg. 140; Defaut 1999, pàg. 13; Gangwere & Llorente 1992; Gangwere & Spiller 1995; Gómez et al. 1991; Gómez-Ladrón de Guevara & Presa 1990; Harz 1969, pàg. 248; Herrera 1982, pàg. 14 i 1985; La Greca 1994; Massa 1998; Pardo et al. 1990; Pardo et al. 1991 i 1993; Ragge & Reynolds, pàg. 174.

Platycleis intermedia (Serville, 1839)

Presència

10 quadrícules (2,7 %).

Descripció

Cos: 21 a 28 mm. Color marró clar. Cercs del mascle amb una dent interna al mig. Oviscapte ample corbat cap amunt, aproximadament una vegada i mitjana la longitud del pronot. Setè esternit abdominal de la femella amb una carena transversal arrodonida i a prop de l'apex té una petita carena angulosa. Vista de perfil aquest esternit presenta 2 elevacions: una central i una altra apical. Placa subgenital de la femella amb una incisió ampla que forma 2 lòbuls grans i arrodonits. A més a més, aquesta placa presenta una incisió profunda, longitudinal.

Ecologia

És present a: brolla silicícola d'estepes i brucs i prat sec mediterrani. Trobada des dels 17 m (Castelló d'Empuries, Alt Empordà, UTM: 31TEG07) fins als 564 m (Paumeres, La Fatarella, Terra Alta, UTM: 31TBF86). Els adults es troben de juny a octubre.

Distribució

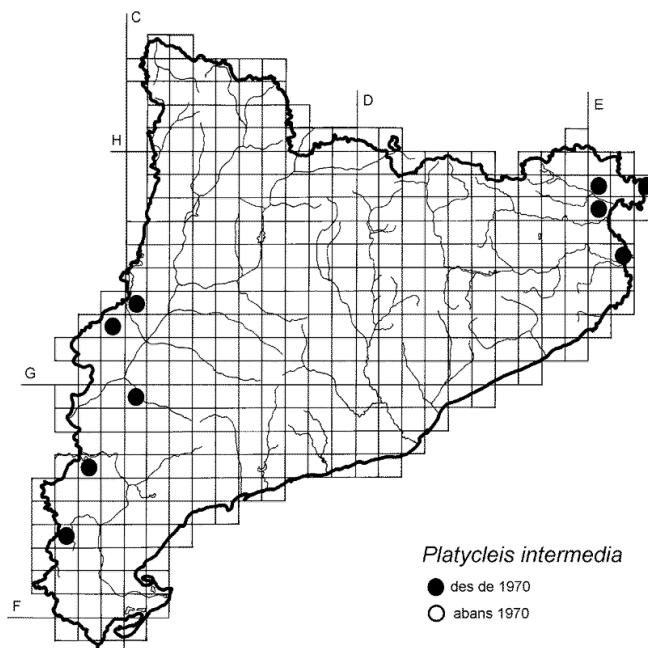
Planes de l'Empordà, depressió Central i extrems de la serralada Litoral. Europa meridional, nord d'Àfrica i Àsia.

Estatus

Espècie rara.

Bibliografia

Arcos & Pascual 1988; Baccetti et al. 1995; Bailey & Rentz 1990; Barranco & Pascual 1991 i 1993; Bellmann & Luquet 1995, pàg. 125; Bland et al. 1996; Burgos & Herrera 1986; Cantarella & Sammartano 1976; Chopard 1940, 1943, pàg. 136 i 1951, pàg. 138; Defaut 1999, pàg. 13; Gangwere & Llorente 1992; Gómez et al. 1991; Harz 1969, pàg. 244; Hernández et al. 1998; Herrera 1982, pàg. 15 i 1985; Llorente 1980; Marty 1969; Massa 1998; Naskrecki & Ünal 1995; Pardo et al. 1990; Pardo et al. 1991 i 1993 a, b; Pascual 1978 a, b, c i d; Pinedo 1988; Pulido 1990; Rague & Reynolds 1998, pàg. 175; Szijj 1992; Ünal 2000.

Platycleis affinis (Fieber, 1853)

Presència

21 quadrícules (5,7 %).

Descripció

Cos: 20 a 28 mm. Color marró clar. Els mascles tenen el desè terguit amb una incisió arrodonida que forma dos lòbuls triangulars acabats en punta. Cercs del mascle dentats al mig. El mascles són molt difícils de separar morfològicament de la resta d'espècies del gènere, sobretot de *P. intermedia*, *P. falx* i *P. sabulosa*. La femella es diferencia pel setè esternit abdominal que presenta una protuberància arrodonida. La placa subgenital de la femella té una incisió ampla en forma de U, la qual separa dos lòbuls de la mateixa amplada. Oviscapte llarg i poc corbat cap amunt.

Ecologia

És present a: prat humit de la plana empordanesa i guaret i marge. Trobada des dels 5 m (Roses, Alt Empordà, UTM: 31TEG18, J. Barat coll.) fins als 670 m (Freixenet, Segarra, UTM: 31TCG61). Presència dels adults des de juny a agost.

Distribució

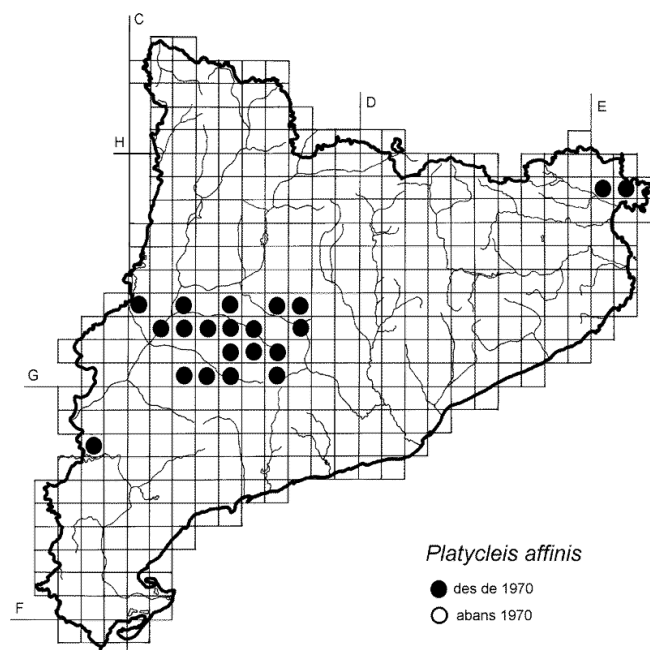
Planes de l'Empordà, altiplans i conques centrals (sector occidental) i depressió Central. Europa, nord d'Àfrica i Àsia.

Estatus

Primera vegada que se cita a Catalunya. Espècie poc abundant.

Bibliografia

Arcos & Pascual 1988; Bailey & Rentz 1990; Beiro et al. 1998; Bellmann & Luquet 1995, pàg. 126; Chopard 1943, pàg. 137 i 1951, pàg. 140; Defaut 1999, pàg. 13; Gangwere & Llorente 1992; Gómez et al. 1991; Gómez-Ladrón de Guevara & Presa 1990; Harz 1969, pàg. 248; Herrera 1982, pàg. 15 i 1985; Nagy 1983 i 1987; Pardo et al. 1990; Pardo et al. 1991 i 1993 a, b; Pascual 1978 a, b, c i d; Pinedo 1988; Ponel & Hebrard 1988; Ragge & Reynolds 1998, pàg. 169; Szijj 1992; Ünal 2000.

Platycleis sabulosa (Azam, 1901)

Presència

25 quadrícules (6,8 %).

Descripció

Cos: 23 a 26 mm. Color marró clar. Cercs dentats al mig. Mascle amb el desè terguit amb una incisió ampla i poc profunda formant dos lòbuls poc en punta. Setè esternit abdominal de la femella amb una carena transversa, més marcada als laterals. Oviscapte llarg i poc corbat cap amunt. Els lòbuls de la placa subgenital de la femella són amples i la incisió ampla i poc profunda.

Ecologia

És present a: brolla calcícola de romaní, timoneda, prat sabanoide, duna litoral i fluvial i guaret i marge. Trobada des dels 5 m (l'Estartit, Torroella de Montgrí, Baix Empordà, UTM: 31TEG15) fins als 820 m (Castissent, Tremp, Pallars Jussà, UTM: 31TCG16). Presència dels adults de juny a octubre.

Estatus

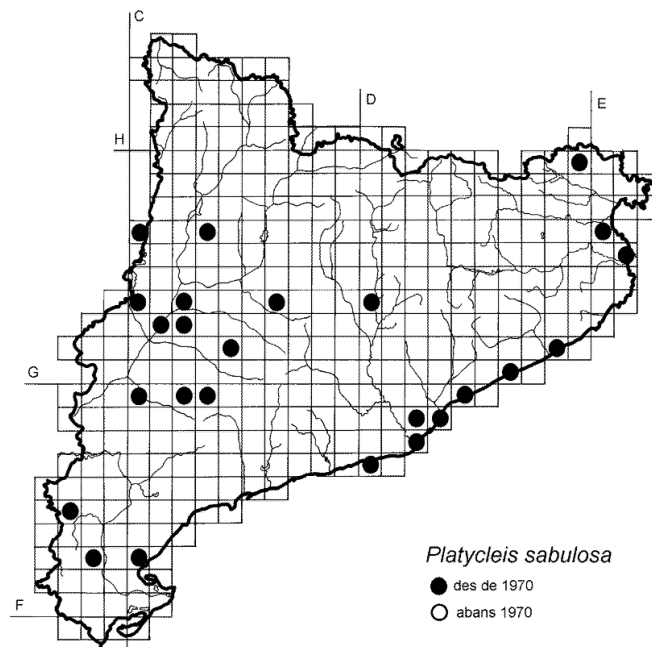
Espècie rara.

Distribució

Prepirineu, planes de l'Empordà, altiplans i conques centrals, depressió Central i zona costanera. Europa meridional i nord d'Àfrica.

Bibliografia

Aguirre & Pascual 1988; Arcos & Pascual 1988; Bailey & Rentz 1990; Barranco & Pascual 1993; Badih et al. 1997; Bellmann & Luquet 1995, pàg. 124; Bland et al. 1996; Burgos & Herrera 1986; Cantarella & Sammartano 1976; Chopard 1943, pàg. 136 i 1951, pàg. 84; Defaut 1999, pàg. 13; Eiroa & Novoa 1987; Gangwere & Llorente 1992; Gómez et al. 1991; Gómez-Ladrón de Guevara & Presa 1990; Harz 1969, pàg. 244; Herrera 1982, pàg. 15; Lock 1999; Marty 1969; Massa 1998; Olmo-Vidal 2000 c i 2001 a; Pardo et al. 1990; Pardo et al. 1991 i 1993a, b; Pascual 1975; Pinedo 1988; Ragge & Reynolds 1998, pàg. 168.

Platycleis albopunctata (Goeze, 1778)

Presència

101 quadrícules (27,5 %).

Descripció

Cos: 15 a 23 mm. El desè tèrguit del mascle amb dos lòbuls triangulars separats per una incisió en forma de “U” al marge posterior. Cercs del mascle amb una dent interna situada al mig. El setè esternit sense cap projecció, amb la superfície plana. Placa subgenital de la femella triangular amb el marge posterior que presenta una incisió que formen dos lòbuls terminals triangulars. Oviscapte recte i gruixut a la base, corbant-se gradualment a partir de la meitat.

Ecologia

És present a: landa, bardissa, boixeda, joncada, vora herbosa de bosc humit, fenassars, prats sabanoides, prats montans i prats subalpins. Presència dels adults de juny a novembre. Trobada des dels 122 m (Sant Just Desvern, Barcelonès, UTM: 31TDF28) fins als 1.850 m (Prat de Jou, Planoles, Ripollès, UTM: 31TDG28).

Estatus

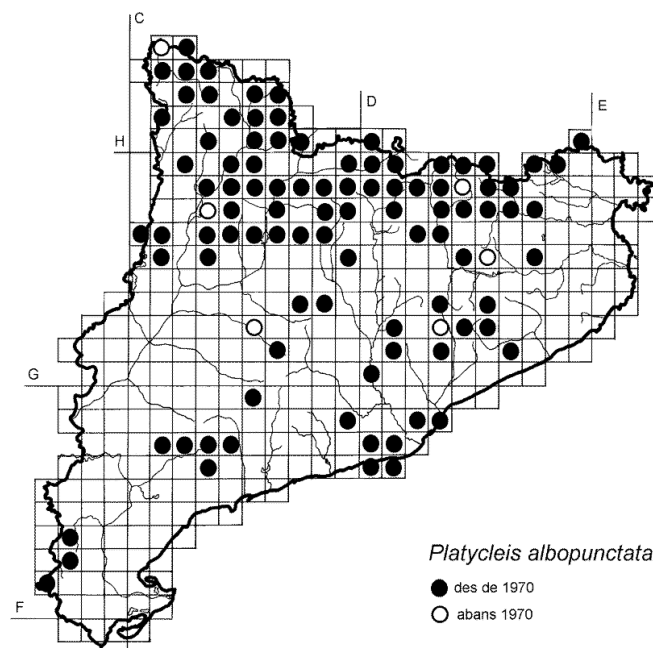
Sinonímia: *Platycleis grisea*. Hi ha moltes subespècies: *P.a. maura*, *P.a. sculpta*, *P. a. hispanica* i *P. a. collina*. Espècie poc abundant.

Distribució

Pirineu, Prepirineu, serralada Transversal, altiplans i conques centrals i serralada Litoral. Europa, nord d'Àfrica i Àsia.

Bibliografia

Alonso & Herrera 1982; Arcos & Pascual 1988; Baccetti 1992; Bailey & Rentz 1990; Barranco & Pascual 1991 i 1993; Beiro et al. 1998; Bellmann & Luquet 1995, pàg. 120; Bland et al. 1996; Burgos & Herrera 1986; Chopard 1938 i 1951, pàg. 136; Defaut 1999, p12; Gómez et al. 1991; Haes & Harding 1997; Harz 1969, pàg. 240; Herrera & Larumbe 1992; Herrera 1982, pàg. 15 i 1985; Isern-Vallverdú & Pardo 1990; Isern-Vallverdú 1990; Marshall & Haes 1988; Mossot & Ewald 1994; Mossot 1994; Olmo-Vidal 2000 a i c; Olmo-Vidal & Llimona 2000; Pardo et al. 1991 i 1993 a, b; Pascual 1978 a, b, c i d; Pinedo & Llorente 1988; Pinedo 1988; Pulido 1990; Ragge & Reynolds 1998, pàg. 164; Thorens 1986 a.

Platycleis tessellata (Charpentier, 1825)

Presència

93 quadrícules (25,4 %).

Descripció

Cos: 13 a 17 mm.. Cercs del mascle amb una dent interna situada al terç apical. Setè esternit de la femella vist de costat amb una projecció que acaba bruscament a la part terminal prop de la placa subgenital la qual presenta una incisió ample amb dos lòbuls terminals. Oviscapte curt, corbat gradualment des de la base al marge inferior i angulós al marge superior.

Ecologia

És present a: brolla calcícola de romaní, brolla silicícola d'estepes i brucs, brolla xeroacàntica, timoneda, garriga, bardissa, boixeda, jonceda, fenassars, prat sabanoide, llistonar, erm continental, pastura humida i subhumida i conreu i marge. Trobada des dels 56 m (Santa Coloma de Gramenet, Barcelonès, UTM: 31TDF29, MZB coll.) fins als 1600 m (El Taga, Bruguera, Ripollès, UTM: 31TDG38). Presència dels adults de juny a octubre.

Distribució

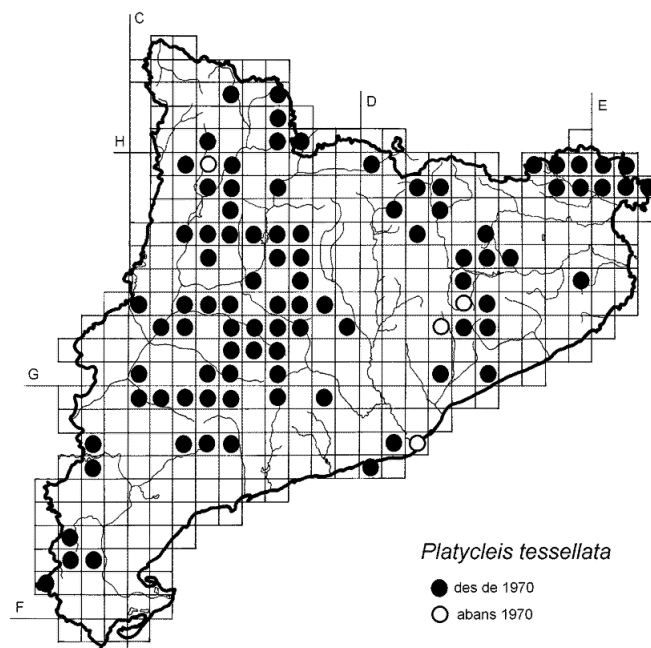
Pirineu, Prepirineu, planes de l'Empordà, serralada Transversal, altiplans i conques centrals, depressió Central i serralada Litoral. Europa meridional, nord d'Àfrica i Àsia.

Estatus

Espècie abundant. Sinonímia: *Tessellana tessellata*.

Bibliografia

Aguirre & Pascual 1988; Aguirre et al. 1987; Alonso & Herrera 1982; Arcos & Pascual 1988; Baccetti 1963; Baccetti et al. 1995; Bailey & Rentz 1990; Barranco & Pascual 1993; Beiro et al. 1998; Bellmann & Luquet 1995, pàg. 127; Bland et al. 1996; Burgos & Herrera 1986; Chopard 1943, pàg. 134 i 1951, pàg. 141; Defaut 1999, pàg. 14; Dreux 1961; Eiroa & Novoa 1987; Gangwere & Llorente 1992; Gangwere & Spiller 1995; Gómez et al. 1991; Gómez-Ladrón de Guevara & Presa 1990; Harz 1969, pàg. 275; Hernández et al. 1998; Herrera & Larumbe 1992; Herrera 1982, pàg. 16 i 1985; Isern-Vallverdú & Pardo 1990; Llorente 1980; Lock 1999; Marty 1969; Massa 1998; Mossot & Ewald 1994; Olmo-Vidal 2000 c; Pardo et al. 1990; Pardo et al. 1991 i 1993 a, b; Pascual 1978 a, b, c i d; Pinedo & Llorente 1988; Pinedo 1988; Pulido 1990; Ragge & Reynolds 1998, pàg. 178; Schmidt 1989.

Metriopectera saussuriana (Frey-Gessner, 1872)

Presència

18 quadrícules (4,9 %)

Descripció

Cos: 16 a 24 mm. Les tegmines són curtes i no arriben a l'extrem de l'abdomen. Cercs dels mascle amb una dent interna lleugerament corbada situada entre el mitjà apical i el terç apical. Desè tèrguit del mascle amb dos lòbuls primis amb la part terminal corbada en fora. Placa subgenital de la femella quasi tan llarga com ampla amb una incisió triangular a l'apex. Oviscapte corbat progressivament des de la base.

Ecologia

És present a: matolls de ginebró, prats montans i subalpins. Trobada des dels 900 m (Astell, La Torre de Capdella, UTM: 31TCG39) fins als 1900 m (Collet de les Barraques, Planoles, UTM: 31TDG28).

Presència dels adults de juliol a setembre.

Distribució

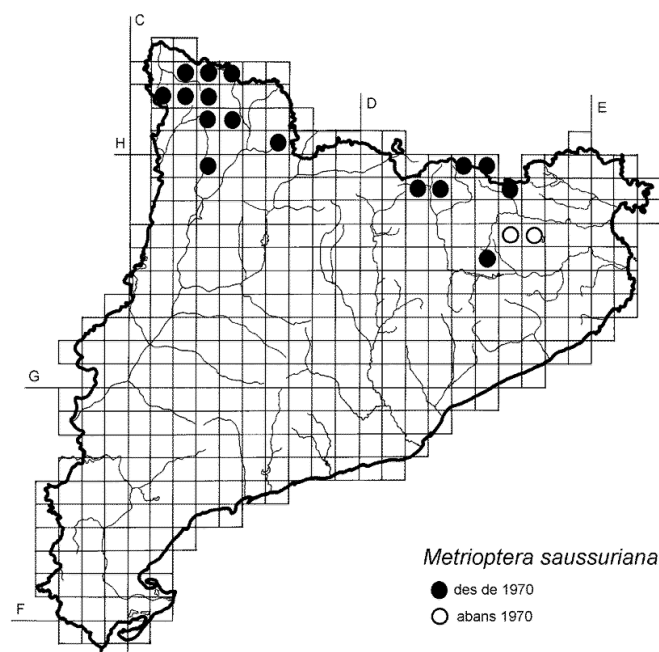
Pirineu, en dos nuclis separats: un al Pirineu central i l'altre al Pirineu oriental. També es troba a la part nord de la serralada Transversal. Europa.

Estatus

Primera vegada que se cita a Catalunya. Espècie rara.

Bibliografia

Bailey & Rentz 1990; Bellmann & Luquet 1995, pàg. 134; Chopard 1951, pàg. 147; Defaut 1999, pàg. 14; Dreux 1961; Harz 1969, 292; Herrera 1982, pàg. 17; La Greca 1985; Marty 1969; Mossot 1995; Olmo-Vidal 1992; Pinedo & Llorente 1988; Ragge & Reynolds 1998, pàg. 189; Voisin 1981.

Metriopectera buyssoni (Saulcy, 1887)

Presència

1 quadrícula (0,2 %).

Descripció

Cos: 18 a 24 mm. Lòbuls laterals del pronot de color uniforme, sense cap banda clara al marge. Les tegmines són més curtes que l'abdomen. Desè tèrguit del mascle amb els lòbuls triangulars i separats. Placa subgenital més llarga que ampla amb la incisió del marge molt profunda la qual forma uns lòbuls molt allargats. Oviscapte robust, molt poc corbat.

Ecologia

És present a: vorada herbosa de bosc humit. Trobada entre els 1030 m (Canejan, Val d'Aran, UTM: 31TCH24, J. Barat coll.) i els 1.035 m (Sant Joan de Toran, Canejan, Val d'Aran, UTM: 31TCH24). Presència dels adults de juliol a setembre.

Distribució

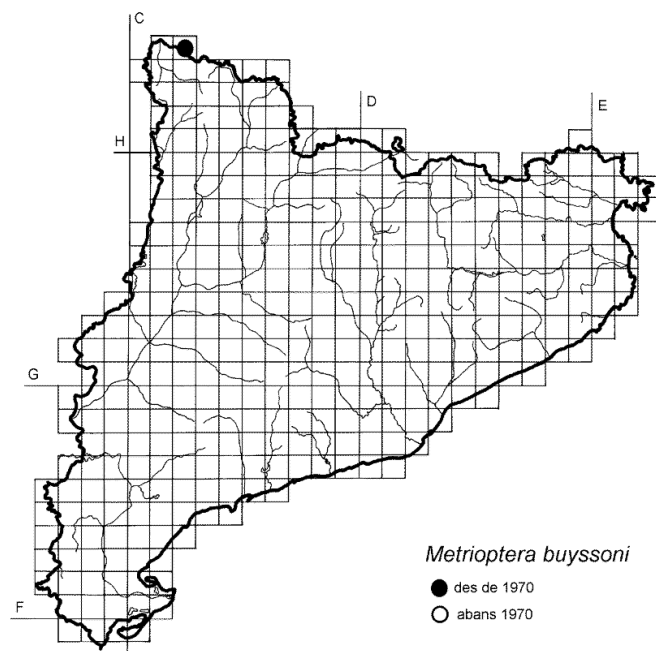
Pirineu. (Pirineu central).

Estatus

Primera vegada que se cita a Catalunya. Espècie molt rara.

Bibliografia

Bailey & Rentz 1990; Chopard 1951, pàg. 148; Defaut 1978 i 1999, pàg. 14; Harz 1969, pàg. 292; Herrera 1982, pàg. 17 i 1985; Marty 1969; Olmo-Vidal 1992; Ragge & Reynolds 1998, pàg. 191.

Metriopectera bicolor (Philippi, 1830)

Presència

8 quadrícules (2,1 %)

Descripció

Cos: 14 a 18 mm. Tegmines curtes sense arribar a l'extrem de l'abdomen encara que existeix una forma de tegmines ben desenvolupades (macroptera) que s'anomena forma *sieboldi*. Desè tèrguit del mascle amb dos lòbuls allargats acabats en punta. Placa subgenital de la femella més llarga que ampla amb una incisió petita al marge posterior. Oviscapte, vist de costat, corbat des de la base al marge inferior i angulòs al marge superior.

Ecologia

És present a: landa, matoll de ginebró, vorada herbosa de bosc humit, pastura humida i subhumida i prat de dall. Trobada des dels 1.010 m (Molló, Ripollès, UTM: 31TDG58, J. Barat coll.) fins als 1.600 m (Farrera, Pallars Sobirà, UTM: 31TCH60, J. Barat coll.). Presència dels adults d'agost a octubre.

Distribució

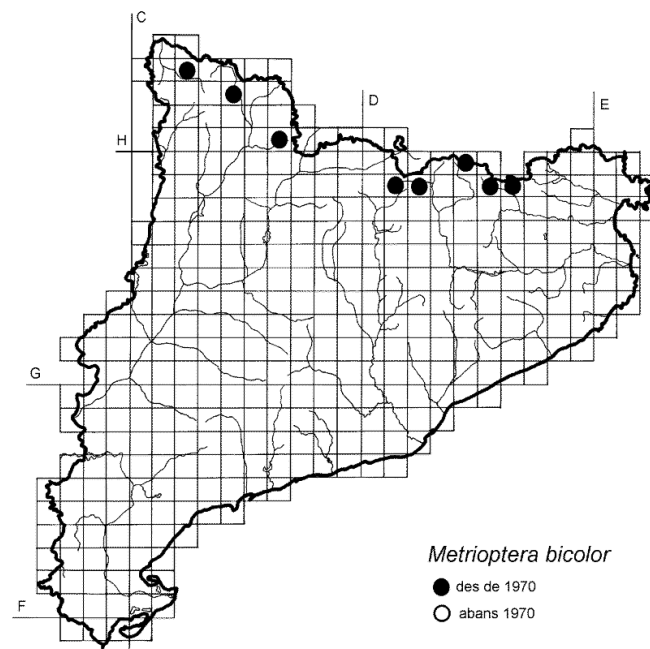
Pirineu. Europa.

Estatus

Primera vegada que se cita a Catalunya. Espècie rara.

Bibliografia

Antognoli & Zettel 1996; Baccetti 1954 i 1963; Bailey & Rentz 1990; Bellmann & Luquet 1995, pàg. 131; Chopard 1938 i 1951, pàg. 150; Defaut 1999, pàg. 15; Dreux 1961; Fischer et al. 1996; Harz 1969, pàg. 301; Herrera 1982, pàg. 17 i 1985; Kindvall 1996 i 1999; La Greca & Messina 1982; La Greca 1985; Mossot & Ewald 1994; Nagy 1987; Pinedo & Llorente 1988; Puissant & Voisin 1999; Ragge & Reynolds 1998, pàg. 196; Thorens 1984; Thorens 1986 a; Voisin 1982.

Metriopectera roeselii (Hagenbach, 1822)

Presència

14 quadrícules (3,8 %)

Descripció

Cos: 14 a 18 mm. Lòbuls laterals del pronot amb una banda clara al marge. Les tegmines són curtes i arriben a una mica més de la meitat de l'abdomen. Existeix una forma d'ales llargues (macroptera) anomenada forma diluta. El desè tèrguit dels mascles té una incisió poc profunda amb els lòbuls arrodonit a l'apex. Oviscapte corbat gradualment cap amunt. Placa subgenital de la femella ampla amb una incisió que arriba a la meitat de la placa.

Ecologia

És present a: prat montà i vorada herbosa de bosc humit. Trobada entre els 630 m (Les, Val d'Aran, UTM: 31TCH14, MZB coll.) i els 1.770 m (Naut Aran, Val d'Aran, UTM: 31TCH32, J. Barat coll.). Presència dels adults de juliol a agost.

Distribució

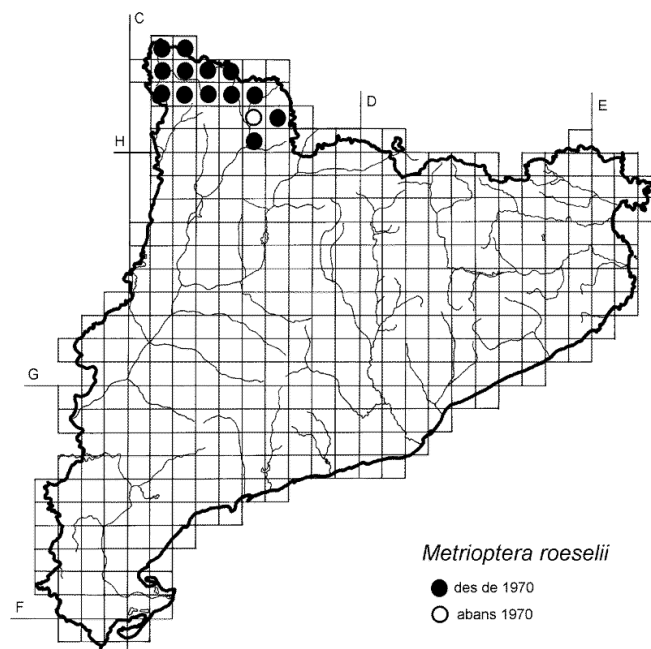
Pirineu centrals. Europa.

Estatus

Primera vegada que se cita a Catalunya. Espècie rara.

Bibliografia

Bailey & Rentz 1990; Bellmann & Luquet 1995, pàg. 128; Chopard 1938 i 1951, pàg. 151; Defaut 1978 i 1999, pàg. 15; Dreux 1961; Fischer et al. 1996; Haes & Harding 1997; Harz 1969, pàg. 312; Herrera 1982, pàg. 18 i 1985; Kindvall et al. 1998; Marshall & Haes 1988M; Mossot & Ewald 1994; Nagy 1983 i 1987; Pinedo & Llorente 1988; Ragge & Reynolds 1998, pàg. 199; Voisin 1982.

Sepiana sepium (Yersin, 1854)

Presència

25 quadrícules (6,8 %).

Descripció

Cos: 20 a 25 mm. Tegmines curtes. Fèmurs posteriors molt llargs, més que la longitud total del cos. Les carenes laterals del pronot no estan marcades. Cercs del mascle llargs, amb una dent interna al terç apical. Placa subgenital de la femella més ampla que llarga amb un solc longitudinal a la part mitjanana. Oviscapte llarg, recte a la part basal i corbat a la part terminal on és denticulat als dos marges.

Ecologia

És present a: bosc de ribera i herbassar de riba. Trobada des dels 350 m (Begues, Baix Llobregat, 31TDF07, J. Barat coll.) fins als 1.300 m (Tortosa, Baix Ebre, 31TBF72, J. Barat coll.). Presència dels adults de juliol a octubre.

Distribució

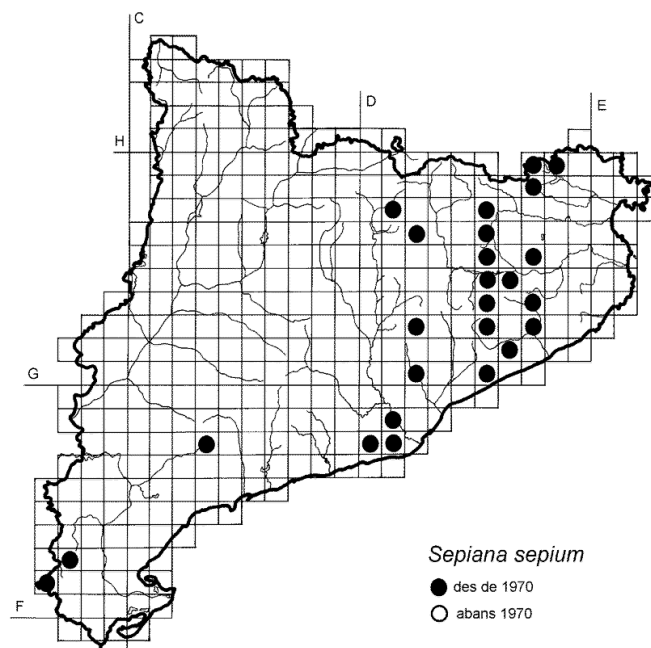
Prepirineu orientals, serralada Transversal i serralada Litoral. Europa meridional.

Estatus

Sinonímia: *Metrioptera sepium* Espècie rara.

Bibliografia

Baccetti 1954 i 1963; Bailey & Rentz 1990; Bellmann & Luquet 1995, pàg. 136; Cantarella & Sammartano 1976; Chopard 1951, pàg. 145; Defaut 1999, pàg. 15; Harz 1969, pàg. 323; Herrera 1982, pàg. 19; Navás 1929; Olmo-Vidal 2000 a; Ponel & Hebrard 1988; Ragge & Reynolds 1998, pàg. 178; Schmidt 1989; Únal 2000.

Pholidoptera griseoptera (De Geer, 1773)

Presència

22 quadrícules (6,0 %).

Descripció

Cos: 13 a 18 mm. Tegmines molt curtes al mascle i en forma de petits lòbuls a la femella. Cercs del mascle allargars i prims amb una dent a la base. Placa subgenital de la femella curta, més ampla que llarga. Oviscapte llarg amb els marges rectes a la part basal i corbats cap amunt a la part distal.

Ecologia

És present a: landa, bardissa, boixeda, vorada de bosc humit, prat montà i subalpí. Trobada des dels 340 m (Osor, Selva, UTM: 31TDG64, J. Muñoz coll.) fins als 2.300 m (Prat d'Aguiló, Montellà i Martinet, Baixa Cerdanya, UTM: 31TCG98, UB coll.). Presència dels adults de juliol a octubre.

Distribució

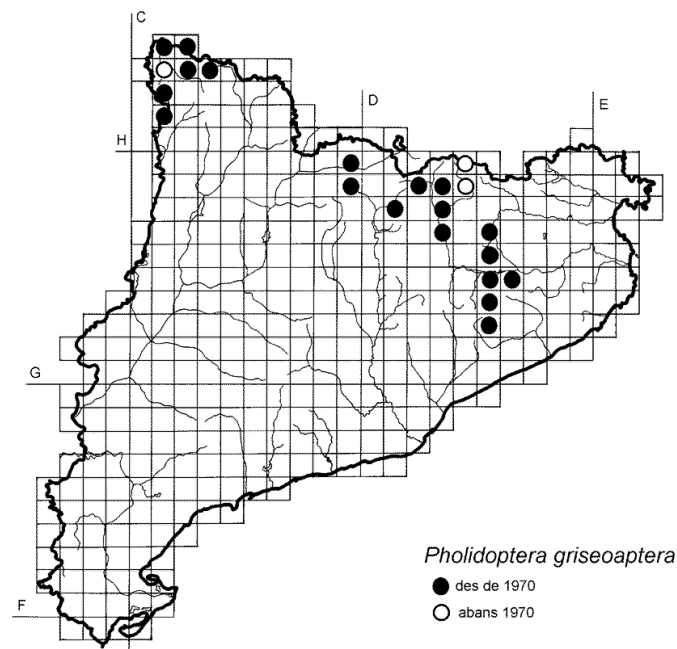
Pirineu, Prepirineu oriental i serralada Transversal. Europa.

Estatus

Primera vegada que se cita a Catalunya. Espècie poc abundant.

Bibliografia

Alonso & Herrera 1982; Antognoli & Zettel 1996; Baccetti 1963; Bailey & Rentz 1990; Bellmann & Luquet 1995, pàg. 142; Chopard 1938, 1951, pàg. 130; Defaut 1978 i 1999, pàg. 16; Dreux 1961; Haes & Harding 1997; Harz 1969, pàg. 355; Herrera & Larumbe 1992; Herrera 1982, pàg. 19 i 1985; Marshall & Haes 1988; Marty 1961 i 1969; Nagy 1983 i 1987; Pinedo & Llorente 1988; Preston-Mafham 1990; Ragge & Reynolds 1998, pàg. 203; Schmidt 1989; Thorens 1984 i 1986 a.

Yersinella raymondi (Yersin, 1860)

Presència

29 quadrícules (7,9 %).

Descripció

Cos: 12 a 17 mm. Els cercs del mascle són allargats i sense dent interna. Tegmines molt curtes, sobretot a la femella que són lobiformes. Placa subgenital de la femella triangular amb una incisió profunda, amb els lòbuls aguts. Oviscapte llarg, lleugerament corbat cap amunt.

Ecologia

És present a: bosc de ribera, bardissa, garrigua, fenassar, prat sabanoide i herbassar de riba. Trobada des dels 19 m (Palafolls, La Selva, 31TDG71) fins als 954 m (Castell de l'Areny, Berguedà, UTM:31TDG17, J. Muñoz coll.). Presència dels adults de juliol a novembre.

Distribució

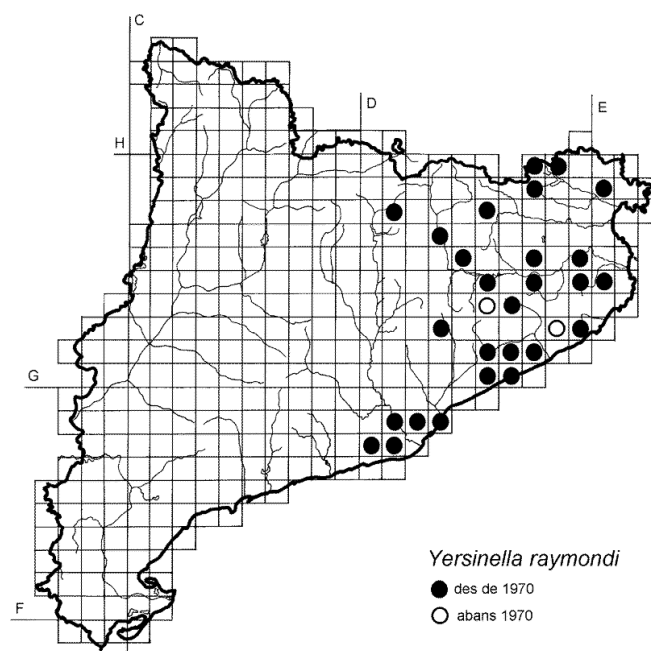
Prepirineu oriental, planes de l'Empordà, serralada Transversal i serralada Litoral. Europa meridional.

Estatus

Espècie rara.

Bibliografia

Baccetti 1963; Bailey & Rentz 1990; Bellmann & Luquet 1995, pàg. 150; Chopard 1940 i 1951, pàg. 121; Defaut 1999, pàg. 17; Gómez-Ladrón de Guevara & Presa 1990; Harz 1969, pàg. 416; Herrera 1982, pàg. 19; La Greca 1974; Marty 1969; Olmo-Vidal 2000 a i c; Pardo et al. 1990 i 1993 b; Pulido 1990; Ragge & Reynolds 1998, pàg. 211; Schmidt 1989.

Ctenodecticus masferreri (Bolívar, 1894)

Presència

2 quadrícules (0,5 %)

Descripció

Cos: 8,5 a 11 mm. Tegmines molt curtes en forma de petites escates (escuamiformes). Desè tergut del mascle trapezoïdal. Cercs gruixuts aproximadament igual d'amples que llargs amb una dent interna recte i dirigida cap avall. Placa subgenital de la femella triangular amb dues fosetes laterals, no al marge com a *Ct. thymi*. Oviscapte llarg lleugerament dirigit cap amunt a l'apex.

Ecologia

És present a: prat sec. Trobada des dels 758 m (Espinelles, Osona, UTM: 31TDG53, MZB. coll.) fins als 1.150 m (Collformic, El Brull, Osona, UTM: 31TDG42). Presència dels adults de juliol a agost.

Distribució

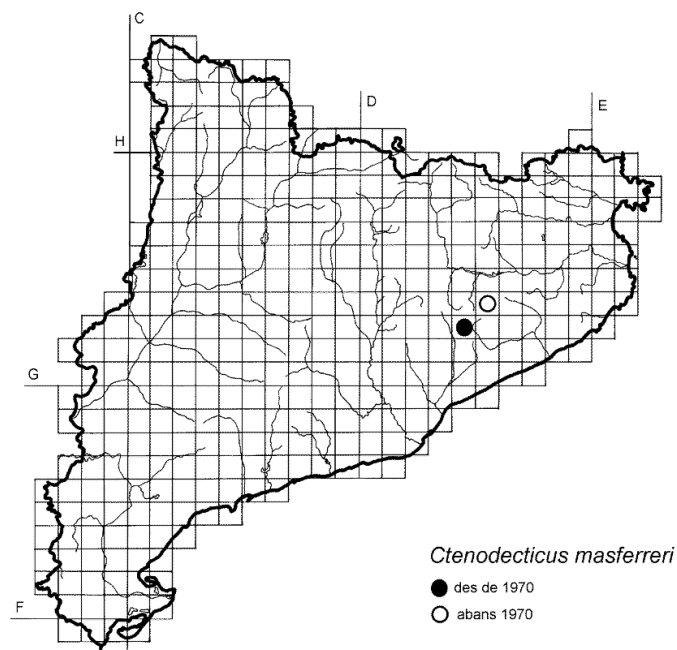
Montseny. Endèmic de Catalunya.

Estatus

En regressió. Espècie poc abundant.

Bibliografia

Bailey & Rentz 1990; Galvagni 1989; Gangwere et al. 1985; Harz 1969, pàg. 447; Herrera 1982, pàg. 21; La Greca 1980; La Greca 1990; Morales-Agacino 1956; Olmo-Vidal 1999; Pascual 1978 e i 1980.

Ctenodecticus thymi (Olmo-Vidal, 1999)

Presència

7 quadrícules (1,9 %).

Descripció

Cos: 6.1 a 9.5 mm. Tegmines molt curtes en forma de petites escates (escuamiformes). Desè tèrguit del mascle rectangular. Cercs cilíndrics més llargs que amples amb una dent interna recta. Placa subgenital més llarga que ampla amb dues fosetes situades al marge. Oviscapte recte.

Ecologia

És present a: brolles calcícoles de romaní. S'ha trobat des dels 450 m (Foradada, Noguera, UTM: 31TCG34) fins als 1.220 m (Ager, Noguera, UTM: 31TCG15, J. Barat coll.). Els adults es troben des de juny a setembre.

Distribució

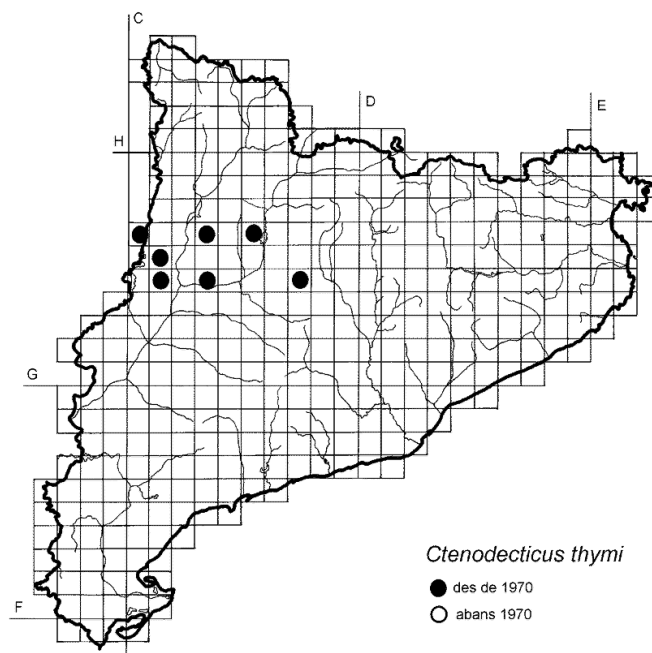
Prepirineu central (Montsec). Endèmic de Catalunya.

Estatus

Espècie rara.

Bibliografia

Olmo-Vidal 1999.

Thyreonotus corsicus (Rambur, 1839)

Presència

54 quadrícules (14,7 %).

Descripció

Cos: 20 a 29 mm. Pronot proporcionalment molt gran, que cobreix les tegmines sobretot a la femella. Fèmurs posteriors molt llargs. Cercs del mascle quadrangulars, sense dent interna aparent, amb el marge intern continu i la part distal cònica. Placa subgenital de la femella quadrangular amb dues carenes longitudinals separades per un solc. Oviscapte llarg i molt recte.

Ecologia

És present a: pineda mediterrània, alzinar, màquia, brolla calcícola de romaní, brolla silicícola d'estepes i brucs, garriga, bardissa i prat sabanoide. Trobada des dels 6 m (el Prat de Llobregat, Baix Llobregat, 31TDF27) fins als 1.460 m (Castell de l'Areny, Berguedà, 31TDG17, J. Barat coll.). Presència dels adults d'agost a desembre.

Distribució

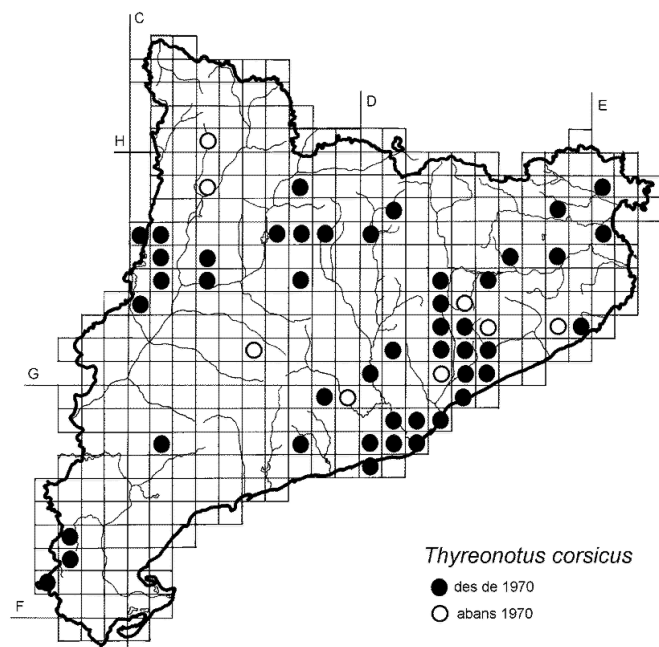
Prepirineu, planes de l'Empordà, altiplans i conques centrals i serralada Litoral. Europa meridional i nord d'Àfrica.

Estatus

Espècie rara.

Bibliografia

Alonso & Herrera 1982; Arcos & Pascual 1988; Bailey & Rentz 1990; Beiro et al. 1998; Bellmann & Luquet 1995, pàg. 152; Burgos & Herrera 1986; Chopard 1943 pàg. 125 i 1951 pàg. 119; Defaut 1999, pàg. 18; Gómez et al. 1991; Harz 1969, pàg. 452; Hernández et al. 1998; Herrera 1982, pàg. 22 i 1985; Martorell i Peña 1879; Marty 1969; Olmo 1990; Olmo-Vidal 2000 a, b i c; Pardo et al. 1991 i 1993 a, b; Pinedo & Llorente 1988.

Antaxius hispanicus (Bolívar, 1887)

Presència

43 quadrícules (11,7 %).

Descripció

Cos: 15 a 23 mm. Tègmines curtes sobretot a la femella que són lobiformes. Cercs amples amb la vora interna còncaua i acabats en una part apical cònica. Placa subgenital de la femella igual de llarga que ampla, sense carena longitudinal amb una incisió triangular. Oviscapte recte.

Ecologia

És present a: prat alpí i subalpí. Trobada des dels 1200 m (St. Jeroni, Monistrol de Montserrat, Bages, UTM: 31TDG00) fins als 2.450 m (Portella de Mantet, Setcases, Ripollès, UTM: 31TDG49, J. Barat coll.). Presència dels adults de juliol a octubre.

Distribució

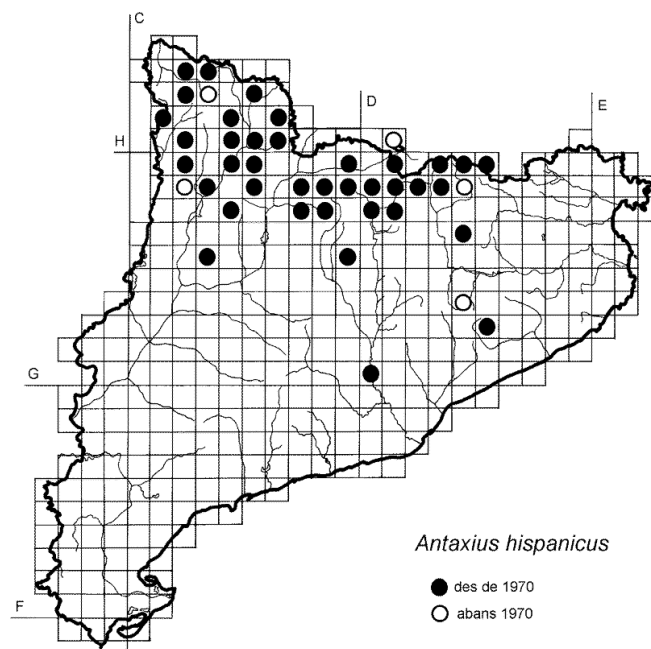
Pirineu, Montseny i Montserrat.

Estatus

Espècie poc abundant.

Bibliografia

Bailey & Rentz 1990; Bolívar 1887; Cazorro 1888; Chopard 1951, pàg. 117; Defaut 1999, pàg. 18; Gangwere et al. 1985; Harz 1969, pàg. 467; Herrera 1982, pàg. 23; Marty 1969; Navás 1910 b; Ragge & Reynolds 1998, pàg. 222.

Antaxius chopardi Morales-Agacino, 1936

Presència

16 quadrícules (4,3 %)

Descripció

Cos: 19 a 24 mm. Tegmines curtes sobretot a la femella que són lobiformes. Cercs amples amb la vora interna còncava i acabats en una part apical cònica. Placa subgenital de la femella igual o una mica més llarga que ampla, amb una carena longitudinal i una incisió oval al marge. Oviscapte recte.

Ecologia

És present a: landa i boixeda. Trobada des dels 710 m (La Vajol, Alt Empordà, UTM: 31TDG89, J. Barat coll.) fins als 1.967 m (Núria, Ripollès, UTM: 31TDG39, MZB coll.). Presència dels adults de juliol a desembre.

Distribució

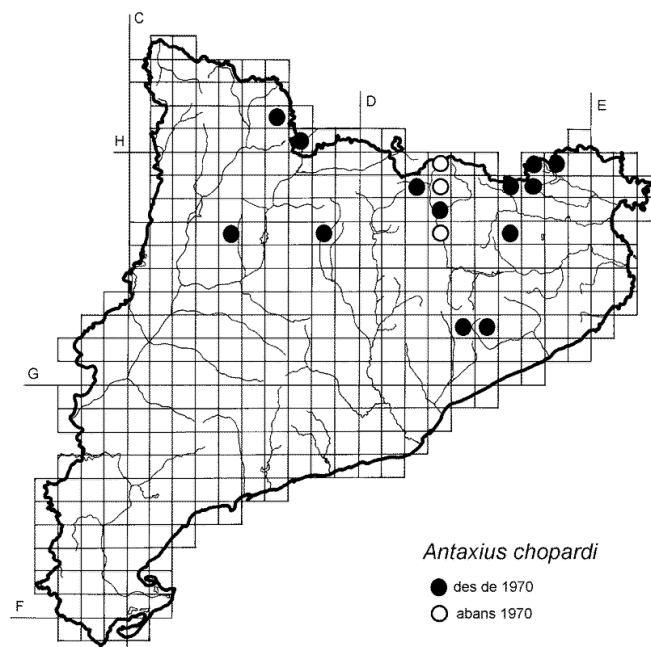
Pirineu i Montseny.

Estatus

Primera vegada que se cita a Catalunya. Espècie rara.

Bibliografia

Bailey & Rentz 1990; Barranco & Pascual 1993; Chopard 1951, pàg. 118; Defaut 1999, pàg. 18; González-García 1987; Harz 1969, pàg. 466; Herrera 1982, pàg. 6; Kruseman & Jeekel 1968; Morales-Agacino 1936.

Saga pedo Pallas, 1771

Presència

3 quadrícules (0,8 %).

Descripció

Cos: 60 a 112 mm. (oviscapte inclòs a les femelles). Cos molt allargat. Placa subgenital de la femella triangular amb una petita incisió a l'apex. Tegmines dels mascles molt curtes reduïdes a òrgans estridulatoris, en canvi, les femelles no tenen tegmines. Oviscapte molt llarg, denticulat a la part apical. Les tíbies i els fèmurs anteriors i mitjos tenen dents a la part inferior per capturar insectes dels quals s'alimenten.

Ecologia

És present a: brolla silicícola d'estepes i brucs i bardissa. S'ha trobat des dels 70 m (Delfià, Alt Empordà, UTM: 31TEG08) fins als 1.065 m (El Mascar, Tortosa, UTM: 31TBF72). És una espècie partenogenètica. A Catalunya de moment no es coneix cap exemplar mascle. Ha estat trobada a egagropiles de xoriguer petit (*Falco naumanni*) a l'Empordà. A França també s'ha trobat a egagròpiles de xoriguer petit i xoriguer comú.

Distribució

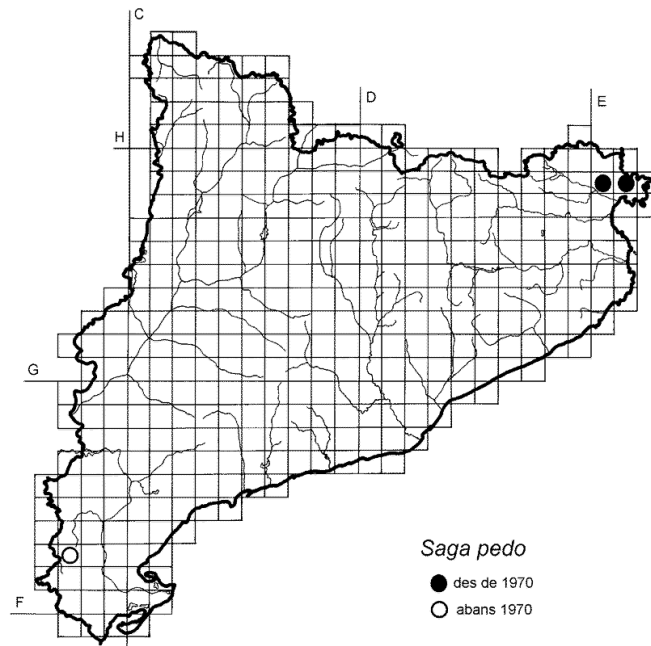
Planes de l'Empordà i extrem sud de la serralada Litoral. Europa i Àsia.

Estatus

Espècie protegida legalment a França. Amenaçada d'extinció a Suïssa. Espècie molt rara.

Bibliografia

Bailey & Rentz 1990; Bellmann & Luquet 1995, pàg. 158; Chopard 1951, pàg. 156; Defaut 1999, pàg. 19; Gangwere et al. 1985; Gómez et al. 1991; Harz 1969, pàg. 490; Herrera 1982, pàg. 24; Nagy 1987; Pardo et al. 1991 i 1993; Pinedo 1985; Pinedo 1988; Quidet 1988

Ephippiger ephippiger (Fiebig, 1784)

Presència

90 quadrícules (24,5 %).

Descripció

Cos: 19 a 30 mm. Pronot sense carenes laterals molt marcades a la metazona. Epiprocte del mascle quadrangular, amb els angles molt variables, més o menys perllongats. Cercs del mascle cilíndrics amb una dent interna a la meitat. Oviscapte llarg feblement corbat cap amunt. Tegmines molt curtes als dos sexes.

Ecologia

És present a: brolla silicícola d'estepes i brucs, landa, bardissa, boxeda i matolls de ginebró. Trobada des de quasi arran de mar a 5m (Tossa de Mar, Selva, UTM: 31TDG91) fins a 2.050 m (Soriguera, Pallars Sobirà, UTM: 31TCG59). Presència dels adults de juliol a octubre.

Distribució

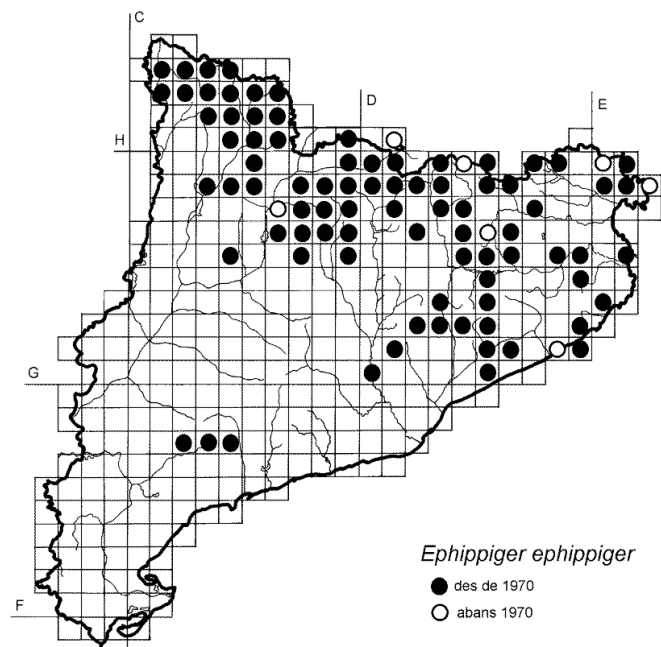
Pirineu, Prepirineu, planes de l'Empordà, serralada Transversal i serralada Litoral. Europa.

Estatus

Sinonímia: *Ephippiger vitium* i *E. cunii*. Espècie poc abundant.

Bibliografia

Alonso & Herrera 1982; Bailey & Rentz 1990; Bellmann & Luquet 1995, pàg. 160; Burgos & Herrera 1986; Chopard 1938 i 1951, pàg. 160; Codina 1924; Defaut 1978 a,b i 1999, pàg. 19; Dreux 1961; Duijm 1990; Hartley 1984; Harz 1966 i 1969, pàg. 501; Herrera & Larumbe 1992; Herrera 1982, pàg. 24 i 1985; Kidd & Ritchie 2000; Kleukers 1990; Martorell i Peña 1879; Marty 1961; Nagy 1987; Oudman et al.. 1990 ; Peinado 1992; Pinedo & Llorente 1988; Ragge & Reynolds 1998, pàg. 227; Stiedl 1991; Thorens 1984 Thorens 1986 a; Vahed 1997.

Ehippigerida areolaria (Bolívar, 1877)

Presència

2 quadrícules (0,5 %).

Descripció

Cos: 18 a 24 mm. Pronot amb les carenes laterals molt poc marcades a la metazona i proporcionalment petit respecte al cos. Placa supraanal del mascle triangular amb l'apex molt arrodonit. Cercs cònics amb una dent interna situada més a prop de la base que no pas de l'apex, més curts que la placa supraanal. Oviscapte llarg, quasi com el fèmur posterior.

Ecologia

És present a: boixeda i brolla xeroacàntica mediterrània. Trobada des dels 1.300 m (Mola del Boix, Tortosa, UTM: 31TBF71) fins als 1.420 m (Roquetes, Baix Ebre, UTM: 31TBF72 J. Barat coll.). Presència dels adults a l'agost.

Distribució

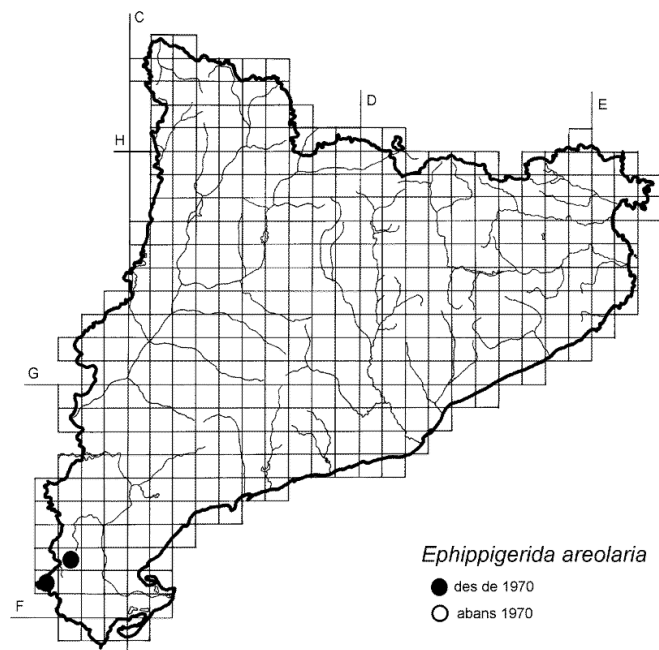
Extrem meridional de la serralada Litoral (Ports de Beceit). Península ibèrica.

Estatus

Espècie poc abundant.

Bibliografia

Harz 1969, pàg. 528; Herrera 1982, pàg. 26; Pardo et al. 1991 i 1993; Peinado & Mateos 1988 a Pinedo & Llorente 1988; Pinedo 1988 Ragge & Reynolds, pàg. 238.

Ehippigerida asella (Navás, 1907)

Presència

6 quadrícules (1,6 %).

Descripció

Cos: 21 a 34 mm. Pronot eixamplat, aproximadament igual de llarg que ample. En visió lateral la metazona aixecada, més alta que la prozona. Carenes laterals del pronot molt poc marcades. Èlitres foscos amb les nerviacions més clares. Epiprocte del mascle triangular però amb els marges arrodonits. Cercs petits, cònics, amb el marge extern (en visió dorsal) dirigit en fora i una dent petita situada al mig. Oviscapte de la femella llarg i lleugerament corbart cap amunt.

Ecologia

És present a: Boixeda. Trobada entre els 840 m (El Miracle, Riner, Solsonès, UTM: 31T CG74, MZB coll.) i els 1980 m (Conca de Dalt, Pallars Jussà, UTM: 31TCG47, J. Barat coll.). Presència dels adults de juliol a setembre.

Distribució

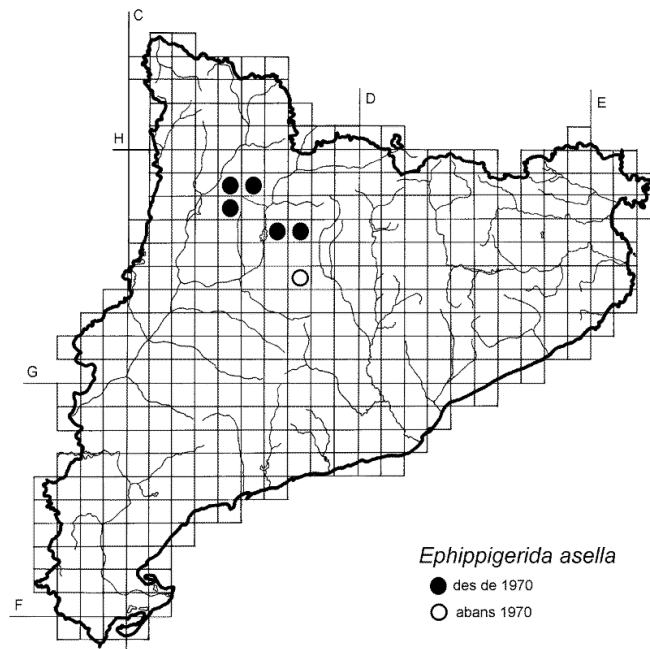
Prepirineu.

Estatus

La seva situació taxonòmica encara està per resoldre, encara que creiem que es tracta d'una espècie vàlida. Probablement *E. marcei* sí que és una sinonímia de *E. asella*. Espècie rara.

Bibliografia

Gangwere et al. 1985; Harz 1969, pàg. 529; Herrera 1982, pàg. 27; Navás 1907.

Ehippigerida zapateri (Bolívar, 1877)

Presència

2 quadrícules (0,5 %).

Descripció

Cos: 27 a 32 mm. Pronot amb les carenes laterals no marcades. Placa supraanal del mascle triangular. Cercs amb una dent interna i més curts que la placa supraanal. Oviscapte llarg, una vegada i mitjana la longitud del fèmur posterior.

Ecologia

És present a: brolla de muntanya mediterrània. Trobada des dels 1.210 m (La Sénia, Montsià, UTM: 31TBF61, J. Barat coll.) fins als 1.420 m (Roquetes, Baix Ebre, UTM: 31TBF72, J. Barat coll.). Presència dels adults d'agost a setembre.

Distribució

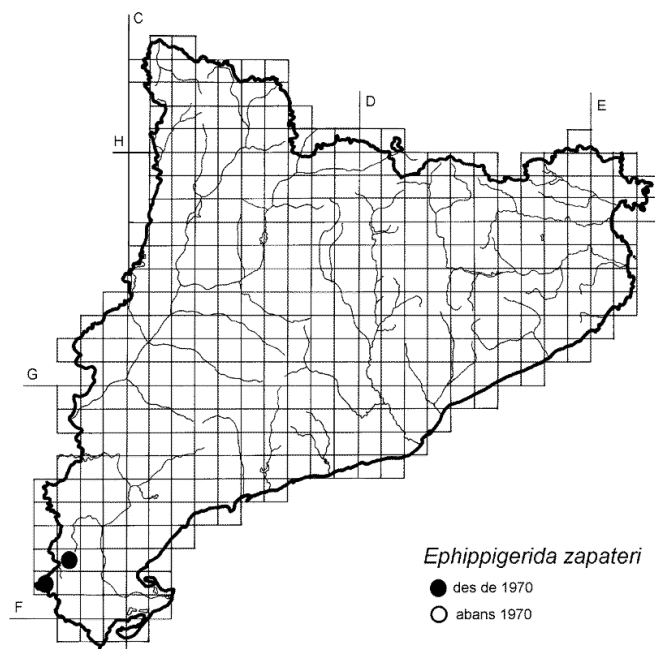
Extrem meridional de la serralada Litoral (Ports de Beceit). Península Ibèrica.

Estatus

Primera vegada que se cita a Catalunya. Espècie rara.

Bibliografia

Bailey & Rentz 1990; Gangwere et al. 1985; Gómez et al. 1991; Harz 1969, pàg. 532; Herrera 1982, pàg. 26; Pardo et al. 1991 i 1993; Peinado & Mateos 1988 a; Pinedo 1988 Pulido 1990 ; Vahed 1997.

Steropleurus catalaunicus Bolívar, 1898

Presència

40 quadrícules (10,8%).

Descripció

Cos: 16 a 26 mm. Carenes laterals del pronot marcades a la metazona. Placa supraanal del mascle arrodonida. Cercs del mascle acabat en una petita punta amb una dent interna prop de l'apex. Placa subgenital de la femella arrodonida amb una incisió molt petita. Oviscapte molt llarg, tres vegades més que el pronot.

Ecologia

És present a: pineda seca, landa i boixeda. Trobada des dels 590 m (Montesquiú, Ripollès, UTM: 31TDG36, UB coll.) fins a 1.725 m (Soriguera, Pallars Sobirà, UTM: 31TCG59, J. Barat coll.). Presència dels adults d'agost a desembre.

Distribució

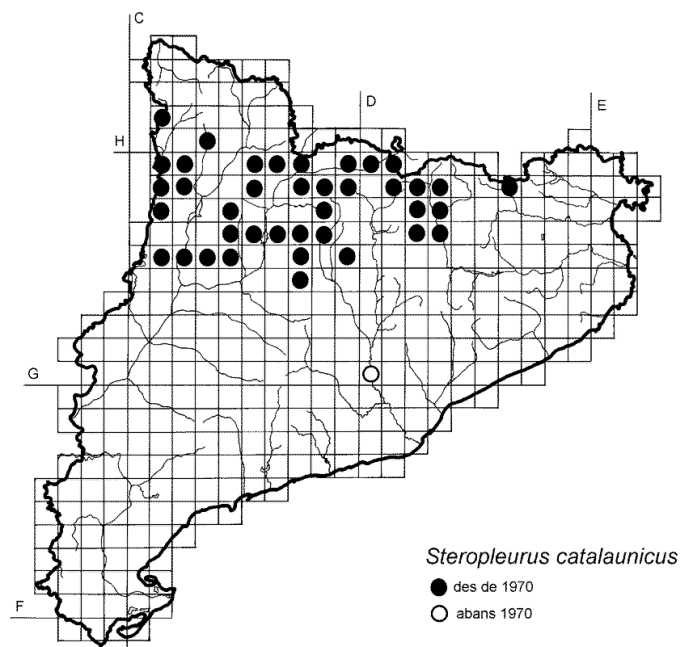
Pirineu oriental, Prepirineu i de forma aïllada a Montserrat.

Estatus

Espècie poc abundant.

Bibliografia

Bailey & Rentz 1990; Defaut 1999, pàg. 21; Gangwere et al. 1985; Harz 1969, pàg. 569 Herrera 1982, pàg. 30; Isern-Vallverdú 1990; Navás 1910; Ragge & Reynolds 1998, pàg. 242 Vahed 1997.

Steropleurus perezii (Bolívar, 1877)

Presència

56 quadrícules (15,3 %).

Descripció

Cos: 23 a 35 mm. Carenes laterals del pronot molt marcades a la metazona. Tegmines amb la reticulació molt densa de color grogós, sense deixar pràcticament espais. Placa supraanal del mascle triangular i separada dels desè terguit. Cercs cònics amb una dent interior al mig. Oviscapte curt i corbat cap amunt a l'extrem, molt variable en longitud segons la localitat. Molt semblant a *St. martorelli*, encara que es poden diferenciar per la reticulació de les tegmines que és molt més densa a *St. perezii*.

Ecologia

És present a: màquia, brolla calcícola de romaní, timoneda i garriga. Trobada des de quasi arran de mar a 20 m (L'Ametlla de Mar, Baix Ebre, UTM: 31TCF12) fins a 1.420 m (Roquetes, Baix Ebre, UTM: 31TBF72, J. Barat coll.). Presència dels adults de juny a novembre.

Distribució

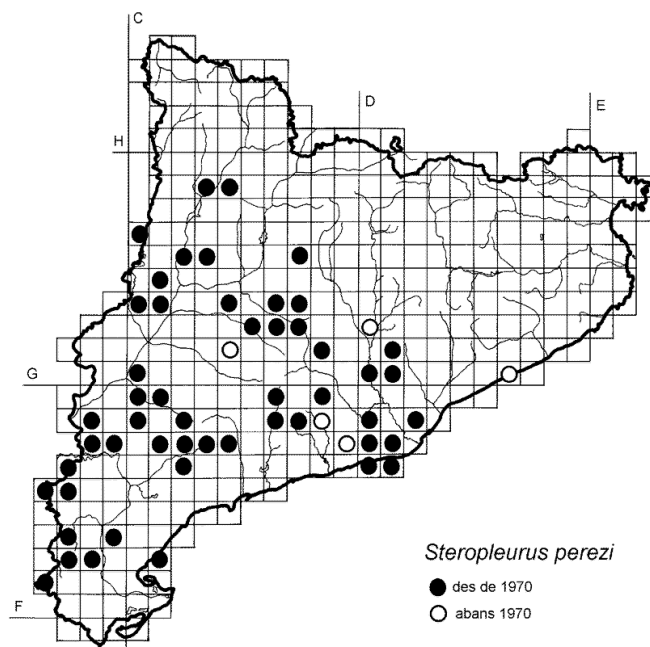
Prepirineu centrals, altiplans i conques centrals, depressió Central, serralada Litoral i zona costanera. Península Ibèrica.

Estatus

Espècie poc abundant.

Bibliografia

Badih et al. 1997; Gangwere et al. 1985; Gómez et al. 1991; Harz 1969, pàg. 563; Herrera 1982, pàg. 28; Navás 1910; Olmo-Vidal 2000 a, b i c; Pardo et al. 1990, 1991, 1993 a i b; Peinado & Mateos 1988 b; Ragge & Reynolds 1998, pàg. 246; Vahed 1997.

Steropleurus martorellii (Bolívar, 1878)

Presència

1 quadrícula (0,2 %).

Descripció

Cos: 26 a 32 mm.. Carenes laterals del pronot molt marcades a la metazona. Tegmines amb la reticulació poc densa amb espais foscos molt evidents. Placa supraanal del mascle triangular i separada dels desè terguit el qual presenta el marge posterior recte. Cercs cònics amb una dent interior al terç basal. Oviscapte recte i més curt que el fèmur posterior.

Ecologia

Es desconeix l'alçada i l'època d'aparició dels adults a Catalunya. Trobada a principis del segle XX a una única localitat no concretada del Baix Empordà.

Distribució

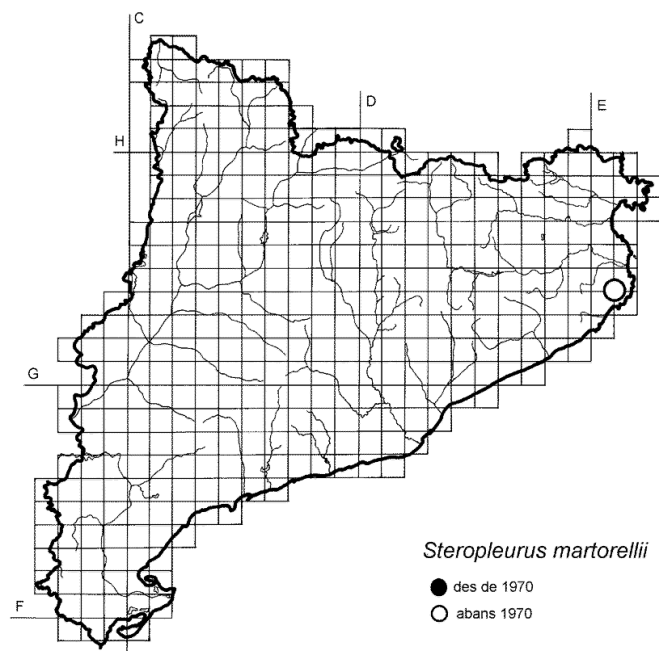
Península Ibèrica.

Estatus

En regressió. Trobada a una única localitat sense concretar del Baix Empordà. Podria ser una espècie abundant pel nombre d'exemplars trobats en aquesta localitat.

Bibliografia

Aguirre & Pascual 1988; Barranco & Pascual 1993; Gangwere et al. 1985; Gómez et al. 1991; Harz 1969, pàg. 559; Herrera 1982, pàg. 29; Hernández et al. 1998; Martorell i Peña 1879; Pardo et al. 1991 i 1993; Ragge & Reynolds 1998, pàg. 246; Vahed 1997.

Steropleurus panteli (Navás, 1899)

Presència

2 quadrícules (0,5 %).

Descripció

Cos: 23 a 26 mm. Carenes laterals del pronot marcades a la metazona. Cercs del mascle amb una dent interna tan gran com la part terminal. Oviscapte lleugerament corbat cap amunt, més curt que el fèmur posterior. Placa subgenital de la femella tan ampla com llarga de forma quadrada.

Ecologia

És present a: pineda seca. Trobada des dels 358 m (Cabacés, Priorat, UTM: 31TCF16, MNCN coll.) fins als 1.020 m (La Morera del Montsant, Priorat, UTM: 31TCF27, J. Barat coll.). Presència dels adults a l'agost.

Distribució

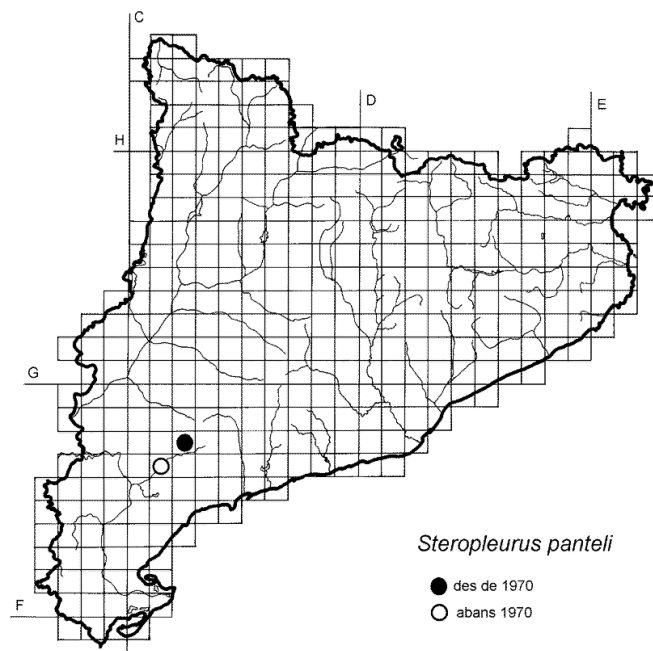
Part meridional de la serralada Litoral (Montsant). Catalunya.

Estatus

En regressió.

Bibliografia

Gangwere et al. 1985; Harz 1969, pàg. 566; Herrera 1982, pàg. 30.

Steropleurus ortegai (Pantel, 1896)

Presència

1 quadrícula (0,2 %).

Descripció

Cos: 28 a 32 mm.. Carenes laterals del pronot marcades a la metazona. Cercs del mascle amb una dent interna tan gran com la part terminal. Oviscapte aproximadament igual de llarg que el fèmur posterior. Placa subgenital de la femella una mica més ampla que llarga, de forma trapezoïdal.

Ecologia

És present a: brolla xeroacàntica. Trobada des dels 1.230 m (La Sénia, Montsià, UTM:31TBF61, J. Barat coll.) fins als 1.420 m (Roquetes, Baix Ebre, UTM: 31TBF72, J. Barat coll.). Presència dels adults a l'agost.

Distribució

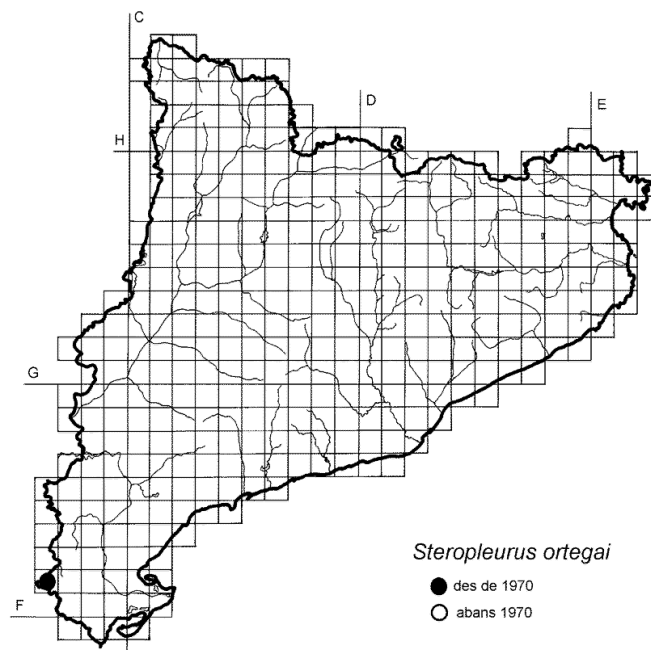
Extrem meridional de la serralada Litoral (Ports de Tortosa-Beceit). Península Ibèrica: Sistema Ibèric.

Estatus

Primera vegada que se cita a Catalunya.

Bibliografia

Gangwere et al. 1985; Harz 1969, pàg. 568; Herrera 1982, pàg. 29; Pardo et al. 1991 i 1993.

Uromenus rugosicollis (Serville, 1839)

Presència

30 quadrícules (8,1 %).

Descripció

Cos: 25 a 31 mm. Carenes laterals del pronot marcades sobretot a la metazona. Tegmines curtes al dos sexes. Cercs del mascle llargs amb la dent interna al mig. Desè tergut del mascle unit a la placa supragenital o epiprocte els quals formen una peça més llarga que els cercs acabada en una làmina rodona. Oviscapte relativament curt i corbat cap amunt. Placa subgenital de la femella amb dos lòbuls molt llargs i punxeguts (2 o 3 vegades més llargs que amples), separats.

Ecologia

És present a: bosc de ribera, brolla silicícola d'estepes i brucs, landa i bardissa. S'ha trobat des dels 17 m (Castelló d'Empuries, Alt Empordà, UTM: 31TEG07) fins a 1.250 m (Maçanet de Cabrenys, Alt Empordà, UTM: 31TDG79). Presència dels adults de juliol a novembre.

Distribució

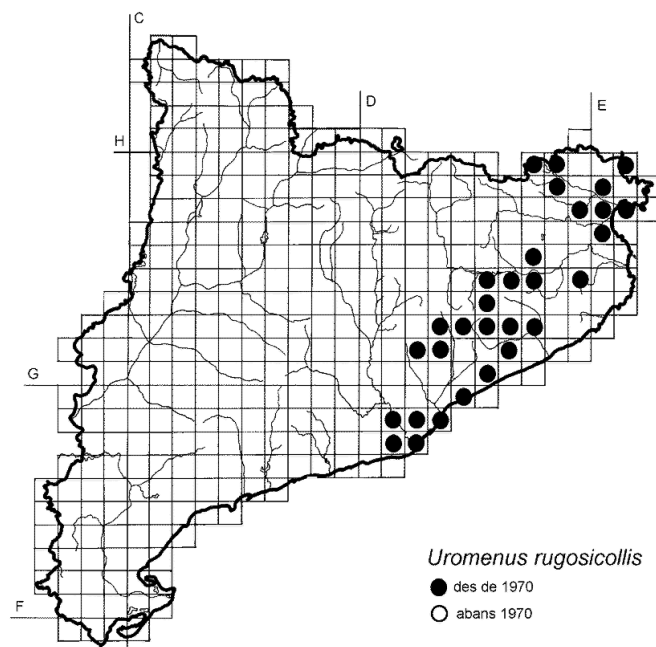
Planes de l'Empordà, serralada Transversal i serralada Litoral. França i Catalunya.

Estatus

Sinonímia: *Ephippiger durieui*. Espècie poc abundant.

Bibliografia

Bailey & Rentz 1990; Bellmann & Luquet 1995, pàg. 164; Chopard 1951, pàg. 165; Defaut 1984 i 1999, pàg. 21; Harz 1969, pàg. 576; Herrera 1982, pàg. 31; Martorell i Peña 1879; Morin 2000; Nadig 1994; Olmo-Vidal 2000 a i c; Peinado 1990; Ragge & Reynolds 1998, pàg. 240; Vahed 1997.

Platystolus monticola (Serville, 1839)

Presència

8 quadrícules (2,1 %).

Descripció

Cos: 26 a 35 mm. Tegmines curtes. Carenes del pronot molt marcades. Desè tèrguit del mascle amb dos lòbuls divergents amb la placa anal situada entremig i a sota d'aquests lòbuls. Cercs acabats en punta amb una dent al mig. Oviscapte dues vegades més llarg que el pronot i poc corbat.

Ecologia

És present a: prats alpins i subalpins. Viu des dels 1.409 m (Lessui, Sort, Pallars Sobirà, 31TCH40) fins als 2.040 m (Montferrer i Castellbó, Alt Urgell, 31TCG59, J. Barat coll.). Presència dels adults de juliol a setembre.

Distribució

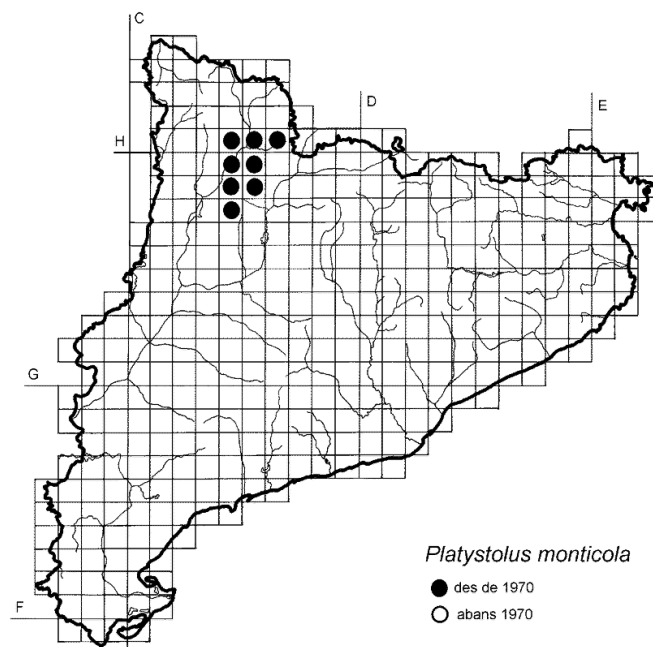
Pirineu i Prepirineu central. Pirineu.

Estatus

Sinonímia: *Callicrania monticola*. *Platystolus ramburi*. Primera vegada que se cita a Catalunya. Espècie poc abundant.

Bibliografia

Alonso & Herrera 1982; Bailey & Rentz 1990; Chopard 1951, pàg. 168; Defaut 1978 i 1999, pàg. 21; Gangwere et al. 1985; Harz 1969, pàg. 586; Herrera & Larumbe 1992; Herrera 1982, pàg. 32 i 1985; Pfau 1996; Pinedo & Llorente 1988; Vahed 1997.

Platystolus obvius (Navás, 1904)

Presència

12 quadrícules (3,2 %).

Descripció

Cos: 25 a 30 mm. Carenes laterals del pronot molt marcades a la metazona. Cercs del mascle quadrangulars amb una dent interna situada a l'apex. Desè tèrguit del mascle amb una projecció mitjana. Oviscapte curt, recte a la base i lleugerament corbat cap amunt a la part terminal.

Ecologia

És present a: boixedes. Trobada des dels 560 m (Organyà, Alt Urgell, 31TCG67, MZB coll.) fins als 1.900 m (Cabó, Alt Urgell, 31TCG47, J. Barat coll.). Coincideix en alguns punts amb la distribució de *P. monticola*, però en aquestes quadrícules *P. obvius* viu a menys alçada. Presència dels adults de juliol a setembre.

Distribució

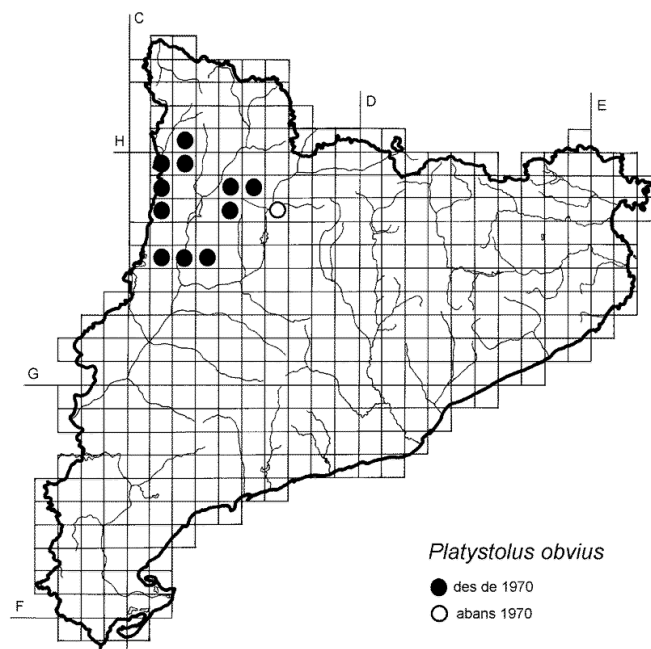
Prepirineu central. Península Ibèrica.

Estatus

Sinonímia: *Synephippius obvius*. Espècie poc abundant.

Bibliografia

Alonso & Herrera 1982; Bailey & Rentz 1990; Codina 1924; Gangwere et al. 1985; Harz 1969, pàg. 598; Herrera & Larumbe 1992; Herrera 1982, pàg. 33 i 1985; Isern-Vallverdú & Pardo 1990; Pfau 1996.

Pycnogaster sanchezgomezi Bolívar, 1897

Presència

2 quadrícules (0,5 %).

Descripció

Cos: 25 a 35 mm. Proesternó amb dues protuberàncies en forma d'espina. Carenes laterals del pronot molt marcades. Tegmines molt petites amagades sota el pronot. El setè esternit de la femella amb un petit tubercle. Oviscapte llarg.

Ecologia

És present a: brolla xeroacàntica culminal. Trobada des dels 1.230 m (La Sénia, Montsià, UTM: 31TBF61, J. Barat obs. pers.) fins als 1.300 m (Tortosa, Baix Ebre, UTM: 31TBF72, J. Barat obs. pers.). Presència dels adults de juny a agost.

Distribució

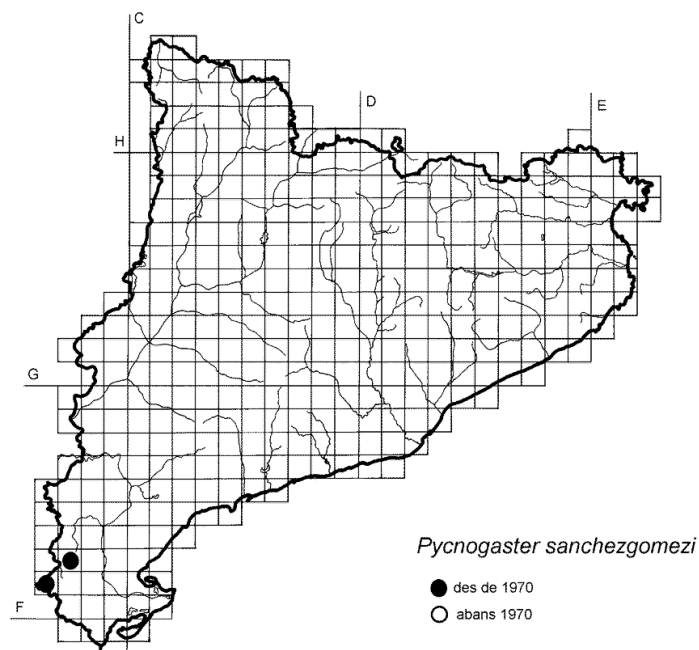
Extrem meridional de la serralada Litoral (Ports de Beceit). Península ibèrica: part oriental.

Estatus

Primera vegada que se cita a Catalunya. Espècie molt rara.

Bibliografia

Bolívar 1926; Gangwere et al. 1985; Gómez et al. 1991; Harz 1969, pàg. 606; Herrera 1982, pàg. 34; Pardo et al. 1991 i 1993 a, b; Pfau 1988; Pinedo & Llorente 1986; Pulido 1990; Ragge & Reynolds 1998, pàg. 255.

Dolichopoda linderi (Dufour, 1861)

Presència

11 quadrícules (2,9 %).

Estatus

Espècie poc abundant.

Descripció

Cos: 16 a 18 mm. Sense tegmines ni ales (àpters). Potes i antenes molt llargues. Fèmurs sense espines a l'apex, la qual cosa la diferencia de *Dolichopoda bolivari*. El desè tèrguit del mascle presenta els angles una mica sortits i arrodonits. Placa subgenital de la femella amb la vora posterior convexa. L'oviscapte presenta 18 denticulacions.

Ecologia

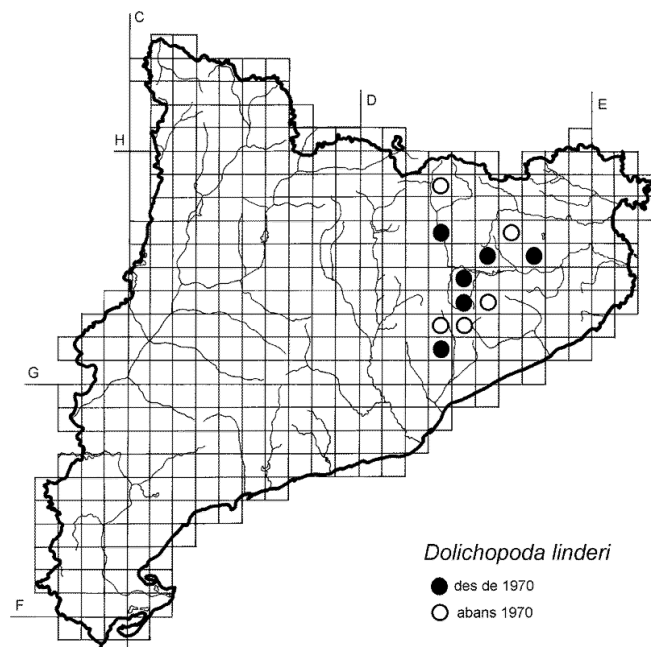
Es present a: cova. No s'han considerat les altituds per tractar-se d'una espècie troglòfila. Presència dels adults durant tot l'any.

Distribució

Pirineu orientals i serralada Transversal.

Bibliografia

Bellmann & Luquet 1995, pàg. 165; Boudou-Saltet 1979; Chopard 1916, 1932 i 1951, pàg. 172 ; Defaut 1999, pàg. 21; Escolà 1970 i 1983; Gangwere et al. 1985; Harz 1969, pàg. 634; Herrera 1982, pàg. 36; Leroy 1967; Morales-Agacino 1941a; Russo (di) 1991.

Dolichopoda bolivari Chopard, 1915

Presència

16 quadrícules (4,3 %).

Estatus

Espècie poc abundant.

Descripció

Cos: 17 a 18 mm. Sense tegmines ni ales (àpters). Potes i antenes molt llargues. Fèmurs amb espines a l'apex, la qual cosa la diferencia de *Dolichopoda linderi*. El desè tèrguit del mascle presenta els angles poc sortits i arrodonits. L'oviscapte presenta entre 23 i 25 denticulacions.

Ecologia

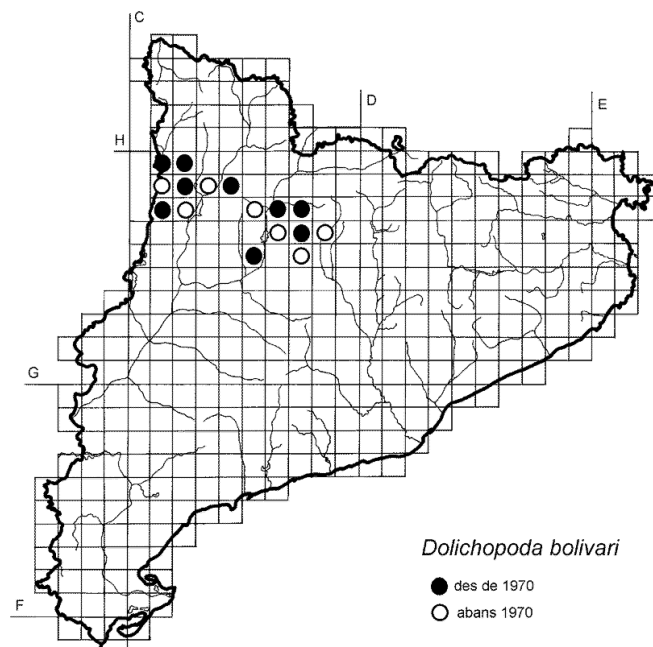
És present a: cova. No s'han considerat les altituds per tractar-se d'una espècie troglòfila. Presència dels adults durant tot l'any.

Distribució

Prepirineu central.

Bibliografia

Bellmann & Luquet 1995, pàg. 165; Chopard 1915; Chopard 1916 i 1951, pàg. 175; Defaut 1999, pàg. 22; Escolà 1970; Gangwere et al. 1985; Harz 1969, pàg. 635; Herrera 1982, pàg. 36; Leroy 1967; Morales-Agacino 1941a; Russo (di) 1991.

Gryllus campestris (Linnaeus, 1758)

Presència

31 quadrícules (8,4 %).

Descripció

Cos: 20 a 26 mm. Cos sense pilositat abundant molt brillant i de color general negre. En visió dorsal, cap més ample que el pronot. Ales curtes amagades sota les tegmines. Fèmurs posteriors vermellosos a la part inferior interna. Base de les tegmines amb una taca groga. Oviscapte recte que s'eixampla a l'àpex en forma de sageta.

Ecologia

És present a: pastura humida i subhumida, prat de dall i prat humit de la plana empordanesa. Trobada des dels 75 m (Vilaut, Pau, Alt Empordà, UTM: 31TEG08) fins als 1.400 m (Serrat de les Esposes, Bellver de Cerdanya, Cerdanya, UTM: 31TCG99, UB coll.). Presència dels adults de maig a agost.

Distribució

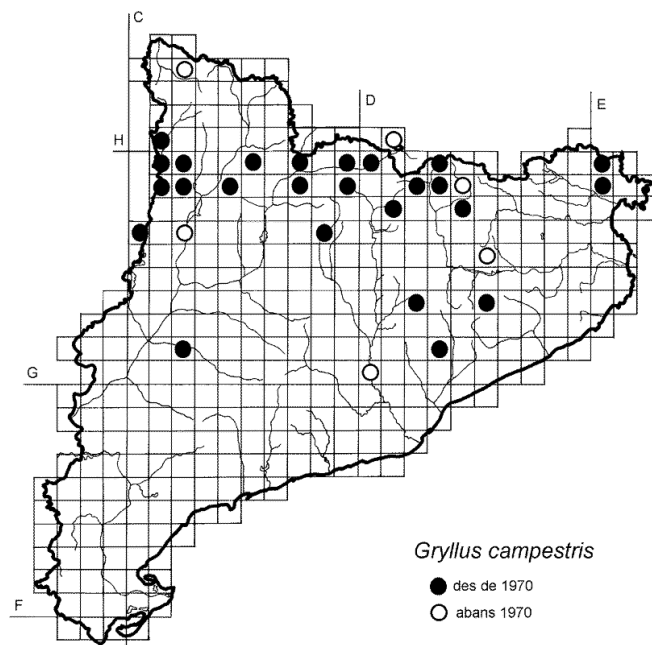
Pirineu, Prepirineu, planes de l'Empordà, serralada Transversal, Altiplans i conques centrals i serralada Litoral. Europa, nord d'Àfrica i Àsia.

Estatus

Sinonímia: *Liogryllus campestris*. Primera vegada que se cita a Catalunya.

Bibliografia

Alonso & Herrera 1982; Arcos & Pascual 1988; Baccetti 1954; Baccetti 1963; Bailey & Rentz 1990; Beiro et al. 1998; Bellmann & Luquet 1995, pàg. 168; Burgos & Herrera 1986; Chopard 1938, 1943, pàg. 178, 1951, pàg. 180 i 1961; Cousin 1974, 1975 i 1978; Cuní i Martorell 1887; Defaut 1999, pàg. 22; Desutter-Grandcolas 1995; Dreux 1961; Eiroa & Novoa 1987; Gangwere & Llorente 1992; Gómez et al. 1991; Haes & Harding 1997; Harz 1969, pàg. 666; Herrera 1982, pàg. 37 i 1985; Herrera & Larumbe 1996; Isern-Vallverdú & Pardo 1990; Isern-Vallverdú 1990; Kleukers 1990; Marshall & Haes 1988; Martorell i Peña 1879; Massa 1998; Morales-Agacino 1956; Nagy 1983 i 1987; Pardo et al. 1990; Pardo et al. 1991 i 1993a, b; Pascual 1978 a, b, c i d; Pinedo & Llorente 1988; Pulido 1990; Ragge & Reynolds 1998, pàg. 259; Simmons 1992; Schmidt 1989; Thorens 1984 i 1986 a; Ünal 2000; Uvarov 1948.

Gryllus bimaculatus De Geer, 1773

Presència

29 quadrícules (7,9 %).

Descripció

Cos: 20 a 32 mm. Cos sense pilositat abundant molt brillant i de color general negre. En visió dorsal, cap igual d'ample que el pronot. Ales llargues que quan estan plegades sobresurten molt de les tegmines, més enllà de la longitud dels cercs. Base de les tegmines amb una taca groga. Oviscapte recte que s'eixampla a l'apex en forma de sageta.

Ecologia

És present a: brolla calcícola de romaní, brolla silicícola d'estepes i brucs, herbassar de riba, conreu, jardí i zona urbana. Trobada des dels 6 m (El Prat de Llobregat, Baix Llobregat, UTM: 31TDF27) fins als 390 m (Rellinars, Vallès Occidental, UTM: 31TDG01). Presència dels adults de maig a novembre.

Distribució

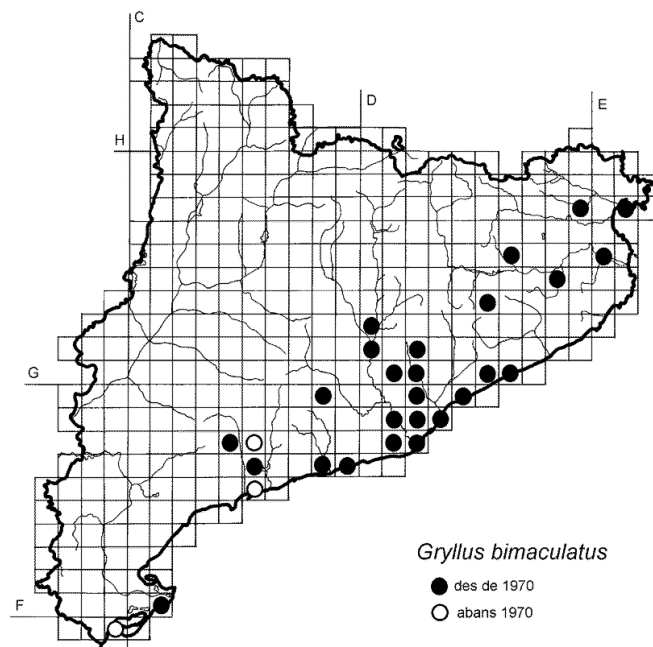
Serralada Litoral i zona costanera. Europa meridional, Àfrica i Àsia.

Estatus

Sinonímia: *Liogryllus bimaculatus*. Espècie abundant.

Bibliografia

Aguirre & Pascual 1988; Aguirre et al. 1987; Baccetti et al. 1995; Bailey & Rentz 1990; Barranco & Pascual 1993; Bateman 1998; Bellmann & Luquet 1995, pàg. 170; Bland et al. 1996; Chopard 1938, 1943, pàg. 179, 1951, pàg. 181 i 1961; Cousin 1974, 1975 i 1978; Defaut 1999, pàg. 22; Gangwere & Llorente 1992; Gómez et al. 1991; Harz 1969, pàg. 667; Herrera 1982, pàg. 37; Llorente 1980; Lock 1999; Martorell i Peña 1879; Massa 1998; Morales-Agacino 1956; Naskrecki & Únal 1995; Olmo 1990; Olmo-Vidal 2000 a i c; Pardo et al. 1990; Pardo et al. 1991 i 1993 a, b; Pinedo & Llorente 1987; Ragge & Reynolds 1998, pàg. 263; Únal 2000.

Acheta domesticus (Linnaeus, 1758)

Presència

6 quadrícules (1,6 %).

Estatus

Primera vegada que se cita a Catalunya.

Descripció

Cos: 16 a 20 mm. Cos amb una fina pubescència que li dóna un aspecte de vellut, de color marró clar. Fèmurs posteriors una mica més curts que les tíbies i el metatars. Ales en repòs llargues, depassant l'extremitat de l'abdomen. Oviscapte recte.

Ecologia

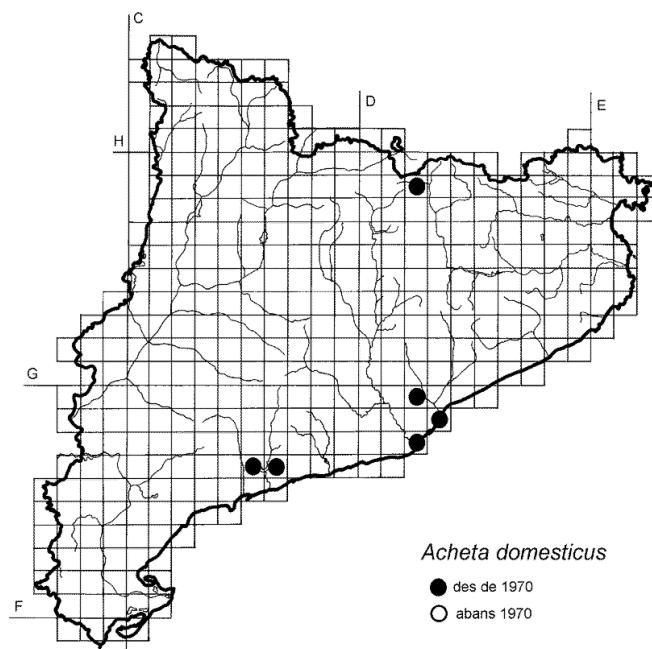
És present a: herbassar de riba, codolar fluvial, jardí i zona urbana. Trobada des dels 10 m (Sant Joan Despí, Baix Llobregat, UTM: 31TDF28, A. Xaus coll.) fins als 1.136 m (Planoles, Ripollès, UTM:31TDG28). Presència dels adults de juny a octubre.

Distribució

En punts aïllats, prop de zones urbanes del Pirineu oriental, serralada Litoral i zona costanera. Europa, Àfrica i Àsia.

Bibliografia

Baccetti et al. 1995; Bellmann & Luquet 1995, pàg. 171; Bland et al. 1996; Burgos & Herrera 1986; Chopard 1938, 1943, pàg. 181 i 1951, pàg. 183; Defaut 1999, pàg. 23; Gangwere & Llorente 1992; Gangwere et al. 1985; Gnatzy & Heusslein 1986; Haes & Harding 1997; Harz 1969, pàg. 670; Herrera 1982, pàg. 38 i 1985; Marshall & Haes 1988; Massa 1998; Morales-Agacino 1956; Pinedo & Llorente 1988; Ragge & Reynolds 1998, pàg. 263; Ünal 2000; Uvarov 1934 i 1948.

Melanogryllus desertus (Pallas, 1771)

Presència

6 quadrícules (1,6 %).

Descripció

Cos: 12 a 18 mm. Les tegmines dels adults arriben a la meitat de l'abdomen. Cap sense cap línia ni dibuix, totalment negre, una mica més ample que el pronot. Oviscapte molt més llarg que el fèmur posterior, recte.

Ecologia

És present a: jonqueres, herbassar de riba i salicornar herbaci. Viu a prats humits d'aiguamolls. S'ha trobat des de 6 m (El Prat de Llobregat, Baix Llobregat, UTM: 31TDF27) fins als 737 m (Siurana, Priorat, UTM: 31TCF26). Presència dels adults de juny a setembre.

Distribució

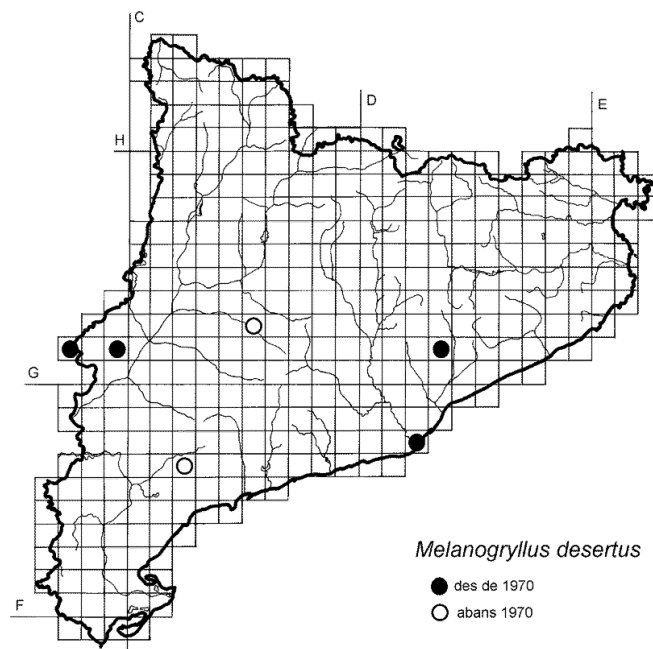
Depressió Litoral i zona costanera. Europa meridional i Àsia.

Estatus

En regressió. Sinonímia: *Acheta deserta*, *Gryllulus desertus* i *Gryllus desertus*.

Bibliografia

Alonso & Herrera 1982; Baccetti 1963; Barranco & Pascual 1991; Bellmann & Luquet 1995, pàg. 172; Chopard 1938, 1951, pàg. 182 i; Chopard 1943, pàg. 189; Defaut 1999, pàg. 23; Gangwere & Llorente 1992; Gómez et al. 1991; Harz 1969, pàg. 672; Herrera 1982, pàg. 39 i 1985; Llorente 1980; Martorell i Peña 1879; Morales-Agacino 1956; Nagy 1983 i 1987; Naskrecki & Ünal 1995; Olmo 1990; Pardo et al. 1991 i 1993; Schmidt 1989; Szijj 1992.

Tartarogryllus bordigalensis (Latreille, 1802)

Presència

23 quadrícules (6,2 %).

Descripció

Cos: 11 a 14 mm.. Línia clipifrontal angulosa. Cap amb 5 bandes brunes longitudinals i dues de transversals. Pronot més ample que llarg. Tíbies posteriors amb 5 espines a cada costat. Oviscapte curt.

Ecologia

És present a: codolars fluvials, guarets i marges cerealístics. Molt abundant a llaurats. Trobada des dels 9 m (Barcelona (ciutat), Barcelonès, UTM:31TDF38, R. Pujol coll.) fins als 871 m (Moror, Sant Esteve de la Sarga, Pallars Jussà, UTM: 31TCG26, J. Martí coll.). Presència dels adults d'abril a setembre.

Distribució

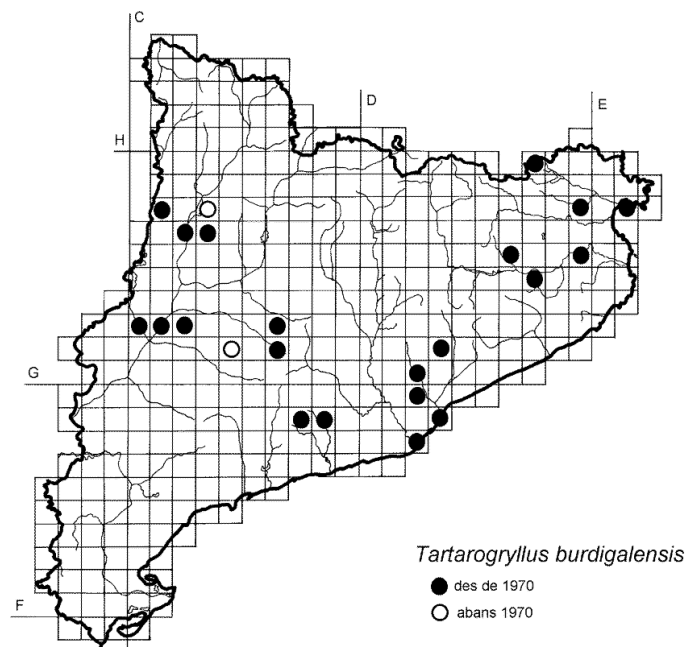
Prepirineu, planes de l'Empordà, serralada Transversal, altiplans i conques centrals i serralada Litoral. Europa, nord d'Àfrica i Àsia.

Estatus

Sinonímia: *Acheta burdigalensis* i *Gryllus burdigalensis*.

Bibliografia

Aguirre & Pascual 1988; Baccetti et al. 1995; Bellmann & Luquet 1995, pàg. 173; Bland et al. 1996; Chopard 1938, 1943, pàg. 184 i 1951, pàg. 184; Defaut 1999, pàg. 23; Gangwere & Llorente 1992; Harz 1969, pàg. 676; Herrera 1982, pàg. 39 i 1985; Llorente 1980; Lock 1999; Martorell i Peña 1879; Morales-Agacino 1956; Nagy 1983; Olmo 1990; Pardo et al. 1991 i 1993; Pinedo & Llorente 1987; Únal 2000; Uvarov 1934.

Eugrylloides pipiens (Dufour, 1820)

Presència

7 quadrícules (1,9 %).

Descripció

Cos: 10 a 20 mm. El cap presenta una línia interocular clara i quatre línies longitudinals superiors. Les tegmines del mascle arriben pràcticament a l'extrem de l'abdomen, en canvi, a la femella són molt curtes i lobiformes sense depassar el tercer segment abdominal. Oviscapte curt i gruixut, igual o més petit que el fèmur posterior.

Ecologia

És present a: pradell. Trobada des dels 20 m (Montgat, Maresme, UTM:31TDF49, MZB coll.) fins als 1.600 m (Moror, Sant Esteve de la Sarga, UTM: 31TCG26, J. Martí coll.). Són atrets per trameses de llum. Presència dels adults de setembre a octubre.

Distribució

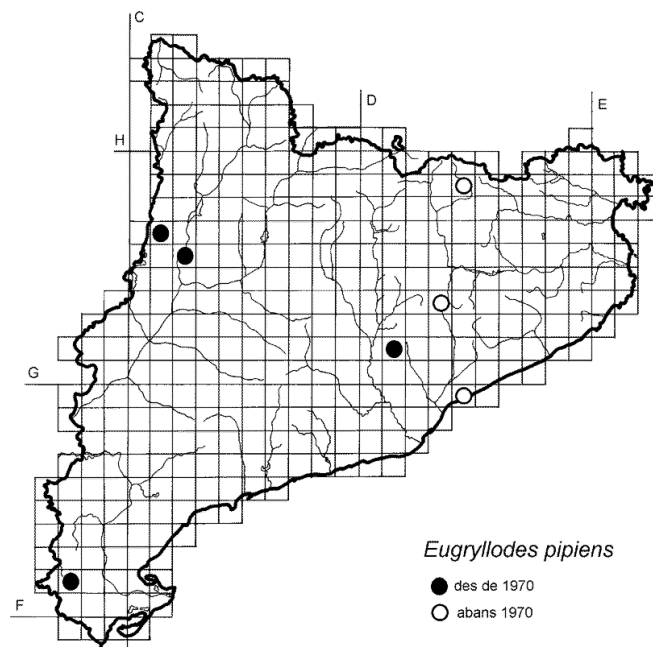
Pirineu, Prepirineu i serralada Litoral. Península Ibèrica i sud de França.

Estatus

Sinomia: *Grylloides pipiens*. Espècie rara.

Bibliografia

Alonso & Herrera 1982; Beiro et al. 1998; Bellmann & Luquet 1995, pàg. 175; Chopard 1951, pàg. 185; Defaut 1999, pàg. 23; Fernandes 1967; Harz 1969, pàg. 688; Herrera 1982, pàg. 41 i 1985; Martorell i Peña 1879 ; Pascual 1978 a, b, c i d; Ragge & Reynolds 1998, pàg. 269.

Gryllomorpha dalmatina (Ocskay, 1832)

Presència

11 quadrícules (3,0 %).

Descripció

Cos: 15 a 18 mm. Cos cilíndric i pubescent. Sense ales ni tegmines en els dos sexes. Desè tèrguit del mascle amb el marge posterior recte i placa supraanal quadrangular. Oviscapte llarg, una mica corbat cap avall, aproximadament igual de llarg que el fèmur posterior.

Ecologia

És present a: cova i zona urbana (garatges i cellers). Trobada des dels 20 m (Hospitalet de Llobregat, Barcelonès, UTM: 31TDF38, UB coll.) fins als 800 m (El Cargol, Tortosa, UTM: 31TBF72). Presència dels adults de juny a octubre.

Distribució

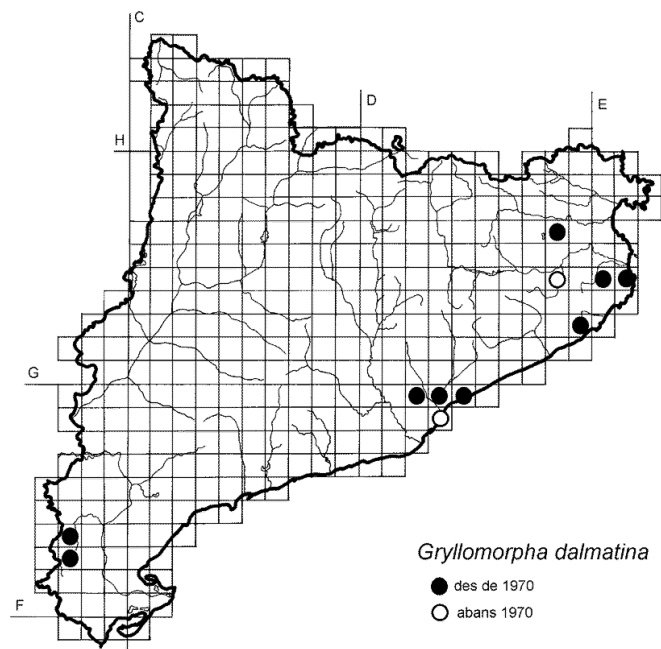
Serralada Litoral i zona costanera. Europa meridional i nord d'Àfrica.

Estatus

Espècie poc abundant.

Bibliografia

Bailey & Rentz 1990; Bellmann & Luquet 1995, pàg. 176; Chopard 1938, 1943, pàg. 222 i 1951, pàg. 187; Defaut 1999, pàg. 24; Gangwere & Llorente 1992; Harz 1969, pàg. 699; Herrera 1982, pàg. 44; Leroy 196; Morales-Agacino 1956; Morin 1991; Pantel 1890; Schmidt 1989.

Gryllomorpha uclensis Pantel, 1890

Presència

4 quadrícules (1,0 %).

Descripció

Cos: 7,5 a 11 mm. Sense ales ni tegmines en els dos sexes. Placa supraanal del mascle amb dos apèndix cilíndrics. Oviscapte recte, aproximadament igual de llarg que el fèmur posterior.

Ecologia

És present a: sota pedres. Trobada des dels 110 m (La Valleta, Llança, Alt Empordà, UTM: 31TEG19, J. Muñoz coll.) fins als 600 m (Balenyà, Seva, Osona, UTM: 31TDG34, MZB coll.). Presència dels adults a l'octubre.

Distribució

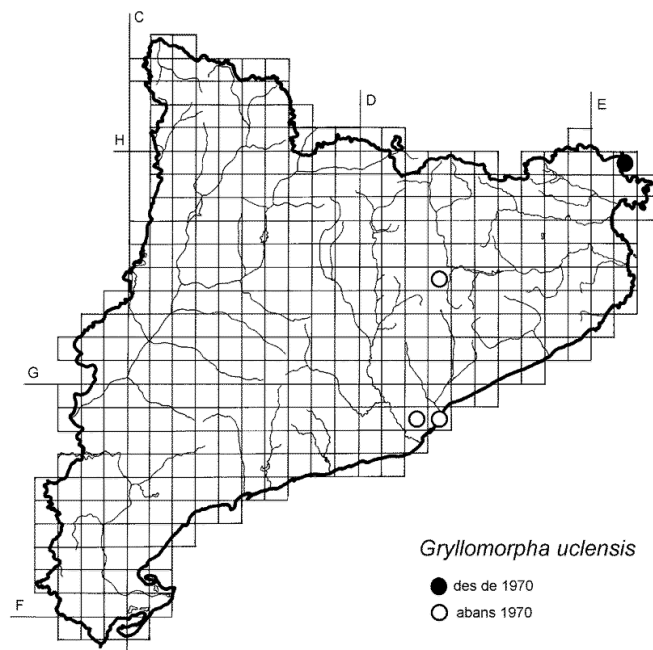
Serralada Litoral i zona costanera. Europa meridional i nord d'Àfrica.

Estatus

Espècie rara. En regressió.

Bibliografia

Badih et al. 1997; Chopard 1943, pàg. 224, 1951, pàg. 188; Defaut 1999, pàg. 24; Harz 1969, pàg. 703; Herrera 1982, pàg. 45; Morales-Agacino 1956; Pantel 1890; Pascual 1978 a, b, c i d.

Petaloptila aliena (Brunner, 1882)

Presència

20 quadrícules (5,4 %).

Descripció

Cos: 8 a 13 mm. Tegmines reduïdes a petits lòbuls més o menys rectangulars les quals arriben al segon terguit abdominal. Primer terguit abdominal amb un tubercle en forma de ferradura oberta cap a la part posterior del cos. Tegmines de la femella no visibles, molt petites i amagades sota el pronot. Oviscapte recte, aproximadament de la mateixa longitud que el fèmur posterior. Les femelles d'aquest gènere s'assemblen molt a les del gènere *Gryllomorpha*.

Ecologia

És present: pineda submediterrània, bosc caducifoli, alzinar i cova. Es troba sota les pedres i fulles seques. Presència dels adults durant tot l'any.

Estatus

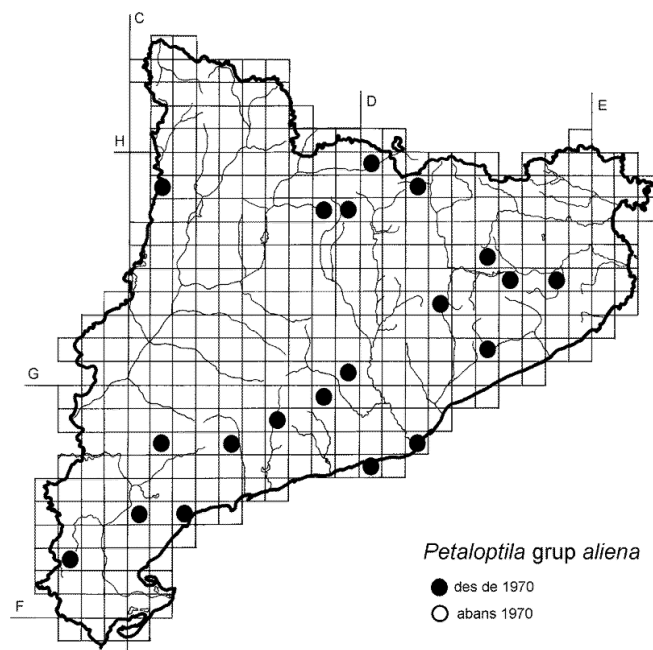
Espècie rara.

Distribució

Pirineu oriental, Prepirineu, serralada Transversal i serralada Litoral. Península Ibèrica: part oriental.

Bibliografia

Cazurro 1888; Chopard 1938 i 1951, pàg. 84; Harz 1969, pàg. 712; Hernández et al. 1998; Herrera 1982, pàg. 46; La Greca 1990; Navás 1910; Pantel 1890; Pardo et al. 1991 i 1993.

Petaloptila pyrenaea (Olmo-Vidal & Hernando, 2000)

Presència

3 quadrícules (0,8 %).

Descripció

Cos: 8 a 13 mm. Tegmines reduïdes a petits lòbuls més o menys rectangulars les quals arriben al tercer terguit abdominal. Primer terguit abdominal amb un tubercle allargat, més ample a la part posterior. Tegmines de la femella no visibles, molt petites i amagades sota el pronot. Oviscapte recte, aproximadament de la mateixa longitud que el fèmur posterior. Les femelles d'aquest gènere s'assemblen molt a les del gènere *Gryllomorpha*.

Ecologia

És present a: cova. No s'han considerat les altituds per tractar-se d'una espècie troglòfila. Presència dels adults durant tot l'any.

Distribució

Pirineu central i Prepirineu central. Península Ibèrica: Pirineu central.

Estatus

Espècie poc abundant.

Bibliografia

Olmo-Vidal & Hernando, 2000.

